

ئىنچالەك تىزىملىكى

خېجۇڭ دىھان

4

2008

مۇندەرىجە

تارىخ سەھىپىسىدە

مىللىي ئارمىيىدىكى ھەربىي ئۇنۋان ، پاگون ۋە ئوردېن-مېداللار توغرىسىدا مۇزەپپەر ئابدۇللايوف 1
شىنجاڭ ئالتۇنى ۋە شىنجاڭ ئالتۇنچىلىقىنىڭ تارىخىي تەرەققىياتى ...
..... ئابلەت نۇردۇن 7

تارىخىي ئەسلىمە

1913- يىلى خوتەن شەھىرى ئالتۇنلۇق مازاردا ئېچىلغان پەننىي مەكتەپ ھەققىدە ئەسلىمە مۇھەممەتئابدۇللا بەگھاجى 15

ئۆرپ-ئادەتلەر

چاغانبۇتلۇقلارنىڭ ئۆرپ-ئادەتلىرى ئابلىمىت ئىمىن 17

مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى

قىرىق قىزلىرىم مازىرى ئەنۋەر ئابدۇرېھىم 34

يەر ناملىرى تەتقىقاتى

كەلپىندىكى بەزى يەر ناملىرىغا ئىزاھات
..... مامۇت قۇربان 36
«ئوقسالۇر» دېگەن يەر نامى توغرىسىدا ئىسرائىل مۇتىللا 42

بىلىپ قېلىڭ

چامغۇر ھەققىدە رىۋايەت ۋە رېتسىپ تۇرسۇن قۇربان 45

سوتسىيالىستىك تەزكىرىلەردىن

«شىنجاڭ ئومۇمىي تەزكىرىسى. شەخسلەر تەزكىرىسى» دىن 46

مۇقاۋىدا: مورى ناھىيىسىدىكى چاغانبۇت ئۇيغۇرلىرىنىڭ توي كۆچۈرۈش ۋە دەستار كىيگۈزۈش مۇراسىمى
سۈرەتنى تاھىر ھامۇت تەمىنلىگەن

شىنجاڭ

تەزكىرىچىلىكى

پەسىللىك ژۇرنال
25 - يىل نەشرى
ئومۇمىي 85 - سان
2008 - يىللىق
4 - سان

مەسلىھەتچىلەر

ئىمىن تۇرسۇن
نۇرمۇھەممەت دۆلەتى
سابىر ئەلى

باش مۇھەررىر

دىلمۇرات مۇسا

مۇئاۋىن باش مۇھەررىرلەر

ئابدۇرۇپ ئېلى

ئەخمەت روزى توغرىلۇ

تەھرىر ھەيئەت ئەزالىرى

(ئېلىپبە تەرتىپى بويىچە تىزىلدى)
ئابدۇرۇپ ئېلى، ئابدۇشۈكۈر تۇردى، ئابدۇقېيۇم خوجا، ئابلەت نۇردۇن، ئابلەت ئىمىن، رامىلە، غوپۇر ھوشۇر نىيازى، غوجا ئەخمەت يۇنۇس، قادىر ھاپىز، قاسىم خوجا، قۇربان مامۇت

مەسئۇل مۇھەررىر

پولات ھىمىت

ژۇرنال خەت ساندۇقى:

tezkiire@126.com

مىللىي ئارمىيىدىكى ھەربىي ئۇنۋان، پاكىون ۋە ئوردېن - مېداللار توغرىسىدا

مۇزەپپەر ئابدۇللايوف

(شىنجاڭ ھەربىي رايونىدىن)

بۇنىڭدىن يېرىم ئەسىر ئىلگىرىكى ئېلى خەلق قوزغىلىڭى توغرىسىدا ئەسەر، ئەسلىمە ۋە ماقالىلەر يېزىلغان بولسىمۇ، ئەمما مىللىي ئارمىيە ئوفىتسىپىر - ئەسكەرلىرىنىڭ ئۇنۋانى، ھەربىي فورمىسى ۋە پاكىونى، ئوردېن - مېداللارنى توغرىسىدا تەپسىلىي مەلۇمات بېرىلمىدى. پاكىون ۋە ئوردېن - مېداللارنى تاقىغان ھەم كۆرگەن شاھىتلار ساناقلىقلا قالدى، ھايات قالغان بۇ كىشىلەرنىڭ بىرەرسى بۇ ھەقتە ئۇچۇر بەرمىدى، ئەلۋەتتە بۇنىڭ ئىچىدە مەنمۇ بار. مەن كۆرگەنلىرىمدىن ۋە بىلىدىغانلىرىمدىن ئېسىمدە قالغانلىرىنى كۆپچىلىكنىڭ يەنىمۇ تولۇقلاپ يېزىشتا پايدىلىنىشىغا سۇندۇم.

ھەربىي ئۇنۋان

مىللىي ئارمىيىدىكى ھەربىي ئۇنۋان ئالىي، يۇقىرى، ئوتتۇرا، تۆۋەن دەپ تۆت تۈرگە ئايرىلىدۇ. ئالىي دەرىجىلىك ئوفىتسىپەرلەرگە گېنېرال مايور، گېنېرال لېيىتېنانت ئۇنۋانى بېرىلدى؛ يۇقىرى دەرىجىلىك ئوفىتسىپەرلەرگە پولكوۋنىك،

ئاپتونىڭ 1950 - يىلى چۈشكەن سۈرىتى. 1945 - يىلى «پىدائىي» مېدالىغا (ئوڭدىكى)، 1946 - يىلى «باھادىرلىق» مېدالىغا (ئوتتۇرىدىكى)، 1948 - يىلىنىڭ ئاخىرلىرى «ئىستىقلالىيەت II» ئوردېنىغا ئېرىشكەن.

پودپولكوۋنىك، مايور ئۇنۋانى بېرىلدى؛ ئوتتۇرا دەرىجىلىك ئوفىتسىپەرلەرگە كاپىتان

شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى

شەكلى ئوخشاش بولۇپ، ئۈچ تۈگمىلىك، تىك ياقىلىق، ئالدى پۈتەي، كۆكرىكىدە ئىككى تۆش يانچۇقى بار، يېڭى تۈگمىلىك ئىدى، يىلىغا بىر قۇر بېرىلەتتى؛ كۆينەك، ئىشتان چىت، سەتن، ئاق پولاتناي قاتارلىق رەختلەردىن تىكىلەتتى، يىلىغا بىر قۇر بېرىلەتتى؛ قىشلىق پاختىلىق شىم-تۇجۇركا (پاختىلىق چاپان)لارنىڭ رەڭگى سۇس ماش رەڭ، قارا كۆك ياكى ئاچ بېغىرەڭلەردە ئىدى، ئىچىگە يۇڭ، پاختا سېلىنىپ، 3 ~ 4 سانتىمېتىر ئارىلىق قالدۇرۇلۇپ، بويىغا شىرق شىرىپ تىكىلەتتى، يىلىغا بىر قۇر بېرىلەتتى؛ جۇۋا ئۇزۇن، قايرىما ياقىلىق، تاشسىز ئىدى، ئۈچ يىلدا بىر قۇر بېرىلەتتى؛ ئۆتۈك ياكى ئىسكارىخوت (كالتا قونچىلىق، ئاياغ كىيىم) يىلىغا بىر پار بېرىلەتتى، ۋەزىپە ھەم ھاۋا شارائىتىغا قاراپ يەنە پىيما

(كاپىتان)، پورۇچىك (ستارشىي لېيتېنانت)، پودپورۇچىك (مىلادشى لېيتېنانت)، پراپورچىك (لېيتېنانت) ئۇنۋانى بېرىلدى (تىرناق ئىچىگە ئېلىنغان ھەربىي ئۇنۋان سوۋېت ئىتتىپاقى ئارمىيىسىنىڭ ھەربىي ئۇنۋان ئاتالغۇسى، تىرناق سىرتىدىكىلىرى چارروسىيە ئارمىيىسىنىڭ ھەربىي ئۇنۋان ئاتالغۇسى بولۇپ، مىللىي ئارمىيىنىڭ ھەربىي ئۇنۋانى قىلىپ قوللىنىلغانىكەن، تۆۋەندىمۇ شۇنداق)؛ تۆۋەن دەرىجىلىك كوماندىر ۋە جەڭچىلەرگە فېلدفېيىل (فېلدفېيىل)، ستارشىي ئۇنتېر ئوفتسىپر (ستارشىي سېرژانت)، مىلادشى ئۇنتېر ئوفتسىپر (مىلادشى سېرژانت)، يىفرتور ئۇنۋانى بېرىلدى.

ھەربىي فورما ۋە پاكون

مىللىي ئارمىيىنىڭ فورمىسى بىلەن

مىللىي ئارمىيىنىڭ بىر قىسىم ئوفتسىپر-ئەسكەرلىرىنىڭ 1950-يىلىدىكى يازلىق ھەربىي فورمىسى (سۈرەت «شارشىپىك سىدىقنىڭ ھايات ئەسلىمىلىرى» دېگەن كىتابتىن ئېلىندى)

پاگونلىرى چارروسىيە ئارمىيىسى بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقى قىزىل ئارمىيىسىنىڭكىگە تەقلىد قىلىپ تىكىلگەن ۋە ياسالغان. يازلىق گىمناستۇركا بىلەن بۇزۇلكنىڭ رەڭگى سۇس ماش رەڭ، ئاتلىق قىسىملارنىڭ بۇرۇلكىسى قۇلاقلىق (گەلەپى)، پىيادە قىسىملارنىڭ بۇرۇلكىسى تۈز ئىدى؛ ئاتلىق ۋە پىيادە قىسىملارنىڭ گىمناستۇر كىسىنىڭ

بېرىلەتتى؛ مالخاي سۇس ماش رەڭ ياكى سۇس كۈل رەڭ، ئەستەرىلىك بولۇپ، ئۇششاق شىرىلغان، ئىككى يان تەرىپىگە جىرىق چىقىرىلغان، چۆرىسى ئىككى يېرىم سانتىمېتىردەك قايرىلىپ تۇرىدۇ؛ قۇلاقچا ھازىرقى قۇلاقچىلارغا ئوخشاش بولۇپ، قوي تېرىسىدىن تىكىلىپ، سۇس ماش رەڭ، كۈل رەڭ رەختلەر بىلەن تاشلانغان. كېيىنچە سۇس ماش رەڭ رەختتىن تىكىلگەن پىلوتكا بېرىلدى. يۇقىرىدىكىلەردىن باشقا، قىش كۈنلىرى ۋەزىپە ۋە رازۋېدكا ئېھتىياجى ئۈچۈن، قىسىملارغا باشنىكى بار ئاق خالات بېرىلگەندى.

كاكار دۈگلەك بولۇپ، تېگى ھاۋارەڭ، ئۈستىگە ئاي-يۇلتۇز قاپارتمىسى چىقىرىلغان، مالخاي، پىلوتكا، شەپكە، قۇلاقچىلارنىڭ ماڭلاي قىسمىغا تاقىلىدۇ.

پاگونلارنىڭ چوڭ-كىچىكلىكى ئاساسەن ئوخشاش بولۇپ، قىزىل، يېشىل رەختلەردىن تىكىلگەن، گىرۋىكىگە كۆك، قىزىل، ئاق زىغزىق تۇتۇلغان. ئورگان

خىزمەتچىلىرى بىلەن قىسىم تۈرىنى ئايرىش ئۈچۈن، پاگونلارنىڭ رەڭگى، تۈرى، بەلگىلىرى بېكىتىلگەن. مىللىي ئارمىيە قوماندانلىق شتابى، باش سىياسىي بۆلۈم، باش ئارقا سەپ تەمىنات بۆلۈمى ۋە ئۇنىڭ بىۋاسىتە بۆلۈملىرى ھەم ھەربىي سوتتىكى ئوفىتسىپەر-ئەسكەرلەر تېگى قىزىل، گىرۋىكىگە ئاق زىغزىق تۇتۇلغان پاگوننى؛ ئاتلىق قىسىمدىكى ئوفىتسىپەر-ئەسكەرلەر تېگى توق ھاۋارەڭ، گىرۋىكىگە سېرىق زىغزىق تۇتۇلۇپ، ئۈستىگە سېرىق مىستىن ياسالغان مىلتىق بىلەن قىلىچ بەلگىسى قويۇلغان پاگوننى؛ پىيادە قىسىمدىكى ئوفىتسىپەر-ئەسكەرلەر تېگى يېشىل، گىرۋىكىگە ئاق زىغزىق تۇتۇلغان پاگوننى؛ ئارتىلىرىيە (توپچى) قىسىمدىكى ئوفىتسىپەر-ئەسكەرلەر تېگى قىزىل ئەتىرگۈل رەڭلىك، گىرۋىكىگە ئاق زىغزىق تۇتۇلۇپ، ئۈستىگە سېرىق مىستىن ياسالغان مىنامىيوت ئىستوۋۇلى بىلەن مىنامىيوت ئوقى بەلگىسى قويۇلغان پاگوننى؛ ئالاقە قىسىمدىكى ئوفىتسىپەر-ئەسكەرلەر تېگى قىزىل، گىرۋىكىگە ئاق زىغزىق تۇتۇلۇپ، ئۈستىگە سېرىق مىستىن ياسالغان تېلېفون تۇرۇپكىسى چۈشۈرۈلگەن پاگوننى؛ ساپپور (ئىشچى ئەسكەرلەر) قىسىمدىكى ئوفىتسىپەر-ئەسكەرلەر

مىللىي ئارمىيەنىڭ بىر قىسىم ئوفىتسىپەر-ئەسكەرلىرىنىڭ قىشلىق ھەربىي فورمىسى (سۈرەت «شارشېپىك سىدىقنىڭ ھايات ئەسلىمىلىرى» دېگەن كىتابتىن ئېلىندى)

گېنېرال مايور دەلىلقان سۇگۇربايوفنىڭ ھەربىي فورمىسى ۋە ئالغان ئوردېن - مېداللىرى (سۈرەت «شىنجاڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى» دېگەن كىتابتىن ئېلىندى)

يىغىنى 25 - نومۇرلۇق قارار ماقۇللاپ، ئوفتسىبىر - ئەسكەرلەرنىڭ جەڭگىۋارلىقىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن، ئوردېن - مېدال بېرىشنى قارار قىلدى ھەمدە ئوردېن - مېدال بېرىش شەرتى، چارىسى ۋە ئوردېن - مېدالغا ئېرىشكەنلەر بەھرىمەن بولىدىغان تەمىنات، ئىمتىياز توغرىسىدا بەلگىلىمە چىقاردى.

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى مەزگىلىدە «جۇمھۇرىيەت»، «خەلق قەھرىمانى»، «ئازادلىق I»، «ئازادلىق II»، «ئىستىقلالىيەت I»، «ئىستىقلالىيەت II» ئوردېنلىرى، «باھادىرلىق»، «پىدائىي»، «ساداقەت» مېداللىرى تارقىتىلغان. ئوردېننىڭ 1 - دەرىجىلىكى ئالتۇندىن، 2 - دەرىجىلىكى كۈمۈشتىن ياسالغان، مېداللار كۈمۈشتىن ياسالغان. ئوردېن - مېداللارنىڭ ئۈستىگە شۇ ئوردېن - مېداللارنىڭ نامى

ئۈستىگە سېرىق مىستىن ياسالغان گۈرچەك بىلەن قارغاتۇمشۇق بەلگىسى قويۇلغان پاگونى تاقايتتى. پاگونغا قاراپلا ئۇلارنىڭ قايسى قىسىم تۈرىگە تەۋە ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولاتتى. گېنېراللارنىڭ پاگوندىكى پاگوننى كىيىم بىلەن تۇتاشتۇرۇپ تۇرىدىغان يۇلتۇز تۈگمىلەر سېرىق ئالتۇندىن ياسالغان، پاگون ئۈستىدىكى ئەگمە گۈل ئالتۇن رەڭلىك توقۇلمىدىن ئىبارەت.

يۇقىرى، ئوتتۇرا، تۆۋەن دەرىجىلىك ئوفتسىبىر - ئەسكەرلەرنىڭ پاگونىدىكى تۈگمە، بالداق، يۇلتۇز، توپچىكلار سېرىق مىستىن ياسالغان. ھەممە پاگوننىڭ باش تەرىپىدە ئاي - يۇلتۇز شەكلى چۈشۈرۈلگەن مېتال تۈگمە بار. توپچىك تۆۋەن دەرىجىلىكلەرنىڭ پاگونغا قويۇلىدىغان دەرىجە ئايرىمىسىنىڭ بەلگىسى. سوۋېت ئىتتىپاقى ئارمىيىسىنىڭ پولكوۋنىكتىن مايورغىچە بولغان ئوفتسىبىرلارنىڭ پاگونىنىڭ ئۈستىگە ئۇزۇنسىغا ئىككى بالداق، مىللى ئارمىيىنىڭ شۇ دەرىجىلىك پاگونىغا توغرىسىغا ئىككى بالداق قويۇلغان. سوۋېت ئىتتىپاقى ئارمىيىسىنىڭ پاگونىدىكى تۈگمىگە ئورغاق - بولقا قاپارتمىسى، مىللى ئارمىيىنىڭكىگە ئاي - يۇلتۇز قاپارتمىسى چىقىرىلغان. پاگون ئىشلەشكە كېرەكلىك ماتېرىياللار سوۋېت ئىتتىپاقىدىن كەلتۈرۈلۈپ، غۇلجا شەھىرىدە ياسالغان.

ئوردېن - مېداللار

1945 - يىلى 2 - ئاينىڭ 24 - كۈنى ۋاقىتلىق ئىنقىلابىي ھۆكۈمەت ئەزالىرى

پەرزەنتلىرى ئالىي مائارىپتىن ۋە ھۆكۈمەتنىڭ ئوقۇش تەمىناتىدىن بەھرىمەن بولىدۇ؛ (4) كىنو- تىياتىرلارنى ھەقسىز كۆرۈشكە، قاتناش بېلەتلىرىنى نۆۋەتسىز سېتىۋېلىشقا ھوقۇقلۇق؛ (5) ھۆكۈمەت تەمىناتى بىلەن يىلدا بىر قېتىم سەيلى- ساياھەت قىلىشقا ھوقۇقلۇق؛ (6) ئارىشاڭ، ساناتورىيەلەرگە بېرىپ داۋالنىش- دەم ئېلىشتىن بەھرىمەن بولىدۇ. «ئىستىقلالىيەت» ئوردىنىغا ئېرىشكەنلەر «ئازادلىق» ئوردىنىغا ئېرىشكەنلەر بەھرىمەن بولىدىغان ئىمتىيازلىرىنىڭ 1-، 2-، 4-، 5-، 6- تارماقلىرىدىن بەھرىمەن بولىدۇ. «باھادىرلىق»، «پىدائىي»، «ساداقت» مېداللىرىغا ئېرىشكەنلەر يۇقىرىدىكى 1-، 2-، 4- تارماقلاردىكى ئىمتىيازلىرىدىن بەھرىمەن بولىدۇ.

ئوردىن- مېداللارغا ئېرىشكەنلەر يۇقىرىدىكى ئىمتىيازلىرىدىن سىرت، يەنە كۆرسەتكەن خىزمىتىگە قاراپ، ئاددىي ئەسكەرلىكتىن كاپىتانغا قەدەر ئۆستۈرۈلىدۇ، خىزمەت ئورنىمۇ شۇنىڭغا مۇناسىپ ئۆستۈرۈلىدۇ، پېنسىيە سوممىسى ئوردىن- مېداللارنىڭ دەرىجىسى بويىچە 15%~50% كىچىك ئۆستۈرۈلىدۇ، ئائىلە تاۋابىئاتلىرى ھۆكۈمەت دوختۇرخانىلىرىدا ھەقسىز داۋالنىدۇ، ئائىلە تاۋابىئاتلىرىنىڭ تەمىناتى ئوردىن- مېداللارنىڭ دەرىجىسى بويىچە 15% ~ 30% كىچىك كۆپەيتىپ بېرىلىدۇ، «باھادىرلىق» مېدالىغا ئېرىشكەن ئادەم جەڭدە قۇربان بولسا، ئۇنىڭ نەپىقە سوممىسى بىر قېتىمدىلا 15%~100% كىچىك كۆپەيتىپ بېرىلىدۇ.

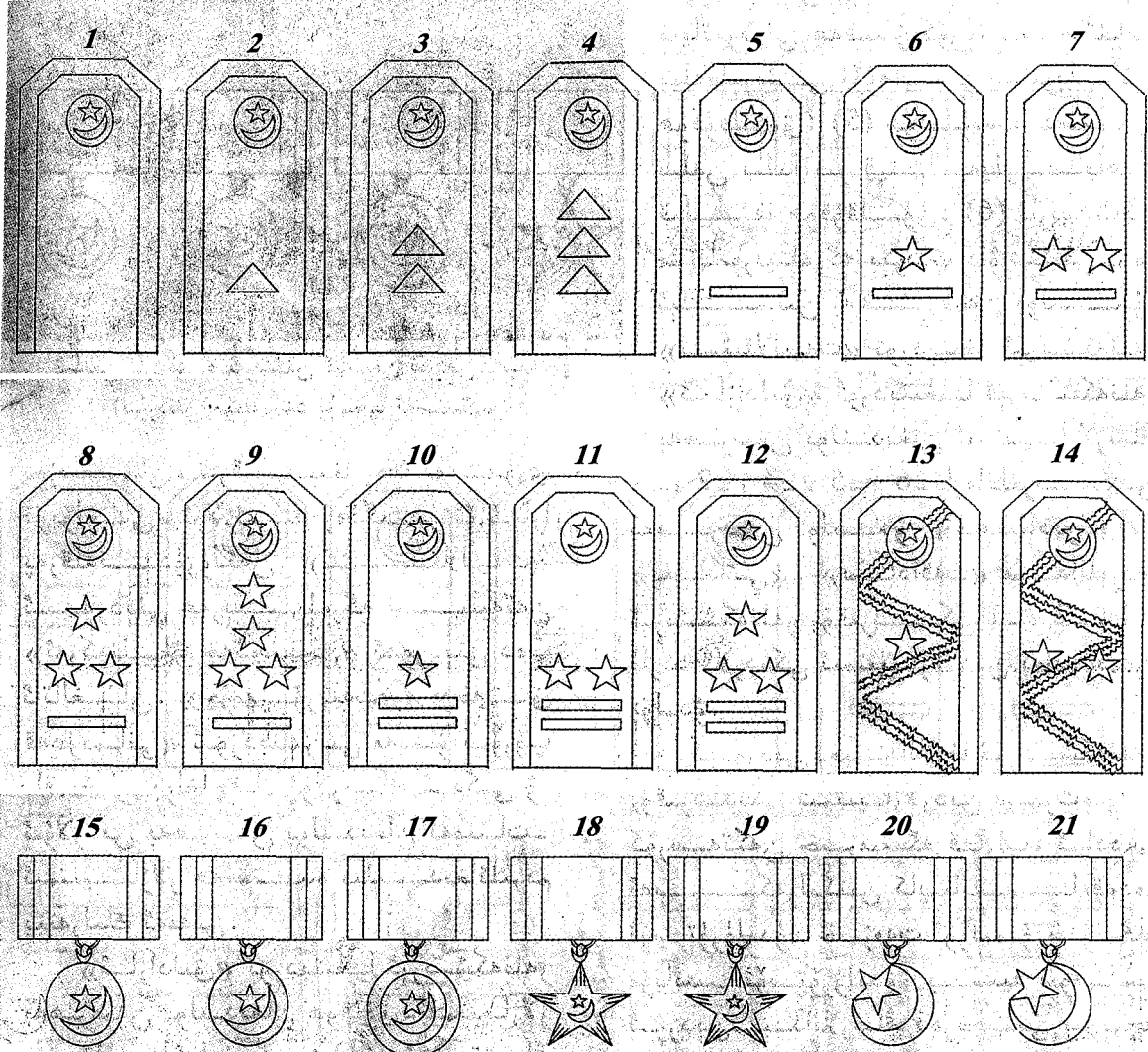

مىللىي ئارمىيىدە بېرىلگەن قىسىمەن ئوردىن- مېداللار (سۈرەتنى مۇھەممەد يۈسۈپ تەمىنلىگەن)

يېزىلغان، ئارقىسىغا رەت نومۇرى قويۇلغان، ئۇلارنىڭ رەڭگىمۇ ئۆزگەرمەس پەرقلىنىدۇرۇلگەن. «ئىستىقلالىيەت» ئوردىنى ھەربىيەلەرگە نىسبەتەن «ئەركىنلىك جەڭچىسى» ئوردىنى دەپ ئاتالغان. «جۇمھۇرىيەت»، «خەلق قەھرىمانى» ئوردىنىلىرىنى مەنمۇ كۆرۈپ باقمىغان بولغاچقا، ئۇلارنىڭ شەكلى ۋە ئۇلاردىن بەھرىمەن بولىدىغان تەمىنات- ئىمتىيازلىرى ھەققىدە بىلىدىغانلىرىم يېتەرلىك ئەمەس.

«ئازادلىق» ئوردىنىغا ئېرىشكەنلەر بەھرىمەن بولىدىغان ھوقۇق- ئىمتىيازلىرى مۇنداق بەلگىلەنگەن: (1) ھۆكۈمەتنىڭ شەرەپلىك گراژدانى دەپ قارىلىپ، ئارمىيە ۋە ھاكىمىيەت ئورگانلىرىنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولىدۇ، ئىززەتلىنىدۇ؛ (2) ھەرقانداق ئورگاننىڭ بۇلارنى قولغا ئېلىش ھوقۇقى بولمايدۇ، ئەگەر جىنايەت ئۆتكۈزگەن بولسا، ئالدى بىلەن ھۆكۈمەتكە مەلۇم قىلىپ ئوردىن قايتۇرۇۋېلىنغاندىن كېيىن، ئاندىن قولغا ئېلىشقا بولىدۇ؛ (3)

ياگون، ئوردېن - مېداللىرىنىڭ سىزما رەسمى

1. رىداۋوي (ئادەتتىكى ئەسكەر)؛ 2. يېفريتور؛ 3. مىلادىي ئۇنتېر ئوفتسېر؛ 4. ستارشى ئۇنتېر ئوفتسېر؛ 5. فېلدىبېل؛ 6. پراپورچىك؛ 7. پودپورۇچىك؛ 8. پورۇچىك؛ 9. كاپىتان؛ 10. مايور؛ 11. پودپولكوۋنىك؛ 12. پولكوۋنىك؛ 13. گېنېرال مايور؛ 14. گېنېرال لېيىتېنانت؛ 15. ساداقەت؛ 16. پىدائىي؛ 17. باھادىرلىق؛ 18. ئىستىقلالىيەت II؛ 19. ئىستىقلالىيەت I؛ 20. ئازادلىق II؛ 21. ئازادلىق I.

خاتىرىلىگۈچى ۋە رەسىملەرنى سىزغۇچى: ساھىبە مۇزەپپەر

تەھرىرلىگۈچى: ئەخمەت روزى توغرىل

شىنجاڭ ئالتۇنى ۋە شىنجاڭ ئالتۇنچىلىقىنىڭ تارىخى تەرەققىياتى

ئابلەت نۇردۇن

(ئاپتونوم رايونلۇق ئاخبارات-نەشرىيات ئىدارىسىدىن)

بۇيۇم قاتارىدا چوقۇنغان. بىر سەر ئالتۇنى ياپىلاقلاپ توققۇز كۋادرات مېتىر چوڭلۇقتا يايغىلى، قەغەزدىنمۇ نېپىزلەتكىلى، چاچتىنمۇ ئىنچىكە سوزغىلى بولىدۇ. ھازىرقى كۈندە ئالتۇن زىننەت بۇيۇمى، تۇرمۇش بۇيۇمىلا بولۇپ قالماستىن، سانائەتتە كەم ئايلاندى. مەسىلەن: ئېلېكترون تېخنىكىسى، ئالەم كېمىسى، نازۇك ئەسۋابلار، توقۇمىچىلىق، مېدىتسىنا-دورگەرلىك سانائىتى، خىمىيە سانائىتى ھەمدە دۆلەت مۇداپىئە سانائىتى قاتارلىق سانائەت-تېخنىكا ساھەلىرىدە كەڭ تۈردە ئىشلىتىلمەكتە. شىنجاڭدا ئالتۇن چىقىدىغان جايلار، نۇقتىلار كۆپ، ئالتۇننىڭ تارقىلىش دائىرىسى كەڭ، زاپىسى مول. قەدىمدىن تارتىپ «ئالتايدا 72 جىلغا بار، 72 جىلغىنىڭ ھەممىسىدە ئالتۇن بار» دېگەن گەپ تارقالغان. ئالتۇن تۈرلىرىدىن تاغ ئالتۇنى، كېپەك ئالتۇن ۋە باشقا رۇدىلار بىلەن يىللە ھاسىل بولغان ئالتۇنلار بار. ناھايىتى ساپ دېيىلگەن تەبىئىي ئالتۇننى ئالساق، ئۇ سۆڭەك پارچىسىسىمان، پۇتاقسىمان،

ئالتۇن - ئىنسانلار ئەڭ بۇرۇن تاپقان ۋە ئىشلەتكەن قىممەتلىك مەدەن (مېتال) لەرنىڭ بىرى، ئۇنىڭ زىچلىقى يۇقىرى، خۇسۇسىيىتى ئىنتايىن تۇراقلىق، ئاسانلىقچە خىمىيىلىك رېئاكسىيىگە كىرمەيدىغان، ئاسان ئۇپرىمايدىغان، ئۇزۇن مۇددەت ساقلاشقا بولىدىغان ناھايىتى قىممەتلىك مېتال. نەچچە مىڭ يىل يەر ئاستىدا كۆمۈلۈپ قالسىمۇ پارىقراقلىقنى يوقاتمايدۇ. 1922-يىلى نىل دەرياسى قىرغىقىدىكى قەدىمكى مىسىر پادىشاھىنىڭ قەبرىدىن تېپىلغان ئالتۇنغا 3200 يىلدىن ئاشقان بولسىمۇ، ھازىرغىچە پارىقراپ تۇرماقتا. ئەجدادلىرىمىز يىراق قەدىمكى دەۋردىن بۇيان ئالتۇننى ئەڭ ئەتىۋارلىق مېتال دەپ بىلىپ، ئۇنىڭدىن ئېسىل زىننەت بۇيۇملىرىنى، تۈرلۈك ھەشەمەتلىك تۇرمۇش بۇيۇملىرىنى ۋە باشقا لازىمەتلىكلەرنى ياساپ، ئۇنى بايلىقنىڭ سىمۋولى ھەمدە كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ئورنىنىڭ بەلگىسى دەپ ھېسابلىغان. كېيىن ئالتۇندىن پۇل (تىللا) سوقۇپ ئوبوروت قىلغان. بەزى قەدىمكى قەبىلە - ئۇرۇقلار ئالتۇنغا سىرلىق

كەلگەن .

ئالتۇن بايلىقى شەرقىي ۋە غەربىي جۇڭغار ئويمانلىقلىرىغا، ئالتاي تېغى، تەڭرىتاغ، قۇرۇمىغا، ئالتۇن تاغلارنىڭ تاغ ئالدىدىكى رايونلارغا تارقالغان بولۇپ، بەلۋاغ شەكلىدە مەركەزلىك جايلىشىشتەك ئالاھىدىلىككە ئىگە. تاغ ئالتۇنى ئاساسەن ئالتاي تېغى بىلەن تەڭرىتاغ، شەرقىي ۋە غەربىي جۇڭغار ئويمانلىقلىرىغا، كېپەك ئالتۇن مەركەزلىك ھالدا ئالتاي رايونى ۋە خوتەن - چەرچەن ئەتراپلىرىغا تارقالغان. نۆۋەتتە تېپىلغان ئالتۇن كان ياتمىسى 52 بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدە چوڭ كان ياتمىسى ئۈچ، ئوتتۇرا كان ياتمىسى 31، كىچىك كان ياتمىسى 36. كانلاشقان نۇقتا 600 گە يېتىدۇ.

ئەجدادلىرىمىزنىڭ يىراق قەدىمكى دەۋرلەردە ئالتۇننى بىلگەنلىكى توغرىسىدا يازما يادىكارلىقلار بار. بۇ مەلۇماتلارنى يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئارخېئولوگىيىلىك قېزىش ۋە تەكشۈرۈشلەردە قولغا كەلتۈرگەن ماددىي پاكىتلار تولۇق دەلىلەپ بەردى. مەھمۇد كاشغەرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ 1- تومىدا ئىسكەندەر زۇلقەرنەيسىن (ئالېكساندېر مكدونىسكى) ئۇيغۇر ئېلىگە يېقىنلاشقاندا، ئۇلارغا قارشى ئاتلانغان تۈرك - ئۇيغۇر ئەسكەرلىرىنىڭ رەقىبلىرىنى قىلىچ بىلەن چېپىپ، ئۇلارنىڭ ھەميانلىرىنىمۇ ئىككى پارچە قىلىۋەتكەنلىكى، ھەميانلاردىكى ئالتۇن پۇل (تىللا) لار قانغا بويالغانلىقى توغرىسىدا مەلۇمات بېرىلگەن. تىلشۇناس، يازغۇچى پەرھات جىلان مۇشۇ ۋەقەلىككە ئاساسەن، «ئالتۇنقان» ناملىق ھېكايىنى يازدى ۋە بۇنى تېخىمۇ بېيىتىپ، «مەھمۇد قەشقەرى» ناملىق روماننى يېزىپ،

دانچىسىمان، كالىكەسىمان، تارشىسىمان ۋە قاسراقسىمان شەكىللەردە ئۇچرايدۇ. تەبىئىي ئالتۇننىڭ تەركىبىدە ئالتۇن ئېلېمېنتىدىن باشقا، يەنە ناھايىتى ئاز مىقداردا مىس، تۆمۈر، پالادىي، پىلاتىنا، بىسمۇت قاتارلىق ئېلېمېنتلارمۇ بار.

شىنجاڭ گېئولوگىيە قېزىلما بايلىقلار كۆرگەزمىخانىسىدا ئالتاي، چەرچەن قاتارلىق جايلاردىن كەلتۈرۈلگەن ئىككى كالىكە تەبىئىي ئالتۇن بار بولۇپ، ھەربىرىنىڭ ئېغىرلىقى بىر سەردىن ئاشىدۇ. بۇ، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان شىنجاڭدا تېپىلغان بىرقەدەر چوڭ تەبىئىي ئالتۇن ھېسابلىنىدۇ. تارىخىي ماتېرىياللاردا بايان قىلىنىشىچە، بۇنىڭدىن ئىلگىرىمۇ ئالتاي تېغىدىن 40~50 سەر، ھەتتا 140 سەر كېلىدىغان كالىكە ئالتۇن تېپىلغان، يىلىغا 20 مىڭ سەر ئالتۇن قېزىۋېلىنغان يىللارمۇ بولغان. بۇنىڭدىن 170 يىللار ئىلگىرى، نىيە ناھىيىسىنىڭ مەلۇم يېزىسىدىلا يىلىغا 500 ~ 600 سەر ئالتۇن ئېلىنغان، ئەڭ كۆپ بولغاندا 2000 سەردىن ئېشىپ كەتكەن. 1821~1861 - يىلىغىچە ئالتاي رايونىنىڭ خاتۇ كانىدا ئالتۇن قېزىش دولقۇنى كۆتۈرۈلۈپ، ئالتۇن قازغۇچىلار 60 مىڭدىن ئېشىپ كەتكەن. 1917 - يىللىرى يەرلىك ئۇسۇلدا ئالتۇن قېزىلىپ، يىللىق مەھسۇلاتى 3000 سەردىن ئېشىپ كەتكەن. ساۋەن ناھىيىسىدىكى مەلۇم ئالتۇن كانىدىن «بىر كۈندە بىر كۈرە ئالتۇن ئالغىلى بولىدۇ» دېگەن گەپلەرمۇ تارقالغان. يۇقىرىدىكىلەردىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، تارىختىن بۇيان شىنجاڭ مەملىكىتىمىزدىكى مۇھىم ئالتۇن ئىشلەپچىقىرىش رايونلىرىنىڭ بىرى بولۇپ

چۈشۈرۈلگەن ئالتۇن بېزەك، رومبا شەكىللىك گۈل چىقىرىلغان ئالتۇن بېزەك، چەمبەر شەكلى، سۆگەت يوپۇرمىقى شەكلى، قوشۇش بەلگىسى شەكلى، بۇرما شەكلى چۈشۈرۈلگەن ئالتۇن بېزەكلەر تېپىلغانلىقى، بۇلارنىڭ كىيىم - كېچەك بېزىكى قىلىنغانلىقى، قەبرىلەر كېپەن ئوغرىلىرى تەرىپىدىن ئوغرىلانغان بولسىمۇ، يەنە شۇنچىۋالا ئالتۇن بۇيۇمنىڭ ساقلىنىپ قالغانلىقى، قەبرى ئىگىلىرىنىڭ ئىجتىمائىي ۋە ئىقتىسادىي ئورنى يۇقىرى بولغان يۇقىرى تەبىئە كىشىلىرى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بېرىدىغانلىقى تىلغا ئېلىنغان. تەتقىقاتچى ۋاڭ بىڭخۇا تارىخىي ماتېرىياللارغا ۋە ئارخېئولوگىيىلىك تېپىلمىلارنىڭ ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن، يۇقىرىقى ئالتۇن بۇيۇملارنى خەن سۇلالىسى دەۋرىدىن ئاۋۋال شىنجاڭنىڭ ئىلى دەرياسى ۋادىسى ھەمدە تەڭرىتاغ، شەرقىي پامىر (كۆكتارت) ئەتراپلىرىدا ياشىغان شىنجاڭ ساك (ساق) لىرىنىڭ يالدامىسى دەپ مۇئەييەنلەشتۈرگەن. پۇنان تارىخچىسى ھىرودود «تارىخ» ناملىق مەشھۇر ئەسىرىدە، ساكلارنىڭ پادىشاھ چەمتىنىڭ خۇدا ئاتا قىلغان ھەرخىل ئالتۇن جابدۇقلىرىنىڭ بارلىقىنى، بەلۋېغىدا ئالتۇن قەدەھى بارلىقى، ئۇلار ئۆلگەندىن كېيىن ئالتۇندىن ياسالغان بۇيۇملار ئاخىرەتلىك قىلىنىدىغانلىقى ھەققىدە توختالغان. دۆلەت مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتىنىڭ مەسئۇلۇقىدا تۈزۈلگەن، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» دېگەن كىتابتا، ساكلار ئۇيغۇرلارنىڭ ئېتىنىك مەنبەسىنى تەشكىل قىلغان قەدىمكى خەلقلەرنىڭ بىرى سۈپىتىدە تونۇشتۇرۇلغان.

ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئالاقىسىغا سازاۋەر بولدى. بۇ ۋەقە تەخمىنەن مىلادىيىدىن بۇرۇنقى 327 - يىلى يۈز بەرگەن بولۇپ، ئىنسانلارنىڭ ناھايىتى بۇرۇنلا ئالتۇن پۇل ئىشلەتكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. شىنجاڭ ئارخېئولوگىيە تەتقىقات ئورنىنىڭ سابىق باشلىقى، تەتقىقاتچى ۋاڭ بىڭخۇا يازغان، ئابدۇۋاپىت قاسىم تەرجىمە قىلغان، ئۇيغۇرچە «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلىنىڭ 1985 - يىللىق 2 - سانغا بېرىلگەن «قەدىمكى دەۋردىكى ساكلارنىڭ شىنجاڭدىكى تارىخىي ئىزلىرى» دېگەن ماقالىدە، 1976 ~ 1978 - يىلىغىچە ئۈرۈمچىنىڭ نەنسەن كان رايونىدا، يەنى تەڭرىتاغدىكى ئالغۇي جىلغىسىنىڭ شەرقىي ئېغىزىدا ئېلىپ بېرىلغان ئارخېئولوگىيىلىك قېزىشتا يېغىلىق دەۋرى (مىلادىيىدىن بۇرۇنقى 772 ~ 784 - يىلىغىچە) دىن غەربىي خەن سۇلالىسى دەۋرى (مىلادىيىدىن بۇرۇنقى 206 - يىلىدىن مىلادىيە 23 - يىلىغىچە) گىچە بولغان مەزگىلگە تەئەللۇق تۆت قەبرىدىن ساپ ئالتۇندىن ئىشلەنگەن، يەرلىك ئالاھىدىلىككە ئىگە نۇرغۇن ئالتۇن بۇيۇم، جۈملىدىن يولۋاس سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن سەككىز دانە يۇمىلاق ئالتۇن قارتا (ھەربىرىنىڭ دىئامېتىرى ئالتە سانتىمېتىر، ئېغىرلىقى 20 گرام ئەتراپىدا)، بىر - بىرىگە خىرىس قىلىۋاتقان يولۋاسنىڭ سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن تۆت دانە ئالتۇن كەمەر بېزىكى (ھەربىرىنىڭ ئۇزۇنلۇقى 26 سانتىمېتىر، ئېغىرلىقى 27.75 گرام)، چىشىنى چىشلەپ چاپچىپ تۇرغان شىرنىڭ شەكلى چۈشۈرۈلگەن بىر پارچە ئالتۇن قاداق، ئۇنىڭدىن باشقا ھايۋان يۈزىنىڭ سۈرىتى

جەسەت (D جەسەت) نىڭ ئوڭ قۇلقىنىڭ ئاستىدىن بىر پاي ئالتۇن ھالقا تېپىلغانلىقى ئېيتىلغان.

«كونا تاڭنامە . غەربىي رۇڭلار تەزكىرىسى . كۈسەن ھەققىدە» دە: «كۈسەن خانى ئالتۇن كۆزلۈك كەمەر تاقاپ، ئالتۇندىن ياسالغان شىر سۈرەتلىك دىۋاندا ئولتۇرىدۇ» دېيىلگەن. تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە شىنجاڭ ئارقىلىق ھىندىستانغا نوم ئالغىلى بارغان مەشھۇر راھىب شۈەنزىڭ «بۈيۈك تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە غەربىي رايونغا قىلىنغان ساياھەت» دېگەن ئەسىرىدە كۇچا توغرىسىدا توختىلىپ: «ئۇ يەرنىڭ كىلىماتى مۆتىدىل، خەلقى نەيچە ۋە تارلىق چالغۇ ئەسۋابلىرىنى چېلىشقا ئۇستا، كىمخاب ۋە بوزدىن كىيىم كىيىدۇ، زىبۇ زىننەت بۇيۇملىرى تاقايدۇ، ئالتۇن - كۈمۈش ۋە مىس پۇل ئىشلىتىدۇ» دەپ مەلۇمات قالدۇرغان.

«قەدىمكى پۇللار لۇغىتى» (خەنزۇچە) 1308- بەتتە، «ئاڭنى (قاراشەھەر) ۋە كۈسەن (كۇچا) رايونلىرىدىن تېپىلغان ئالتۇن، كۈمۈش پۇللار، مىس يارماقلار شۇ جاينىڭ ئۆزىدىمۇ پۇل قۇيۇلغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ، دەپ كۆرسىتىلگەن. شىنجاڭ بانكىا مەكتىپى ئاساسىي پەنلەر كاپىدىراسىنىڭ قەدىمكى پۇل تەتقىقاتچىسى ئەركىن روزىنىڭ مەلۇماتىغا ئاساسلانغاندا، 1959- يىلى 5- ئايدا قاتناش نازارىتىنىڭ قۇرۇلۇش ئەترىتى ئۇلۇغچات ناھىيىسىنىڭ غەربىدىن توققۇز كىلومېتىر يىراقلىقتىكى بىر ئۆڭكۈردىن بىر مۇنچە زىنچا ئالتۇن ۋە پېرسىيە ئىمپېرىيىسىنىڭ 947 دانە كۈمۈش تەڭگىسىنى تېپىۋالغان. 13 تال زىنچا ئالتۇننىڭ ساپلىق دەرىجىسى، ئومۇمىي ئېغىرلىقى 1330 گرام

بىز بۇنىڭغا ئاساسەن ئەجدادلىرىمىز يىراق قەدىمكى زامانلاردا ئالتۇننىڭ قىممىتىنى چۈشەنگەن ۋە ئالتۇندىن پايدىلىنىشنى بىلگەن دەيمىز. «شىنجاڭدا ئۆتكەن قەدىمكى مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى» دېگەن رەسىملىك كىتابتا، تېبەكس ناھىيىسىدىن تېپىلغان، يېغىلىق دەۋرىدىن خەن سۇلالىسى دەۋرىگىچە بولغان ۋاقىتلارغا توغرا كېلىدىغان بىر پاي ئالتۇن ھالقا بىلەن 1962- يىلى موڭغۇلكۈرە ناھىيىسىنىڭ شوتا يېزىسىدىكى قەدىمىي قەبرىدىن قېزىۋېلىنغان غەربىي خەن سۇلالىسى دەۋرىگە تەۋە بىر دانە ياقۇت كۆزلۈك ئالتۇن ئۈزۈك تونۇشتۇرۇلغان. 1986- يىلى ياپونىيىدە نەشر قىلىنغان «جۇڭگو شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى كۆرگەزمىسى» دېگەن رەسىملىك كىتابتا، 1975- يىلى قاراشەھەردىن تېپىلغان، غەربىي خەن سۇلالىسى دەۋرىگە تەۋە، ئۇزۇنلۇقى 9.8 سانتىمېتىر، كەڭلىكى ئالتە سانتىمېتىر، ئېغىرلىقى 50 گرام كېلىدىغان توققۇز ئەجدىھا نۇسخىسى چىقىرىلغان ئالتۇن كەمەر توقىسى تونۇشتۇرۇلغان. مەرھۇم تۇرسۇن ئەيسا يازغان، ئۇيغۇرچە «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلىنىڭ 1983- يىللىق 1- سانىغا بېرىلگەن «لوپنۇر رايونىدىكى شەرقىي خەن سۇلالىسى دەۋرىگە ئائىت قەبرىلەرنىڭ قېزىلىشى ۋە دەسلەپكى تەتقىقات» دېگەن ماقالىدە، 1979- يىلى 6- ئايدىن 1980- يىلى 5- ئايغىچە لوپنۇر رايونىدا ئېلىپ بېرىلغان تەكشۈرۈشتە، شەرقىي خەن سۇلالىسى دەۋرى (مىلادىيە 25~ 220- يىللار) گە تەۋە 79LQM1 نومۇرلۇق قەبرىدىن ئۈستىگە كۆك تاۋاردا كىيىم كىيگۈزۈلگەن ئوتتۇرا ياشلىق ئايالنىڭ

تىلىدىن كەلگەن» دېيىلگەن. موڭغۇللار دەۋرىدە ئوتتۇرا ئاسىيادا 2000 دىنار بىر ئالتۇن بالىشقا، 200 دىنار بىر كۈمۈش يالىشقا، 10 دىنار بىر قەغەز بالىشقا تەڭ بولغان.

شىنجاڭ تارىخىدا قۇرۇلغان يەرلىك ھاكىمىيەتلەر ھۆكۈمرانلىرىدىن قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان، ھارون بۇغراخان، يۈسۈپ قادىرخان، سۇلايمان ئارىسلان قاراخان قاتارلىق خاقانلىرى، چاغاتاي خانلىقىنىڭ خانى كۈبەك، يەكەن خانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانى سەئىدخان قاتارلىقلار تىللا، تەڭگە، مىس يازماقلىرىنى قۇيدۇرۇپ تارقاتقان.

چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئالتۇن بايلىق ۋە راھەت-پاراغەتنىڭ بەلگىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئەتىۋارلىق تاۋارغا ئايلانغان. دەل مۇشۇ سەۋەبتىن ئالتۇن قېزىش پەيدىنپەي ھۆكۈمەتنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇش دائىرىسىدىن ھالقىپ كەتكەن. خوتەن بولسا تانلىقىدىكى يۇرۇڭقاش ۋە قاراقاش دەريالىرى يېڭى ئالتۇن قېزىش رايونى بولۇپ قالغان. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، نىيە دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنىدىكى سۇۋۇلجاق، چەرچەن دەرياسى جىلغىسىدىكى توغرىساي، قۇرۇمتاغدىكى ئاقتاش قاتارلىق جايلار ئالتۇن قازغۇچىلارنىڭ قىزىقىدىغان كان نۇقتىلىرى بولۇپ قالغان. تارىم ئويمانلىقىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىنى بويلاپ غەربكە ماڭغاندا، يەكەن دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنى، كۇچانىڭ شىمالىي قىسمىدىكى دەريا ۋادىسى، كورلىدىكى قۇرۇقتاغ قاتارلىق جايلارمۇ كۆپلىگەن ئالتۇن قازغۇچىلارنى جەلپ قىلغان. ياكى زېڭىش دەۋرىدە ئالتۇن

ئىكەن. ئاتاقلىق ئۇيغۇر ئالىمى يۈسۈپ خاس ھاجىپمۇ «قۇتادغۇبىلىك» تە ئالتۇننىڭ ئەل باشقۇرۇش، ئىگىلىكنى گۈللەندۈرۈشتىكى رولىغا ئەھمىيەت بېرىپ مۇنداق دەپ يازغان:

2411: گەر ئالتۇن-كۈمۈشنى سوۋغات ئەپلىسەڭ،
قىلۇرلەر پىدا جان ساپ ئالتۇنغا تەڭ.

3039: ئىككى نەرسە دۆلەت تۇتۇش يولىدۇر،
بىرىدۇر ساپ ئالتۇن، بىرى تىغ ئېرۇر.

3044: تۈرۈلگەن قاۋاقنى ساپ ئالتۇن ئاچار،
ئەگەر ئىش بۇزۇلسا ساپ ئالتۇن تۈزەر.

غەربىي يۇرتتا، جۈملىدىن شىنجاڭدا شۇنىڭدەك ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك رايونلىرىدا ئالتۇندىن سوقۇلغان، قۇيۇلغان پۇللار ئوبوروت قىلىنغان. ئۇلاردىن ئاساسلىقى تۆۋەندىكىچە:

1. ئالتۇن نوکچا: ئالتۇننى ئېرىتىپ چاسا شەكىلدە قۇيۇپ چىقىلغان پۇل بولۇپ، تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئۇزۇنچاق چاسا شەكىلدە ۋە ياپىلاق قىلىپ قۇيۇپ چىقىلغان. يۈەن سۇلالىسىدىن كېيىن «نوکچا» دەپ ئاتالغان، چوڭ نوکچا يامبۇ شەكىلدە بولغان، كىچىك نوکچىنىڭ مۇقىم شەكلى بولمىغان.

2. دىنار: ئوتتۇرا ئاسىيادا قەدىمكى ۋە يېقىنقى زاماندا ئىشلىتىلگەن ئالتۇن پۇلنىڭ نامى ۋە پۇل بىرلىكى. «چاغاتايچە لۇغەت» تە: «دىنار ئالتۇن تەڭگە، پۇل بىرلىكى، قىپقىزىل چاقناپ تۇرغان» دېگەن مەنىلەردە ئىزاھلانغان. «تۈركچە-ئۇيغۇرچە لۇغەت» تە: «دىنار ئالتۇن پۇل، لاتىن

ئاپپاراتى بولۇپ، 1935-يىلى 5-ئايدا قۇرۇلغانىدى. 1936-يىلى ئالتاي ئالتۇن كېنى ئىدارىسى خوتەن، يەكەن، يېڭىسار، ئاقسۇ قاتارلىق جايلاردىن يۈزدىن ئارتۇق ئۇيغۇر ئالتۇن قازغۇچى قوبۇل قىلىپ، ئالتاينىڭ ھەرقايسى كان نۇقتىلىرىدا ئالتۇن قازدۇرغان. 1937-يىلى ئالتاي ئالتۇن كېنى ئىدارىسىنىڭ يىللىق ئىشلەپچىقارغان ئالتۇنى 1500 سەردىن ئاشتى. كېيىنچە سوۋېت ئىتتىپاقى تېخنىكىغا خادىملىرىنىڭ يېتەكچىلىكىدە ئىلى، تارباغاتاي، خوتەن، كېرىيە، چەرچەن قاتارلىق جايلاردىمۇ كەڭ دائىرىدە ئالتۇن كېنى تېپىش ئىشلىرى ئىشلەندى ھەمدە ئارقا-ئارقىدىن ئەمەلىي نەتىجىلەر قولغا كەلتۈرۈلدى. تەكشۈرۈشتە ئىلى ۋىلايىتىنىڭ ئالتۇن زاپىسىنىڭ موللىقى بايقالغاچقا، 1937-يىلى ئىلى ئالتۇن كېنى ئىدارىسى قۇرۇلدى. جايلاردىكى ھۆكۈمەت تارماقلىرى پەيدىنپەي ئالتۇن قېزىشنىڭ ئۈنۈمى ۋە قىممىتىنى تونۇپ يەتكەندىن كېيىن، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتتىن يەرلىكتە ئالتۇن قېزىشقا رۇخسەت قىلىشنى تەلەپ قىلدى. مۇشۇ ئالتۇن قېزىش قىزغىنلىقى جەريانىدا، باركۆل، گۈچۈڭ، تۇرپان، قازاشەھەر، يەكەنلەرمۇ بۇ جەھەتتە ئۆز كارامىتىنى نامايان قىلدى، ئۇنىڭ ئىچىدە خوتەن ۋە كېرىيىدىكى ئالتۇن قېزىش ئىشلىرى ئەڭ راۋاجلاندى. 1936-، 1937-يىللىرى ئالتۇن قېزىش ھۆكۈمەت ۋە شەخسلەرنىڭ ئاساسلىق پاراڭ تېمىلىرىنىڭ بىرى بولۇپ قالدى.

زور ئىقتىسادىي ئۈنۈمنىڭ تۈرتكىسىدە، ئالتۇن قېزىش بارا-بارا ھۆكۈمەت تەرەپىنىڭ كونتروللۇق دائىرىسىدىن ھالقىپ، خۇسۇسىي

قازغۇچىلار ئالتاي تېغىدىكى خاشيۇڭ جىلغىسىدىن بىر قېتىمدىلا 29 سەرتلىك، ئالتە سەرتلىك، تۆت سەرتلىك ئۈچ دانە ئالتۇن قېزىۋالغان. شۇ مەزگىلدە ئالتۇن قازغۇچىلار كۆپ بولغاندا 10 مىڭدىن ئېشىپ كەتكەن، بىر كىشىنىڭ بىر يىلدا قازغان ئالتۇنى 20 نەچچە سەرتگە يەتكەن. 1916-يىلى شىنجاڭ بويىچە 60 ~ 70 مىڭ سەرت، 1921-يىلى 30 مىڭ سەرت، 1932-يىلى 70 ~ 80 مىڭ سەرت ئالتۇن قېزىلغان. دېمەك، ئالتۇن مەھسۇلاتى يىلدىن-يىلغا تۆۋەنلەپ كەتكەن، بۇنىڭغا ئالتۇن قېزىش تېخنىكىسىنىڭ قالاقلىقى، بولۇپمۇ ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ ئالتۇن قازغۇچىلارغا قاتتىق زۇلۇم سېلىپ، ئۇلار ئۈستىدىكى باج-سېلىقنى كۆپەيتىپ (شۇ چاغلاردا بىر ئالتۇن قازغۇچى ئېيىغا 3 ~ 4 مىسقال ئالتۇن ئاپشۇرۇش بەلگىلەنگەن)، ئۇلارنىڭ قىزغىنلىقىغا بەرھەم بەرگەنلىكى سەۋەب بولغان. بۇ دەۋردە ئالتايدىن باشقا چۆچەك، ئۈرۈمچى، ماناس، گۈچۈڭ، خوتەن، چاقىلىق قاتارلىق جايلاردىمۇ ئالتۇن كېنى ئېچىلغان. جىن شۇرېن گېرمانىيىگە ئادەم ئەۋەتىپ، 10 دانە ئالتۇن كولاش-چايقاش ماشىنىسى سېتىۋېلىپ، 2-يىلى (1931-يىلى) ئەتىيازدا ئىشقا كىرىشتۈرمەكچى بولغان. شېڭ شىسەي شىنجاڭغا ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋردە، ئىگىلىكنى جانلاندىرۇش جەريانىدىكى مەبلەغ ئېھتىياجىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن، ئالتۇن قېزىش ئىشنى ھۆكۈمەتنىڭ ئىقتىسادىي پائالىيىتى قاتارىغا كىرگۈزدى. كۆلەملەشكەن ئالتۇن قېزىش ئىشلىرىنى ئاساسەن ھۆكۈمەت تەرەپ يولغا قويدى.

ئالتاي ئالتۇن كېنى ئىدارىسى ئەڭ يۇرۇنقى ھۆكۈمەت تەرەپىنىڭ كانچىلىق

مىقدارى 2 - ئۈچ يىللىق پىلان مەزگىلىدە ھۆكۈمەت باشقۇرغان ئالتۇن قېزىش كەسىپىدە داۋاملىق ئالدىنقى ئورۇندا تۇرۇپ كەلدى. شۇنىڭ بىلەن 1939 - يىلى ھۆكۈمەتنىڭ ئالتاي ئالتۇن كېنى ئىدارىسىگە سالغان مەبلەغى 1 مىليون 280 مىڭ 867 يۈەنگە يەتتى، مەزكۇر ئىدارىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۆلىمى تېز كېڭىيىپ، ئىشچىسى 3000 دىن ئاشتى.

ئىلى ئالتۇن كېنى ئىدارىسى دەسلەپكى بىرنەچچە يىلدا مەلۇم ئۈنۈمگە ئېرىشكەن بولسىمۇ، مەھسۇلات مىقدارى ئىزچىل كۆزلىگەن نىشانغا يېتەلمىگەچكە، ھۆكۈمەت ئىلى رايونىدا خۇسۇسىي ئالتۇن قېزىشقا بولغان چەكلىمىنى مەقسەتلىك كەڭ قويۇۋەتتى، نەتىجىدە بۇ رايوندىكى خۇسۇسىي ئالتۇن قېزىش پائالىيىتى ھۆكۈمەت تەرەپىنىڭ ئالتۇن قېزىش كۆلىمىدىن زور دەرىجىدە ئېشىپ كەتتى.

مەھسۇلات مىقدارىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، خوتەن رايونى بۇ جەھەتتە كۆرۈنەرلىك ئورۇندا تۇرۇپ كەلدى، ئەمما قانناشنىڭ قۇلايسىزلىقى، بولۇپمۇ سېلىنما چەكلىمىلىكى تۈپەيلىدىن، ھۆكۈمەت خوتەن رايونىدا ئالتۇن قېزىشتا ھۆكۈمەت تەرەپتىن ئىشلەپچىقىرىش ئاپپاراتى تەشكىللىيەلمىدى. پەقەت 1937 ~ 1938 - يىللىرىدا، ھۆكۈمەتنىڭ خوتەن رايونىدىكى خۇسۇسىي ئالتۇن قازغۇچىلاردىن يىغقان بېجى تەخمىنەن 3750 سەر كېسەك ئالتۇنغا يەتكەن.

جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغاندىن كېيىن، شىنجاڭدا ئالتۇن قېزىش، ئالتۇن زاپىسىنى ئېنىقلاش ۋە ئالتۇن قېزىشنى

ئالتۇن قازغۇچىلارمۇ بەس - بەستە بۇ كەسىپكە تۇتۇش قىلدى. دەسلەپتە خۇسۇسىي ئالتۇن قازغۇچىلار تەمىنلىگەن زور مىقداردىكى باج سوممىسى ۋە يېتەرلىك مەھسۇلات مىقدارى بىر مەھەل ھۆكۈمەتنى ئىنتايىن خۇشالاندۇردى، ئەمما ھۆكۈمەت ناھايىتى تېزلا بۇنىڭدىن پەيدا بولغان ھەرخىل سەلبىي ئاقىۋەتلەرنى كۆرۈپ يەتتى. خۇسۇسىي ئالتۇن قازغۇچىلار ئۆز مەھسۇلاتلىرىنى زور مىقداردا بازارغا سالغاندىن كېيىن، ئالتۇن باھاسىنىڭ قالايمىقانلىشىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى، ئۇنىڭ ئۈستىگە خۇسۇسىي ئالتۇن قازغۇچىلارنىڭ كان مەنبەلىرىنى تالىشىشىدىن كېلىپ چىققان جېدەل - ماجىرالار پەقەت بېسىقمىدى. ئالدىنقىسى ئىقتىسادىي تەسىر پەيدا قىلسا، كېيىنكىسى ئىختىمائىي تەسىر پەيدا قىلدى. مۇشۇنداق شارائىتتا ھۆكۈمەت بىر قاتار بەلگىلىمىلەرنى ئېلان قىلىپ، كان ئېچىشنى تىزىمغا ئېلىش، گۇۋاھنامە بويىچە تىجارەت قىلىشنى چىڭ تۇتۇپ، خۇسۇسىي ئالتۇن قېزىشنى تېخىمۇ ئۆلچەملەشتۈردى. 1936 - يىلى ئالتۇن قېزىش گۇۋاھنامىسىگە ئېرىشكەن خۇسۇسىي ئالتۇن قازغۇچىلار 40 قا، 1937 - يىلى 102 گە يەتتى. ھۆكۈمەتنىڭ خۇسۇسىي ئالتۇن قېزىشنى كېڭەيتىشى، شۈبھىسىزكى ھۆكۈمەتنىڭ بۇ يۈكتىن خالاس بولۇشىدىكى بىر قەدىمى بولۇپ قالدى. ئەمما ئالتۇن تەڭداشسىز ئىقتىسادىي قىممەتكە ئىگە بولغانلىقتىن، ھۆكۈمەت تەبىئىيىكى بۇنىڭغا پۈتۈنلەي پەرۋاسىز قارىيالمىتتى. شۇڭا ھۆكۈمەتنىڭ ئالتۇن قېزىش خىزمىتىنى تەشكىللىشى روشەن كۆرسەتمىلىككە ئىگە بولدى.

ئالتاي ئالتۇن كېنى ئىدارىسىنىڭ ئالتۇن

ئالتۇن قاتارلىقلارنىڭ زاپىسىنىڭ تەخمىنەن 10 توننا ئىكەنلىكى ئېنىقلاپ چىقىلغان. شىنجاڭنىڭ قۇم بارىخانلىرى قېلىن، قۇم تەركىبىدىكى ئالتۇن نىسبىتى يۇقىرى. ئالتاي تېغىدىكى بەزى جىلغىلاردىكى قۇم - شېغىللىقلاردىن كۆپ قېتىم ئالتۇن چايقىۋېلىنغان بولسىمۇ، ھازىر يەنىلا ئالتۇن چايقاپ ئېلىشقا بولىدۇ. «شىنجاڭنىڭ تەبىئىي بايلىقىنى ئېچىش» (خەنزۇچە) دېگەن كىتابتا، شىنجاڭ گىئولوگىيە ئەترىتىنىڭ ئاشپىزى ئىشتىن سىرتقى چاغلاردا ئالتۇن چايقاپ، ئۈچ ئاي ئىچىدە ئىككى مىسقال ئالتۇن تاپقانلىقى تىلغا ئېلىنغان.

زامانىۋىلاشتۇرۇش جەھەتتە نۇرغۇن خىزمەت ئىشلەندى. غەربىي جۇڭغارىيىدىكى خاتۇ ئالتۇن كېنى شىنجاڭ بويىچە ماشىنىلاشقان ئالتۇن كېنى بولۇپ، بۇ كان 1983-يىلى 10-ئايدا ئىش باشلاپ، 1985-يىلى 5-ئاينىڭ 10-مىڭ سەردىن كۆپرەك ئالتۇن قازدى. «شىنجاڭ ئېنىسكلوپېدىيىسى» 1-توم 530 ~ 533-بەتلەردىكى مەلۇماتلارغا ئاساسلانغاندا، پەن-تېخنىكا خادىملىرى شىنجاڭنىڭ 56 ناھىيىسىدىكى 300 نەچچە جايىدا ئالتۇن بارلىقىنى، 1999-يىلىنىڭ ئاخىرىغىچە ئاپتونوم رايونىمىزدىكى ئېنىقلانغان ئالتۇن زاپىسى تەخمىنەن 200 توننا ئىكەنلىكى، يۇنىڭ ئىچىدە تاغ ئالتۇنى زاپىسىنىڭ تەخمىنەن 190 توننا، كېپەك

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

1. مەھمۇد كاشغەرى: «تۈركىي تىللار دىۋانى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1-توم «ئۇيغۇر» توغرىسىدىكى ئىزاھ.
 2. «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1997-يىلى نەشرى.
 3. «شىنجاڭدا ئۆتكەن قەدىمكى مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى» شافىگراف نۇسخا.
 4. «جۇڭگو شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى كۆرگەزمىسى» شافىگراف نۇسخا.
 5. يۈسۈپ خاتىن ھاجىپ: «قۇتادغۇبىلىك» (ئۇيغۇرچە نەشرى) 517 -، 641 - بەت.
 6. «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى» (خەنزۇچە)، 1-، 3 - قىسىم، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى.
 7. ليۇ زىشياۋ: «ئۇيغۇر تارىخى»، خەلق نەشرىياتى، 2003 - يىلى نەشرى.
 8. «بىلىم - كۈچ» زۇرنىلىنىڭ 1988 -، 1990 - يىللىق 1- سانى.
 9. ۋېي لياڭتاۋ: «قاراخانىيلار تارىخىدىن بايان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشرى.
 10. ۋېي لياڭتاۋ: «يەكەن خانلىقىنىڭ تارىخىدىن ئومۇمىي بايان» (ئۇيغۇرچە)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى.
 11. ئا. ھېلىمھاجى، ئا. مەخسۇت: «ئۆلچەم بىرلىكلىرى ئىزاھلىق لۇغىتى»، شىنجاڭ پەن-تېخنىكا، سەھىيە نەشرىياتى، 2003 - يىلى نەشرى.
- تەھرىرلىگۈچى: بېلىقىز مۇھەممەت

1913 - يىلى خوتەن شەھىرى ئالتۇنلۇق مازاردا ئېچىلغان پەننىي مەكتەپ ھەققىدە ئەسلىمە

مۇھەممەت ئابدۇللا بەگھاجى

ئىسمائىل ھەققىنى قەشقەردىن ئالاھىدە تەكلىپ قىلىپ ئەكەلگەنلىكىنى، روزىمۇھەممەد بەگنىڭ يۇرتنىڭ چوڭى بولغاچقا ئۆزى باش بولۇپ، بالىلارغا پەننىي ئىلىم ئۆگىتىدىغان مەكتەپ ئېچىشقا يول ئېچىپ بېرىشىنى ئۆتۈنىدۇ ھەم ئۆزىنىڭ مەبلەغ جەھەتتىن كۈچ قوشىدىغانلىقىنىمۇ ئەسكەرتىدۇ. روزىمۇھەممەد بەگ قۇربان ھاجىمنىڭ بۇ تەكلىپىگە بەكمۇ خۇرسەنلىك بىلەن قوشۇلۇپ، ئالتۇن مازار ئىچىدە ئىككى سىنىپلىق بىر مەكتەپ تەييارلاپ، ئۈستەل-ئورۇندۇق، دوسكىلارنى راسلىتىپ بېرىدۇ ھەم بۇ مەكتەپكە ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ ئوغلى مەھمۇد بەگ بىلەن خوتۇننىڭ ئىنىسى تۆمۈر مىراپبەگنىڭ ئوغلى ياقۇپنى ئوقۇشقا بېرىدۇ. كەينىدىن قۇربان ھاجىم ئوغلى نىزامىدىن بىلەن ئىنىسىنىڭ ئوغلى ئوسماننى، خەلىقنىڭ ھويلىدا ئولتۇرۇشلۇق مۇھەممەدنىياز ھاجىم ئوغلى ئابدۇكېرىمنى، سىڭلىسىنىڭ ئوغلى مۇھەممەد ئىمىنى، قىزىق داۋىزىسىدىكى كاۋۇل كوچىسىدا ئولتۇرۇشلۇق قاسىم قارىم ئوغلى مۇھەممەد تۇردىنى، يۇرۇڭقاشلىق ياقۇپ ھاجىم ئوغلى ئابدۇرېھىمنى، يامۇلىنىڭ تۇڭچىسى قاراقاشلىق باۋۇدۇن بەگ ئىنىسىنىڭ ئوغلى جامالنى، ئابدۇللاجان ھاجىم گاچا ئوغلى مۇھەممەدجاننى ئەكىلىپ بېرىدۇ. شۇنداق قىلىپ تىزىملىغان 66 بالا(ھەممىسى ئوغۇل) ئىككى سىنىپقا بۆلۈنۈپ، ئىسمائىل ھەققىنىڭ

چىڭ سۇلالىسى ھاكىمىيىتىدىن تاكى ياڭ زېڭشىن، جىن شۇرېن ۋە شېڭ شىسەي ھۆكۈمرانلىقىغىچە بولغان ئۇزاق بىر مەزگىل ئىچىدە ھۆكۈمران تەبىقىلەر پەننىي مائارىپقا، يېڭىلىققا جان-جەھلى بىلەن قارشى تۇرۇپ، مەكتەپ-مەدرىسىلەردە خاس دىنىي ئوقۇتۇشقا رۇخسەت قىلدى. ئۇلار ھەتتا ئىسلام دىنىنىڭ ئىلىم-پەن بىلىملىرىنى ئۆگىنىش ئەنئەنىلىرىنىمۇ چەتكە قاقىتى. شۇ مەزگىللەردە مەرىپەتپەرۋەر كىشىلەرنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن ئاتۇش، قەشقەر، ئىلى، تۇرپانلاردا پەننىي مەكتەپلەر ئېچىلغان بولسىمۇ، خوتەن تەۋەسىدە كۈنچە دىنىي ئوقۇتۇش بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بىر قانچە دىنىي مەكتەپ ۋە مەدرىسىلەر بولغاندىن باشقا، يېڭىچە ئىلىم-پەندىن قىلچىمۇ ئەسەر يوق ئىدى.

1913-يىلى تۈركىيىدىن ئىسمائىل ھەققى دېگەن بىر كىشى قەشقەرگە كېلىدۇ. بۇ ئادەم پەننىي بىلىم ئوقۇتۇشقا كامىل مۇئەللىم ئىكەن. خوتەنلىك سودىگەر قۇربانھاجىم قايماق بۇنى ئاڭلاپ ئىسمائىل ھەققىنى بالىلىرىمىزنى ئوقۇتۇپ بەرسىلە دەپ، يول خىراجەتلىرىنى بېرىپ، خوتەنگە ئېلىپ كېلىدۇ ھەم ئەھۋالنى خوتەننىڭ زۇڭ بېگى روزىمۇھەممەد بەگكە مەلۇم قىلىپ، باشقا جايلاردا كىشىلەر بالىلىرىنى پەننىي مەكتەپلەردە ئوقۇتۇپ، ئەۋلادلىرىنىڭ زامانىۋى ئىلىم-پەن بىلىملىرىنى ئىگىلىشىگە شارائىت يارىتىپ بېرىۋاتقانلىقىنى، خوتەندىكى يۇرت مۆتىۋەرلىرىنىڭمۇ ئەمدى بۇ ئىشقا سەل قارىسا بولمايدىغانلىقىنى، شۇ سەۋەبتىن

شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى

بۇزۇق مەكتىپىدە ئوقۇغان، بۇلارنى نازارەت قىلىمىغاندا باشقىلارنى بۇزىدۇ» دەپ نازارەت قىلىش باھانىسىدە ئۇلارغا ئاۋازچىلىق سېلىپ، روھى بېسىم پەيدا قىلىدۇ ۋە قەستەن بىرەر ئەيىب تېپىپ زىندانغا تاشلاش غەرىزىدە بولىدۇ. سۆز ھەرىكىتىگە چەك قويۇلۇپ، بارغانسېرى يەكلەشكە ئۇچراۋاتقان بۇ بالىلارنىڭ بەزىلىرى ئۆز يۇرتىدا تۇرالماي، باشقا جايلارغا كېتىپ ئۆزىنى چەتكە ئېلىشقا مەجبۇر بولىدۇ. گەرچە بۇ پەننىي مەكتەپ تاقالغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ مەكتەپتە ئوقۇغان بىر قىسىم ئوقۇغۇچىلار ئۆزلىرىنىڭ بىلىمىنى تېخىمۇ كۆپەيتىش، نەزەر دائىرىسىنى تېخىمۇ كېڭەيتىش، ئىدىيىسىنى تېخىمۇ ئىلغارلاشتۇرۇش ئۈچۈن، ھەر خىل يوللار ئارقىلىق داۋاملىق يېڭىچە بىلىم ئىگىلەپ، شۇ جايدىكى ئورۇنلارنىڭ ئەتىۋارلاپ ئىشلىتىشىگە مۇيەسسەر بولىدۇ. بەزىلىرى خوتەن قوزغىلىڭىدىن كېيىنكى خوتەن ھۆكۈمىتىدە ھەر خىل ۋەزىپىلەرنى ئۆتەيدۇ، بەزىلىرى مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىدا ئىشلەيدۇ، بەزىلىرى مەكتەپكە مۇدىر بولىدۇ، بەزىلىرى گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ ئورگىنىدا ئىشلەيدۇ. مەھمۇد مۇختار، نىزامىدىن تەلئەت، ئابدۇكېرىم فاتىھ، ياقۇپ جاۋىد، مۇھەممەتتۇردى فارۇق، ئابدۇرېھىم غالىپلار شۇلار جۈملىسىدىندۇر.

ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلار ۋە خانىن، مۇتەئەسسىپلەرنىڭ زىيانكەشلىك قىلىشى تۈپەيلىدىن خوتەننىڭ قاراڭغۇ ئاسمىنىدا بىر مەزگىل يورۇق يۇلتۇزدەك نۇرلانغان بۇ مەكتەپ قىسقىغىنە ئىككى يىل مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن ئۆز قوينىدا تەربىيە ئالغان خوتەن ياشلىرىنىڭ دىلىنى ئويغىتىپ، ئۇلارغا ئىلىم-مەرىپەت ئارقىلىق ئىستىقبال يولىنى ئېچىش كېرەكلىكىنى تونۇتقان، مەزكۇر مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ جەڭگىۋار-مارش سادالىرى ۋە روھلۇق، تېتىك قىياپەتلىرى خوتەن خەلقىنىڭ قەلبىگە ئۈمىد ئوتلىرىنى تۇتاشتۇرغانىدى.

مۇتەئەسسىپلىكىدە دەرس باشلىنىدۇ. ئۆتۈلىدىغان دەرسلەرنى ئىسمائىل ھەققى ئۆزى بېكىتكەن بولۇپ، دىن دەرسىدىن باشقا ئانا تىل، ھېساب، تارىخ، جۇغراپىيە، شېئىر(ناخشا)، تەنتەربىيە قاتارلىق دەرسلەر ئۆتۈلىدۇ. ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ ئىسمىغا بىردىن لەقەم قوشۇپ ئاتىلىدۇ.

ئىسمائىل ھەققى تەنتەربىيە دەرسىدىن باشقا دەرسلەرنى سىنىپتا ئۆتىدۇ. تەنتەربىيە دەرسىدە ئوقۇغۇچىلارنى ئۈچ قاتار سەپكە تىزىپ، يۇرۇڭقاش دەرياسىغا يېقىن شامالباغدىكى كەڭرى مەيدانغا ئېلىپ چىقىپ تەنھەرىكەت مەشىقىگە سالىدۇ. ئوقۇغۇچىلارنىڭ روھى ھالىتى بەكمۇ كۆتۈرەڭگۈ بولۇپ، دەريا بويىغا چىقىش-كىرىشتە، ئىسمائىل ھەققى ئۆگەتكەن مارش-ناخشىلارنى ئۈنلۈك ئاۋازدا جاراڭلىق ئوقۇشۇپ ماڭىدۇ.

بۇ مەكتەپتە ئوقۇغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ قىسقا ۋاقىتتىلا خەت سىناۋادى چىقىپ، نەزەر دائىرىسى كېڭىيىپ، ئاڭ-پىكىرى ئېچىلىپ، ئىككى يىلدەك ۋاقىت ئىچىدە يېڭىچە قاراشقا، خېلى ئىلغار ئىدىيىگە ئىگە بولۇپ كۆزگە كۆرۈنۈشكە باشلايدى.

1915-يىلىغا كەلگەندە يۇقىرىدىن ۋىلايەتلەرگە يېڭىچە مەكتەپلەرنى تاقاش، ئوقۇغۇچىلارنى تارقىتىۋېتىش، قارشىلىق قىلغانلارنى قۇلغا ئېلىش بۇيرۇقى كېلىدۇ. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان روزنامە ھەممەد بەگ ئالدى بىلەن ئىككى ئات تەييارلاپ، مۇتەئەسسىپلەر ھەققىگە بىر ئادەم قوشۇپ، خىراجەتلىرىنى بېرىپ، ئۇ ئادەمگە ئىسمائىل ھەققىنى قەشقەرگىچە ئاپىرىپ ئاندىن يۇرتىغا يولغا سېلىپ قويۇشنى تاپىلاپ كېچىسى يولغا سېلىۋېتىدۇ. ئەمما ئىسمائىل ھەققىنى تۇتقىلى كەلگەن ئادەملەرگە، «ئۆزى قېچىپ كېتىپتۇ» دەپ قويدۇ.

مەكتەپ تاقىلىپ ئوقۇش توختىغاندىن كېيىن ھۆكۈمەت ۋە يەرلىك مۇتەئەسسىپ ئاخۇنلار بۇ مەكتەپتە ئوقۇغان بالىلارنى «بۇلار جەددىلەرنىڭ

نەشرگە تەييارلىغۇچى: مۇھەممەتتۇرسۇن سىدىق (قاراقاش ناھىيە ياۋا يېزا 1-ئوتتۇرا مەكتەپتىن)

چاغانبۇتلۇقلارنىڭ ئورپ - ئادەتلىرى

ئابلېمىت ئىمىن

ئىدى (بۇ ئورمان ھازىر كېسىلىپ بولدى). مانا مۇشۇ چاغانبۇت ئېگىزلىكىنى مەركەز قىلىپ ياشاپ كەلگەن چاغانبۇتلۇقلار بۇنىڭدىن 600 نەچچە يىل ئىلگىرى خىزىرخوجا ئىدىقۇت خانىنىڭ ئۈستىگە ھۇجۇم قىلىپ ئىسلام ئاچقاندىمۇ ئىسلاملىشىپ بولالماي، 15 - ئەسىردىن كېيىن ئىسلاملاشقان.

چىڭ سۇلالىسى دەۋرىگە كەلگەندە، بۇ جايلار لۈكچۈن ۋاڭلىقىغا قارىغان. ئىمىن ۋاڭ باشقۇرۇشقا قۇلايلىق بولۇش ئۈچۈن، بىر پۈتۈن چاغانبۇتلۇقلارنىڭ زېمىنىنى ئىككى دورغىلىققا بۆلۈپ، كەيكۈن ساھىلىدىن غەربىي جاپىچانغىچە بولغان جايلاردىكى چارۋىچىلارنى ئاقىيول دورغىنىڭ باشقۇرۇشىغا، شەرقىي جاپىچان ۋە دوپتېرەكتىن تاكى قۇرغاق سايغىچە بولغان تاغلىق رايوندىكى چارۋىچىلارنى روزىمەت دورغىنىڭ باشقۇرۇشىغا قويغانىكەن. پېشقەدەملەرنىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا، بۇ دورغىلار تولىمۇ زالىم ئىكەن. بۇ ھەقتە تۆۋەندىكىدەك خەلق قوشاقلىرى ئېغىزدىن ئېغىزغا ساقلىنىپ كەلمەكتە:

ئاقىيول دورغا باشغا كەيگىنى مانجۇ قاپاق،
كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ سۇلو ئاينى تارتىۋالماق.

1. چاغانبۇتلۇقلار ۋە ئۇلارنىڭ يۇرت - ماكانلىرى
مورى ناھىيىسى تەڭرىتاغنىڭ شەرقىي شىمالىي ئېتىكىگە جايلاشقان، جەنۇبىي تەرىپى پىچان ناھىيىسى بىلەن، شەرقىي تەرىپى باركۆل ناھىيىسى بىلەن، غەربىي تەرىپى گۇچۇڭ (چۈنجى) ناھىيىسى بىلەن، شىمالىي تەرىپى موڭغۇلىيە بىلەن تۇتىشىدۇ. مورى قەدىمىي ماكانلارنىڭ بىرى بولۇپ، 13~18 - ئەسىرلەرگىچە مۇرەن، مۇرۇن دەپ ئاتىلىپ كەلگەن. مورى سۇ ئامبىرىنىڭ شەرقىي قىرغىقىدا ئەنە شۇ مۇرەن قەلئەسىنىڭ خارابىسى ساقلىنىپ تۇرماقتا. قەلئە سېپىلىنىڭ غەربىدە چوڭ بىر ئېقىن بار، بۇ ئېقىن چوڭ ياشلىق كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، ئىلگىرى سۈيى ئۇلۇغ دەريا ئىكەندۇق. غەربتە كەيكۈن دەرياسىنىڭ بېشىدىن شەرققە قۇرغاق سايغىچە بولغان بۇ تەكشى تاغلىق چاغانبۇتلۇقلارنىڭ ئانا ماكانى بولۇپ، شەرقتىن غەربكە 80 كىلومېتىردىن ئاشىدۇ. شىمالدىن جەنۇبقا سوزۇلغان قالقانتاغدىن ئاتىيلاققىچە بولغان ئېگىز چوققىلارنى يىل بويى قار - مۇز قاپلاپ تۇرىدۇ، ئىلگىرى بۇ تاغلاردا قويۇق ئۆسكەن سامىرسىن قارىغىيى، تاغ تېرىكى، قىرچىنتال، چىندان، ئاق قېيىن، دولانا قاتارلىق ئورماندىن باشقا يەنە چاتقاللارنىڭ قېلىنلىقىدىن يول تېپىپ مېڭىش تولىمۇ تەس

شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى

ماكانلىشىپ، كۈزدە ئورۇۋالغان ئوت-چۆپ بىلەن ماللارنى قىشتىن چىقىراتتۇق». چاغانبۇتلۇقلار مەزگىلىسىز مال پادىلىرىنى كۈزلەك، قىشلارغا ئاپارمايدۇ، مەزگىلىسىز ئوت-چۆپلەرگە بۇزغۇنچىلىق قىلمايدۇ.

1934-يىلى شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتى

بىرقىسىم چارۋىچىلارنى جاپىچان، بەلچىر ئەتراپلىرىغا كۆچۈرۈپ، بىنام ئېچىپ دېھقانچىلىق قىلىشقا ئورۇنلاشتۇرغانىكەن، شۇنداقتىمۇ 1960-يىللاردىن ئىلگىرى ئۇلار دېھقانچىلىق، قول ھۈنەرۋەنچىلىك، سودا-تىجارەتنى قوشۇمچە ئادەت قىلمىغان، شۇڭا ئۇلاردا چارۋىچىلىقتىن ئايرىلغان تۇرمۇش غەيرىي ئادەت دەپ قارىلاتتى. سىرتتىن كەلگەن سودا كارۋانلىرى بىلەن بىر بولاق سەرەڭگىنى بىر قوي تېرىسىگە، بىر قاپ يىڭىنى بىر ئوغلاققا، بىر قازاننى بىر ئېرىك قويغا ئالماشتۇرىدىغان نەرسىنى نەرسىگە ئالماشتۇرۇش سودىسى تاكى بۇ جايلاردا يوللار راۋان بولغانغا قەدەر داۋاملاشقانىدى.

چاغانبۇتلۇقلارنىڭ ئىجتىمائىي ئادەتلىرىدە باي-كەمبەغەللىك مۇناسىۋەتلىرى، يەنى يايلىق تۈپەيلى كەمبەغەللەرنى ئۆزىگە بېقىندۇرۇش ياكى نامراتلىق تۈپەيلى باشقىلارغا بېقىنىش ئادەتلىرى باشقا رايونلاردىكىدەك روشەن ئەمەس. بۇ تاغلىق رايوندىكى ئاھالىلەرنىڭ چارۋىچىلىق ئادىتىمۇ باشقا جايلاردىكى كەسىپى چارۋىچىلارنىڭ ئادىتىگە ئوخشىشىپ كەتمەيدۇ. ئۇلار ھەرقانداق پادىسىنى ئات ئۈستىدە يۈرۈپ باقىدۇ. بىر جايدىن يەنە بىر جاىغا كۆچكەندە مال پادىلىرىنى ئاتلىق ھەيدەيدۇ، ئۆيىنى ئاتلىق كۆچۈرىدۇ. ئات، كالىلارنى بىر-بىرلىرى بىلەن ياكى باشقا چارۋىلار بىلەن بىللە ھەيدەيدۇ،

ئاقىبول دورغا ئەجەب زالىم ئەلگە ئارام بولمىدى، ئاقىبول دورغا دەستىدە سۇلو قىزلار ھارام بولدى. شۇنداق قىلىپ ئەزەلدىن ئۆم-ئىناق ئۆتۈپ كېلىۋاتقان قېرىنداشلار مۇشۇ ۋەجىدىن جاپىچانلىق، بوستانلىق دەپ ئاتىشىدىغان، ھەتتا كېيىنكى چاغلاردا شېڭ جياڭلۇقلار دەپ ئاتىشىدىغان بولغان.

چاغانبۇتلۇق پېشقەدەملەردىن ھەۋەيدۇللا بوۋا مۇنداق دەيدۇ: «بىز چاغانبۇتلۇقلار ئەلمىساقىتىن تارتىپ مۇشۇ تاغلاردا چارۋىچىلىق قىلىپ، ئوۋ ئوۋلاپ ياشاپ كەپتىمىز. بىز ئەسلىدە «خاقانبۇتلۇقلار» دەپ ئاتالغانىكەنمىز. بۇ چاغانبۇت ئېگىزلىكىدە يېشىل بويىداقلىق ھەيۋەتلىك بۇت بولىدىغان. ئاتا-بوۋىلىرىمىزنىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا، بىر كۇپار پادىشاھ شۇ بۇتقا ئىبادەت قىلىدىكەن، شۇنىڭ بىلەن «خاننىڭ بۇتى» دېگەن مەنىدە «خاقان بۇت» دەپ ئاتىلىپ قالغانىكەن. كېيىن قالماقلار زامانىغا كەلگەندە چاغانبۇتلۇقلار دەپ ئاتىلىپتىمىز.»

2. ئىگىلىك ئادەتلىرى

چاغانبۇت ئۇيغۇرلىرى چارۋىچىلىقنى ئاساس، ئوۋچىلىقنى قوشۇمچە قىلىدۇ. يۈز ياشتىن ئاشقان ئىپارخان ئانا (1987-يىلى ۋاپات بولغان) ۋە 80~90 ياشتىن ھالقىغان ھەۋەيدۇللا، ئىمىن بوۋىلىرىمىز مۇنداق دەيدۇ: «بىز ئاتا-بوۋىلىرىمىزدىن تارتىپ كەيكۈن دەرياسىنىڭ بېشىدىن قۇرغاقسايغىچە بولغان ئارىلىقتىكى يايلاق، كۈزلەك ۋە قىشلاردا ياشاپ كەلگەن. ئاتا-بوۋىمىز كۆچمەن چارۋىچى بولغاچ، باشقا خەلقلەردەك ئاي قوغلاشماي، پەسىل قوغلىشىپ، يىلدا ئۈچ قېتىم كۆچۈشنى ئادەت قىلغان. يازدا يايلاقلاردا، كۈزدە كۈزلەكلەردە مال باقسا، قىشتا قىشلارغا

مۆرەشلىرىدىن تونۇۋالدىغان زىرەكلىككە ئىگە .

3. توتېملارغا تېۋىنىش ئادەتلىرى

ئىسلام دىنىنىڭ سۈننى مەزھىبىگە ئېتىقاد قىلىپ كېلىۋاتقان چاغانبۇت ئۇيغۇرلىرى ئارىسىدا تەبىئەت مۆجىزىلىرىگە، ھادىسىلەرگە چوقۇنىدىغان ئادەتلەرمۇ ھازىرغىچە ساقلىنىپ كېلىۋاتىدۇ. بۇ ئۇلارنىڭ يەر، سۇ، ئاسمان، ئاي، كۈن ۋە ئوت، ھايۋان، دەرەخ قاتارلىق مەۋجۇداتلارغا تەڭرىلەر قاتارىدا سېغىنىدىغان تۇرمۇش ئادەتلىرىدە ئىپادىلىنىدۇ. ئىسلام ئېتىقادچىلىقى بىلەن زىچ بىرىكىپ، ئارىلىشىپ كەتكەن بۇ غەيرىي ئادەتلەر بىز تىلغا ئېلىۋاتقان بۇ دائىرىدە سىرتقى تەسىرنى رەت قىلىدىغان ئادەت كۈچى تۈپەيلى ئىلگىرى خېلى روشەن گەۋدىلىنىپ تۇرغان بولسىمۇ، يېقىنقى يىللاردىن بېرى سەل سۇسلىشىپ قالدى. بۇ ئادەتلەر ئۇلارنىڭ دۇئا-تىلاۋەتلىرىدە، جامائەت مۇناسىۋەتلىرىدە ئۇچراپ تۇرىدىغان ئالاقىش، ئاغرىنىش، خۇشاللىق، قارغىش، ئاغرىق-سىلاق، ئاۋازچىلىق تۈپەيلى قىلىنىدىغان تۈنەك، نەزىر-چىراغ، خەتمە ۋە باشقا دىنىي پائالىيەتلىرىدە «ياراتقان ئاللاھ ھەققىدە»، «ئاسمان-زېمىن ھەققىدە»، «ئوت-سۇلار ھەققىدە» دېگەندەك دۇئا تىلى بىلەن ئىپادىلىنىپ تۇرىدۇ. چۈنكى بىز شۇ دۇئا تىلىدىن ئاسمان-زېمىن، ئۇچاللىق-تىنالىقلارنىڭ تەڭرى ئورنىدا قويۇلۇۋاتقانلىقىنى سېزىمىز. قۇرئان ئايەتلىرىنى ئوقۇپ، مۇسۇلمانچە دۇئا شەكلى بىلەن توتېملاردىن پاناھ، رەھىم-شەپقەت تىلەيدىغان ئادەتلىرىدىن توتېملارغا تېۋىنىشنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى ئەمەلىي مىساللىرىنىمۇ كۆپ ئۇچرىتىمىز.

چاغانبۇت ئۇيغۇرلىرى سەپەرگە چىقىش،

بىللە باقمايدۇ، بىللە سولمايدۇ. ئات، كالىلار ئۆز تۈرلىرى بويىچە ئايرىم يايلاقلاردا توپ-توپى بىلەن ئوتلايدۇ، ئۇلارنىڭ كەينىدە ئادەم يۈرمەيدۇ، ھەپتە-ئون كۈندە بېرىپ كۆزدىن كەچۈرۈپ قويسىلا كۇپايە. قوي، ئۆچكە، قوتازدىن باشقا ماللارنى قىرغىمايدۇ، يۇڭىنى ئىشلەتمەيدۇ. قوي، بايتال، ھىنگانلارنى سېغىپ سۈتىنى ئىچىش ئادىتى يوق. كالا ۋە قوتاز سۈتىدىن سېرىق ياغ، قېتىق، قايماق، سۈزمە، ئەگدەك (قۇرۇت)، سېرىق ئەجىگەي (سېرىق ئىرىمچىك)، ئاق ئەجىگەي (ئاق ئىرىمچىك) قاتارلىقلارنى چىقىرىدۇ. بۇرۇنقى چاغانبۇت ئۇيغۇرلىرى ئۆزلىرىنىڭ كۆچمەن ھاياتىدا قوتازنى كۆپلەپ باققان، چۈنكى قوتاز سوغۇققا، ھۆل-يېغىنغا چىداملىق، تىك قىيالاردا بىخەتەر ماڭالايدىغان، يىرتقۇچىلارغا تاقابىل تۇرالايدىغان، يىل بويى سوغۇق ۋە خەتەرلىك ئېگىزلىكلەردە تارقاق ئوتلايدىغان، كۆپىيىشى ئاستا، كۈچتۈڭگۈر، جاھىل، يېرىم ياۋايى ھايۋان بولۇپ، ئۇنىڭ كۈچىدىن، گۆشىدىن، سۈتىدىن ۋە تېرە-چۈپۈرلىرىدىن يېتەرلىك پايدىلانغىلى بولاتتى.

چاغانبۇتتىكى ھەممە ئائىلە ماللىرىنىڭ قۇلىقىغا ئوخشىمىغان ئەن سالىدۇ، قوي ۋە ئۆچكىلەرنى يىلدا ئىككى قېتىم قىرغىيدۇ، 5-ئايدا قىرغىلىغىنى جاۋاق يۇڭ، كۈزدە قىرغىلىغىنى كۆزەم يۇڭ دېيىلىدۇ. جاۋاق يۇڭدىن سۈپەتلىك يىپ ئىگىرىپ، پايپاق، ئىشتان، چاپان ۋە بەلۋاغ، كاپ تاغار قاتارلىقلارنى توقۇسا، كۆزەم يۇڭدىن كىگىز، تەڭلىمات ۋە ئاق ئۆيىنىڭ كىگىزلىرىنى ئېتىدۇ. ھەممە ئائىلە ئىت باقىدۇ. يوقالغان ئات، كالىلارنى تۇياق ئىزىغا قاراپ تېپىۋالدىغان، ماللىرىنى مەرەش ۋە

كېلىماتىغا قاراپ 5-ئاينىڭ 5-كۈنىدىن باشلاپ ئۆتكۈزۈلدىغان سارا بايرىمىدا قۇرغاقچىلىق ياكى ھۆلچىلىك ئېغىرراق بولۇش مۇناسىۋىتى بىلەن جامائەت بۇلاق بېشىغا توپلىشىپ، مال ئۆلتۈرۈپ قان قىلىپ، نەزىر قىلىپ، ئاسمانغا قاراپ دۇئا قىلىدىغان، خەتمە قۇرئان ئوقۇپ ياقىلىرىنى تۇتۇشۇپ ئاسماندىن قار-يامغۇرنىڭ مۇۋاپىق يېغىپ بېرىشىنى تىلەيدىغان پائالىيەتلەر خېلى ئەۋج ئالدى. ئۇلار ھەرقانداق ۋاقىتتا بۇ بۇلاق بويلىرىدىن ئۆتكەندە ئۇلۇغلاش يۈزىسىدىن ئۇلۇغدىن چۈشۈپ پىيادە مېڭىپ ئۆتىدۇ.

ئاتەشپەرەسلىك دىنىغا ئائىت ئەدەتلەردىن ئاغرىقلارنى ئوت بىلەن ئۇچۇغداش، بېشىدىن ئوت ئۇرۇپ داۋالاش، قىزىلارنى ئوتتىن ئاتلىتىپ تۇرۇش، تويى بولغان قىزنى ئوتتىن ئاتلىتىش، چوغ چايىپ ئىچكۈزۈش، ئوتقا تۈكۈرمەسلىك، تەرەت قىلماسلىق، ئۆينىڭ ئوتىنى كۆمۈپ ساقلاش، ئادەم ئۆلسە 40 كۈنگىچە چىراغ يېقىش، ئوتقا ياغ چېچىپ ھىند پۇرتىنى قاتارلىق ئادەتلەرنىمۇ كۆرۈۋالالايمىز.

چاغانبۇتلۇقلاردا «تاغدا بۆرە بولمىسا، قوي ساراڭ بولۇپ قالىدۇ، بۆرە بولسا، قوي تېز ئۆسىدۇ» دەيدىغان ماقال بار. ئۇلار، بۆرنىڭ دولا سۆڭىكىنى بۆشۈكتىكى بالىنىڭ باش تەرىپىگە قويۇپ قويسا، بالا-قازادىن ساقلايدۇ، بۆرە ئوشۇقنى دائىم يېنىدا ساقلاپ يۈرسە ياكى تۇمار قىلىپ ئېسىۋالسا، بالا-قازادىن يىراق بولىدۇ، بۆرە ئوشۇقى بار ئادەم بەرىكەتلىك بولىدۇ، دەپ قارىشىدۇ. بىز بۇ خىل ئادەتلەرنى پايدا-مەنپەئەت، ئابروي-ئىناۋەت ياكى ئاددىيلا ئاڭسىز قىلىقلار سۈپىتىدە ئەمەس، بەلكى شۇ خىل ھادىسىلەرگە تېۋىنىش، چوقۇنۇش، ئۇلارنى ئۇلۇغلاش ھېسابىدا داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن ئادەتلەر قاتارىدا ئۇچرىتىمىز.

ئۆي كۆچۈش، مال كۆچۈرۈش ئالدىدا يەر-زېمىنغا ئاتاپ نەزىر-چىراغ ئۆتكۈزىدۇ. بىر قىسىم قەدىمىي جايلارنى تۆگەتاش خوجام، ئۈچبۇلاق خوجام، چاخوجام دېگەندەك ناملار بىلەن ئۇلۇغلاپ زىيارەت قىلىدىغان، ئۇ يەرلەرگە دۇئا قىلىدىغان ئادەت شەكىللىرى، كۈندۈزى كۈنگە، كېچىسى ئايغا قاراپ تەرەت قىلمايدىغان، يەر قۇچاقلاپ يىغلايدىغان، يەرنى مۇشتلاپ تۇرۇپ شەرتلىشىدىغان، ئۇرۇشۇپ تالىشىپ كۆڭۈل قېلىشلاردا «ۋۇ سېنى يەر يۇتقاي»، «شۇ قىلغانلىرىڭغا ئاقىۋەت يەر قۇچاقلارسەن» دەپ قارغىشىدىغان، ئىسرىق سالىدىغان ئادەت شەكىللىرىمۇ روشەن تۈس ئالغان.

بۇ تاغلىق ئۇيغۇرلاردا ئېقىن سۇغا تۈكۈرمەيدىغان، چوڭ-كىچىك تەرەت قىلمايدىغان، يۇندا-ئەخلەت تۈكۈمەيدىغان، ھايۋان، قۇشلارنىڭ ئۆلۈكلىرىنى، قان-ئىنلىرىنى تاشلىمايدىغان، سۇدىن نىجاتلىق تىلەپ تۇرىدىغان ئادەتلەرمۇ كۈچلۈك ئىجتىمائىي ئەخلاق سۈپىتىدە ئومۇملاشقان. شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈشكە بولىدۇكى، بۇ يەردە سۈيى يىل بويى چىقىپ تۇرىدىغان سۈزۈك بۇلاقلارنى مۇقەددەس بىلىپ قان قىلىپ تۈنەيدىغان، ياغ پۇرتىنىپ دۇئا-تىلاۋەت قىلىدىغان ئادەتلەر خېلى قويۇق. بۇ پائالىيەتلەر ئۇلارنىڭ نەزىرىدە كېسەللەرگە شىپالىق، ھاجەتلىرىگە نىجاتلىق، مۈشكۈلاتلىرىغا ئاسايىشلىق تىلەپ قىلىدىغان بىر خىل ئىبادەت ھېسابلىنىدۇ. تۆمۈرخان خوجام مازىرىنىڭ كىرىش ئېغىزىدىكى تامچە بۇلاق، تۆگەتاش خوجامدىكى بۇلاق، كىچىك داۋان تۈۋىدىكى چاخوجام دەپ ئاتالغان سىيپاق تاشتىن چىقىۋاتقان بۇلاق بويلىرىدا ھاۋا

4. كېيىنىش ئادەتلىرى

چاغانبۇتلۇقلار كېيىم-كېچەكلىرىنىڭ رەڭ خىللىرىنى ئاساسەن ئۆزلىرى ياشاپ كەلگەن تەبىئەت مەنزىرىلىرىگە، يەنى گۈل-گىياھ، دەل-دەرەخ، قۇش-ھاشارات ۋە شۇ خىل نەرسىلەرنىڭ ھەرقايسى پەسىللەردىكى ئۆزگىرىش ھالەتلىرىگە ئوخشىتىپ تاللاشنى ئادەت قىلغان. ئۇلار قىزىل، سېرىق، ئاق رەڭلەرگە مەنسۇپ توقۇلمىلاردىن قىشلىق تاش كىيىملەرنى كىيمەيدۇ. بۇ تاغلىقلارنىڭ نەزىرىدە قىزىل رەڭ قاننىڭ، سېرىق رەڭ ئاپەتنىڭ، قارا رەڭ قاراڭغۇلۇقنىڭ، ئاق رەڭ ماتەمنىڭ بەلگىسى دەپ قارىلىدۇ. ئەر-ئاياللارنىڭ تاش كىيىملىرى دېگۈدەك گۈلسىز بولىدۇ. ئاياللارنىڭ ئىچ كىيىملىرى گۈللۈك، ئەرلەرنىڭ ئىچ كىيىملىرى پۈتۈنلەي گۈلسىز، سىدام رەختلەردىن تىكىلىدۇ. ھەرقانداق كىيىم تىزدا ياكى تىزدىن ئاشقان بولىدۇ. 1960-يىللاردىن ئىلگىرى تۈگمىلىك، يانچۇقلۇق، كالتە كىيىملەرنى كىيىش غەيرىي ئادەت ھېسابلىناتتى، شەپكە، شىلەپە قاتارلىقلارنى كىيىش ئادىتى يوق ئىدى. 1960-يىللارنىڭ دەسلەپىدە يوللار راۋانلاشتۇرۇلغاندىن كېيىن، قاتناش قۇلايلىق جايلىرىدا ھازىرقى زامان كىيىملىرى ئاز-تولا تەسىر كۆرسەتكەن بولسىمۇ، ئادەت كۈچىنىڭ تەسىرىدە ئانچە كېڭىيەلمىدى. قىز-چوكانلار ئاق لىچەك، گۈللۈك ياغلىقلارنى ئىگەك ئاستىدىن چىگىدىغان، ياشقا چوڭراق ئاياللار ئاق لىچەكنىڭ ئۈستىدىن باستۇرۇپ تۇماق كىيىدىغان ئادەتلەر ھېلىمۇ بار.

1) باش كىيىملىرى

ئەرلەر قىشلىق ۋە يازلىق تېرە تۇماقلىرىنى، كىگىزدىن تىكىلگەن تەلپەكلەرنى، تۈلكە تېرىسىدىن تاشلانغان تۈلكە تۇماقلىرىنى كىيىشىدۇ. ئەرلەرنىڭ تۇمىقى بەش تۈرگە

بۆلۈنىدۇ. ئۇلار تۈلكە تۇماق، تۈلكە پاچىقىنىڭ تېرىسىدىن تىكىلگەن تۈلكە مالخاي (قۇلاقچا)، كۆرپە تۇماق، شىرمەس تۇماق ۋە ئۇزۇن يۇڭلۇق چوڭ قوي تېرىسىدىن تىكىلگەن سالۋار تۇماقتىن ئىبارەت. سالۋار تۇماقتىن باشقا تۇماقلار قارا رەختتىن تاشلىنىدۇ. تۈلكە تۇماقتىن باشقا تۇماقلارنىڭ قاسقىنى تۆت ئىلىك تىرەنلىكتە بولىدۇ. تۈلكە تۇماقنىڭ قاسقىنى تۇماق تۆپىسى بىلەن تەڭ بولۇپ، بەش ئىلىك تېرەن بولىدۇ، بۇ خىل تۇماق ئىسسىق ۋە يېنىك بولىدۇ. ئەرلەر كىگىز تەلپەكلەرنى يازدىمۇ كىيىدۇ. ئاياللار كۆرپە ۋە تىيىن تېرىسىدىن تىكىلگەن تۇماقلىرىنى، مارى تۇماقنى كىيىدۇ (مارى تۇماق: ئۆلۈك تۇغۇلغان قوزا تېرىسىدىن تىكىلگەن تۇماق، بۇ خىل تېرىنىڭ يۇڭى قىسقا، بۇجغۇر كېلىدۇ، چاغانبۇتلۇقلار بۇ خىل تېرىنى دىمارى دەپ ئاتايدۇ). ئاياللارنىڭ كۆرپە تۇمىقى بىلەن قىزلارنىڭ تىيىن تېرىسىدىن تىكىلگەن تۇمىقىنىڭ قاسقىنىمۇ تېرەنرەك بولۇپ، تۇماق تۆپىسى بىلەن تەڭ كېلىدۇ، بۇ تۇماقلار كۆركەم كېلىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا قىزلار يازدا كەشتىلىك دوپپا بىلەن دېدىم كىيىدۇ (دېدىم: نىكاھ كېچىسى يىگىت قىزغا كەيدۈرىدىغان تاجىلىق دوپپا).

2) ئۇچا كىيىملىرى

بۇ يەردىكى كىشىلەردە قىشتا ئۇچ قات (كۆينەك، ئۇزۇن ئىچ كەمزۇل، تون)، يازدا ئىككى قات (يازلىق كۆينەك، يەكتەك) كىيىدىغان ئادەت بار. قىشتا تېرە شالۋۇر، پاختا ئورنىغا يۇڭ سېلىنغان شىم كىيىدۇ، پادىچىلار بىلەن ئوۋچىلار تىزلامچا كىيىدۇ. ئاياللارنىڭ ئۇزۇن چاپانلىرى ياقا، بەل ئالدى گىرۋەكلىرىگە رەڭلىك مەشۋەت يىپىلاردىن گۈل-گىياھ، تاغ ۋە ھاشارەتلەر كەشتىلەنگەن، كۆكرەك ۋە ئالدى تەرىپىگە كۈمۈش

شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى

كىملىك ئۇيغۇر قازاق كىرىملىك ۋە شىنجاڭدا
 قانداق بولغانىكەن بىلەن مەشھۇر - شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 ، ھەممىسى - شىنجاڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن
 شىنجاڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا

كىگىز تەلپەك

مارى تۇماق

مالخاي (قۇلاقچا)

تۈلكە تۇماق

كۆرپە تۇماق

شىرمەس تۇماق

شىرمەس تۇماق نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا

كېسپەك تون

تون

قىلىنىقچىل ھەممىسى ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇلارنىڭ
 ، (لەڭ كەڭ) بولغاچقا ھەممىسى ئۇلارنىڭ
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا

جەينەك

بۆرۈكلۈك كۆسەي

كىگىز باياق

نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا

ئەرەنچە بەكتەك

ئايالچە نىچا

نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا
 نىڭدا بىر تىپتىكى قازاق بىلەن شىنجاڭدا

پىچىنەك

دېدىم

دوپپا

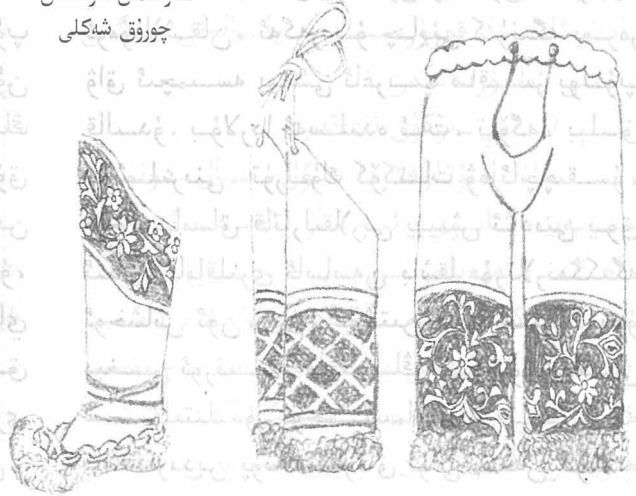
تىيىن تېرىسىدىن تىكىلگەن ئاياغچە تۇماق

بولسىمۇ، كېيىنەك تون. ئۇ قوي، تۆگە يۇڭىدىن سىپتا ئېگىزلىگەن يىپتا توقۇلىدۇ، ئىچىگە ئۆچكە تىۋىتى ياكى تۆگە يۇڭى سېلىنىپ، چۆرىسى چىرايلىق تاۋار پۇرۇچىدىن پەۋزالىنىدۇ. ئۇ ئىسسىق، يەڭگىل ھەم ئىخچام بولغاچقا، تولاراق ئوۋچىلار كىيىدۇ. (3) ئاياغ كىيىملىرى كالا، قوتازلارنىڭ خام تېرىلىرىدىن يەرلىك ئۇسۇلدا تىكىلگەن چوڭ-كىچىك چورۇقلار، تومراق ئېگىزلىگەن يۇڭ يىپتا توقۇلغان جوراپ (پايپاق) ۋە كىگىز پايپاقلار بۇ يەردىكىلەرنىڭ ئاساسلىق ئاياغ كىيىمىدۇر. بۇ خىل ئاياغ كىيىملەر بۇ يەرنىڭ ئۆزىدە ئائىلىلەردە ئېھتىياجلىق ئۆلچەم بىلەن كۆركەم، يۇمشاق، يەڭگىل،

تەڭگە ۋە مونچاقلار قادالغان، ئۆرە ياقىلىق، كەڭ ياقىلىق، قوش پەشلىك بولىدۇ. تالالىق ئۇزۇن كۆيىنەكلىرى ياقا ئالدى گىرۋەك، يەڭ ئۇچلىرىغا چىرايلىق گۈل كەشتىلەنگەن، بوغما ياقىلىق، كەڭ ئېتەكلىك، كەڭ بەللىك بولىدۇ. جۇۋا (تاشسىز ئۆڭ جۇۋا) ئاساسەن پادىچىلار ئۈچۈن تەييارلىنىدۇ، چۈنكى ئۆڭ جۇۋا ئۇزۇن يۇڭلۇق چوڭ قوي تېرىسىدىن تىكىلىدىغان بولغاچقا، شۇرغان سوغۇقلاردىمۇ سوغۇق ئۆتمەيدۇ، ئۇزۇن يىل كىيگىلى بولىدۇ. تون پاقىلان تېرىسىدىن تىكىلىپ چىرايلىق تاشلىنىدۇ، ئىت تېرىسىدىن تىكىلىدىغانلىرىمۇ بولىدۇ، ئەر -

ئاياللارنىڭ پەرقلق بولىدۇ، يازلىق ۋە قىشلىق دەپ ئايرىلىدۇ. باشقا يىغۇرتلاردىكىگە ئوخشىمايدىغان يەنە بىر خىل تون بار، ئۇ

قىشلىق تېرە شالۋۇز تىزلامچا كىگىز پايپاقنىڭ سىرتىدىن تارتىلغان جورۇق شەكلى

كۆرپە، جۇۋا، تەككىلەر رەتلىك يىغىلىپ ئەدىيال بىلەن يېپىپ قويۇلغاندىن كېيىن، ئۈستىگە بىر قانچە ياستۇق تىزىپ قويۇلىدۇ، بۇ لىمتاق دېيىلىدۇ. لىمتاق ئاساسەن كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدىغان جايغا يىغىلىدۇ، لىمتاقتىن شۇ ئائىلىنىڭ ئىقتىسادىي ئەھۋالىنى پەرەز قىلىۋالغىلى بولىدۇ.

ئائىلە ئەزالىرىنىڭ تۇرمۇش بۇيۇملىرى ئاساسەن مۇقىملىشىپ كەتكەن بولىدۇ. مەسىلەن: ئاتنىڭ ئاش-تاماق يەيدىغان ئايغ ۋە قوشۇقى شۇ كىشىنىڭ ئاتىسىدىن قالغان خاس، مۇقىم ئايغ، قوشۇقتىن ئىبارەت. پەرزەنتلەرنىڭ ئايغ، قوشۇق، يوتقان-كۆرپە ۋە باشقا سايمانلىرىنىمۇ ئاتا-ئانا تەقسىم قىلىپ بەرگەن بولىدۇ.

6. يېمەك-ئىچمىكى

چاغانبۇتلۇقلاردا كۈنىگە ناشتىلىق، ئاش-ۋاقتىلىق، چۈشلۈك، كەچقۇرۇنلۇق، كەچلىكتىن ئىبارەت بەش ۋاق تاماق يېيىش ئادىتى بار، بۇنىڭ ئىچىدە چۈشتە ۋە كەچتە قازان قاينىتىلىدۇ، كەچلىك تاماق قۇۋۋەتلىككە بولىدۇ. چايىنى قېنىق سۈتلەپ ئىچىش ئادىتى پۈتۈن رايون بويىچە ئومۇملاشقان، ئەگەر بۇ چايىنى كۈنىگە بىرەر ۋاق ئىچمىسە بېشى ئاغرىپ ساقسىز بولۇپ قالىدۇ. بۇلاردا ئەسلىدە ئات، تۆگە، بېلىق گۆشلىرىنى، تۈرلۈك كۆكتات ۋە ئاچچىقسۇ، مۇچ، سامساق قاتارلىقلارنى يېيىش ئادىتى يوق ئىدى. تاماقلرى ئاساسەن باشقا يۇرتلارنىڭكىگە ئوخشاش ئۇن، ياغ، گۆشتىن تەييارلىنىدۇ، سۇ يېغى ئورنىدا قوينىڭ قۇيرۇق يېغى ئىشلىتىلىدۇ. ئوخشىمايدىغان ئۆزگىچە تاماقلرىدىن پۈتەك (قوناق ئۇنى بىلەن گۆشتە

پۇختا، ئىسسىق قىلىپ تەييارلىنىدۇ. كىگىز پايپاقلارنىڭ قونجى تىزدىن ئېگىزرەك قىلىپ بېسىلىپ، بىر غېرىچ كەڭلىكتىكى قارا لاتا بىلەن پەۋازلىنىپ، ھەرخىل كەشتىلىنىدۇ.

ئاياللار، قىز-جۇۋانلارنىڭ كۆسەيلىرى يەرلىك ئۇسۇلدا پىششىقلانغان جىگەررەك خۇرۇم بىلەن چەمدىن تىكىلىدۇ. ئۇ قونجىلىق ۋە قونجىسىز بولىدۇ، تويلۇققىمۇ سېلىنىدۇ.

5. تۇرالغۇسى

چارۋىچىلىق قىلىدىغان ئاھالىلەرنىڭ يازلىق ۋە كۈزلۈك تۇرمۇشى پۈتۈنلەي ئاق ئۆي (كىگىز ئۆي)دە ئۆتىنىدۇ. ئاق ئۆيلەر ھۆل-يېغىنغا چىداملىق بولىدۇ. ئۇنىڭ جاھازىلىرى تەمە، غازاچى، ئوق، دەۋىر، تۇرغا، ئىشىك، قۇر، ئارغامچىلاردىن تەركىب تاپىدۇ. چاغانبۇتلۇقلار ھەر پەسىلدە بىر قېتىم كۆچىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئاق ئۆيگە كاڭ سېلىۋالىدۇ.

ئېرىقچىلىق ۋە باشقا كەسىپ بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئاھالىلەر ساراي، مېھمانخانا ۋە قازناقتىن تەركىب تاپقان بىر يۈرۈش ئۆيلەرنى سېلىپ ئولتۇرىدۇ. ئۆيلەرگە تۇڭلۇك قويۇلىدۇ. قورۇللىرى ئىچكەركى ۋە تاشقازقى قورۇلارغا ئايرىلىدۇ، ئىچكەركى قورۇغا بىرنەچچە تۈپ تاغ ئورۇكى ۋە ئالما قويۇلىدۇ. دەرۋازا كۈن چىقىش تەرەپكە قويۇلىدۇ. ئۆي، ئايۋانلارنىڭ ئىچ يۈزىگە نەقىشلىك تەكچە-ئويۇق چىقىرىلمايدۇ. مېھمانخانىدا يىراق-يېقىندىن كەلگەن 20 ~ 30 مېھمان بىمالال قونالايدۇ، توي-تۆكۈنلەردە 200 ~ 300 ئادەم قىستالماي تۇرايدۇ. ساراي ۋە مېھمانخانىلارغا چىرايلىق مىخلانغان چوڭ-چوڭ كىيىم ساندۇقلىرى ئۈستىگە ئۆي بىناساتلىرى، كىگىز، يوتقان-

تەرەپ قۇدىلار رازىلىق بېرىشكەن، ئەلگە ياققان نىكاھ توي ھەقىقىي مەڭگۈلۈك توي ھېسابلىنىدۇ. قوش نىكاھلىق بولغان ياكى تولا خوتۇن ئېلىپ خوتۇن قويۇپ بېرىدىغان ئەرلەر بۇ رايوندا ئەلنىڭ نەزىرىدىن چۈشكەن، نەپەت، مەسخىرىدىن خالىي بولالمايدىغان كىشىلەردۇر. بۇلار توغرىسىدا مۇنداق ماقال - تەمسىل بار:

بىر بىلەن ئۆتكەن شۇل ئەر ھالال ئەردۇر، بىرنى تاشلاپ باشقىغا ئېسىلغىنى ۋەيرانە ئەردۇر. ئىككىنى تاشلاپ ئۈچىنچىسىگە قول سوزغىنى ئەرۋاھ ئەردۇر، ئۈچىنچى تاشلاپ تۆرتكە قول سوزغىنى ئەر ئەمەس يەردۇر. بىر ئەردە تۇرمايدىغان ياكى بىرقانچە ئەرگە ياتلىق بولغان كۆڭلى سۇيۇق ئاياللارغا قاتتىق نەپەت ئوقۇلىدۇ.

ئاجرىشىش مۇناسىۋىتى بىلەن نارسىدىلەرنى ئۆگەيلەرگە قالدۇرىدىغان ياكى يېتىم بالىلارغا يامان كۆزدە قارايدىغان كىشىلەرمۇ ئەل نەزىرىدىن چۈشكەن، ۋاپاسىزىلار ھېسابلىنىپ، كىشىلەرنىڭ ئەيىبلەشتىگە ئۇچرايدۇ.

يەڭگىدە قالغان يىغىدا قالغان، ئۆگەيدە قالغان ئېغىلدا قالغان. ئۆگەينىڭ ئېتى قۇرىسۇن، سۆكسۆكنىڭ كۆتى قۇرىسۇن، ماڭغان، ياتقان يېرى قۇرىسۇن، ئەۋلادىنىڭ ئۇلى قۇرىسۇن. دېگەندەك ماقال - تەمسىللەر بالىلارنىڭ تەقدىرى بىلەن ھېسابلاشماي، ئۆزىنىڭ كۆڭلىنى ئاساس قىلىدىغان باغرى تاش ئاتا - ئانىلار ئۈچۈن كۈچلۈك نەپەت، جامائەتكە جانلىق نەسەت بولسا، نارسىدە بالىلار ئۈچۈن سەمىمى شاپائەت ئۇقۇمىنى ئىپادىلەپ

يۇغۇرۇپ ئېتىلگەن بىرخىل ئاش)، چىچىلماق (سۇ ئىشلىتىلمەي قۇيرۇق يېغىدىلا پىشۇرىلىدىغان قويۇق ئۇن ئېشى)، سۇغات (قېتىق ئارىلاشتۇرۇلغان سۇيۇق ئاش)، كاۋابلىرىدىن تاش كاۋاپ بار (تاش كاۋاپ: تاشنى ئوتتا قىزدۇرۇپ، گۆشنى تاشقا چاپلاپ، ياۋا زىرە، ياۋا كۈدە ئۇرۇقى سېپىپ پىشۇرۇلىدىغان كاۋاپ). قېرىن كاۋاپ بۇ يەرنىڭ ئەتىۋارلىق مېھمان ئالدىغا قويىدىغان مەزىلىك تائاملىرىنىڭ بىرى. ئۇ مۇنداق تەييارلىنىدۇ: ئالتە ئايلىق بولغان پاقلاننىڭ گۆشى ئۈگە - ئۈگىسىدىن پارچىلىنىپ، تۇز، ياۋا زىرە، ياۋا كۈدە ئۇرۇقى سېپىپ ئارىلاشتۇرۇلغاندىن كېيىن، پاكىز تازىلانغان قېرىنغا قاچىلىنىپ قوقاسقا كۆمۈپ پىشۇرۇلىدۇ. ئەزىز مېھمان كەلگەندە مال سويۇلىدۇ، گۆش ئۈگە - ئۈگىسىدىن پەم بىلەن پارچىلىنىپ قازانغا سېلىنىدۇ. مېھمانغا قاراپ تاۋاق تارتىشقا ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىلىدۇ. ئەر مېھمانغا قوينىڭ بېشى بىلەن چوڭ ئىلىك، مۈچە (يانپاش) بېسىلغان تاۋاق تارتىلىدۇ. ئايال مېھمانغا بولسا، مۈچە ئۈستىگە بۇزۇلمىغان قوۋۇرغا بېسىلغان تاۋاق تارتىلىدۇ، بۇ ئاياللار ئادەم ئاتىنىڭ قوۋۇرغىسىدىن ياسالغان دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىكەن.

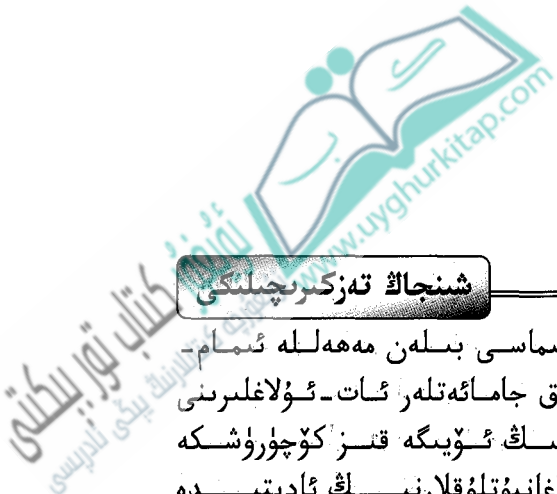
7. توي - تۆكۈن ئادەتلىرى

چاغانبۇتلۇقلاردا پۇل، مال - دۇنيا، مەنسەپ، ئابروي، ئىمتىياز، نەسەب ۋە باشقا باھانە - سەۋەبلەر تۈپەيلى كىچىكىنى چوڭغا، چوڭنى كىچىككە، قېرىننى ياشقا، ياشنى قېرىغا، كېسەلنى ساققا نىكاھلاپ چېتىپ قويىدىغان ئادەت يوق. قىز كۆيگەن، يىگىت سۆيگەن ئىختىيارلىق ئۆلچەم قىلىنغان، ئىككى

شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى

تەرەپنىڭ ئىلتىماسى بىلەن مەھەللە ئىمام-مەزنى باشلىق جامائەتلەر ئات-ئۇلاغلىرىنى مىنىشىپ قىزنىڭ ئۆيىگە قىز كۆچۈرۈشكە كېلىدۇ (چاغانبۇتلۇقلارنىڭ ئادىتىدە ئۆيلىنىدىغان يىگىت قىز كۆچۈرۈشكە بارمايدۇ، يىگىت ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان پىچىقىنى بىر دوستىدىن ئەۋەتىدۇ. نىكاھ رازىلىقىنى سورىغاندا يىگىتنىڭ دوستى يىگىتنىڭ پىچىقىنى تۇتۇپ تۇرۇپ يىگىتكە ۋاكالىتەن «قوبۇل قىلدىم» دەپ جاۋاب بېرىدۇ). قىز تەرەپ يىگىت تەرەپنىڭ ۋە ئۆز مەھەللىسىنىڭ جامائەتلىرىنى داسىتخاناغا ئولتۇرغۇزۇپ بولغاندىن كېيىن، نىكاھ ئوقۇشنىڭ تەييارلىقىنى قىلىشىدۇ. ئەر جامائەتتىن ئىككى كىشى قىز ۋە يىگىتنىڭ رازىلىقىنى سوراپ كېلىشكە ئەۋەتىلىدۇ (چۈنكى بۇ تاغلىقلارنىڭ ئادىتىدە نىكاھ سورۇنىغا قىز-يىگىتلەر كىرمەيدۇ). ئىككى ۋەكىل قىز ۋە يىگىت ۋەكىلىنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇلارنىڭ رازىلىقىنى سورىشىدۇ. يىگىتنىڭ پىچىقىنى ئېلىپ كەلگەن دوستى يىگىتنىڭ پىچىقىنى تۇتۇپ تۇرۇپ، يىگىتكە ۋاكالىتەن «قوبۇل قىلدىم» دەپ جاۋاب بېرىپ، پىچاقنى جامائەت ۋەكىلىگە تاپشۇرىدۇ. ۋەكىللەر يىگىت، قىزنىڭ رازىلىقىنى ئېلىپ كەلگەندىن كېيىن، جامائەت ئىچىدىن قىز ۋە يىگىتكە ۋاكالىتەن ئاتىلار بەلگىلىنىدۇ (ۋاكالىتەن ئاتا مۇشۇ بىر قېتىملىق نىكاھدىلا كۈچكە ئىگە بولىدۇ). يىگىتنىڭ ۋاكالىتەن ئاتىسى ئورنىدىن تۇرۇپ، قىزنىڭ ۋاكالىتەن ئاتىسى بىلەن سالاملاشقاندىن كېيىن، «سىز بىر قىز چوڭ قىلىنسىز، مەن بىر يىگىت چوڭ قىلدىم، شۇ ۋەجىدىن ئالدىڭىزغا كەلدىم» دەپ مەقسىتىنى ئېيتىدۇ. قىزنىڭ ۋاكالىتەن

كەلمەكتە بولغاندا، ئۇلارنىڭ ئىككىسى ئۆز-ئارا چاغانبۇت ئۇيغۇرلىرىنىڭ توي ئادەتلىرى ئىسسىقلىق كۈنى، نىكاھ كۈنى، قۇرۇ كۈنى، چىلاشقا كۈنىدىن ئىبارەت تۆت باسقۇچ بويىچە ئۆتكۈزۈلىدۇ. ئىسسىقلىق كۈنى (1) بۇ تويىنىڭ باشلىنىش كۈنى، بۇ كۈنى شۇ مەھەللىدىكى ئاياللار ئۆز ئەھۋالىغا قاراپ تاماق ئېيتىپ، توي قىلغۇچىنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ، يىراق-يېقىندىن كەلگەن مېھمانلارنى قولمۇقول ئۇزىتىشىپ بېرىدۇ. ئەرلەر ئەتىكى تويغا ئاتالغان قىوي-كالىلارنى سويۇشقا ياردەملىشىدۇ. ئاياللار يەنە سويۇلغان ماللارنىڭ ئىچ-قارنىنى، كالا-پاچاقلىرىنى ئادالاپ پىشۇرۇپ، تەبرىكلەپ كەلگەن مېھمانلارنىڭ ئالدىغا قويىدۇ. ۋە ئەتىنىڭ تەييارلىقىنى پۈتتۈرىدۇ. بۇ كۈنى يىگىت تەرەپتىن بىر قانچە ياشانغان ئەر-ئايال ۋە ئوغۇل-قىزدىن تەركىب تاپقان ئەلچىلەر ئىككى نەغمىكەشنىڭ ھەمراھلىقىدا داپ چېلىپ «يەللە» ئېيتىپ، قىز تەرەپكە كېلىدۇ. قىز تەرەپتىكى قىز-چوكانلار دەرھال دەرۋازىنى ئېتىۋېلىپ، يىگىت تەرەپتىن كەلگەنلەرنى ئۇسسۇل ئويناپ بېرىشكە تەكلىپ قىلىدۇ. يىگىت تەرەپتىن كەلگەن ئوغۇل-قىزلار دەرۋازا ئالدىدا ناخشا ئېيتىپ، ئۇسسۇل ئويناپ بەرگەندىن كېيىن، پىشقان قىوي تۆشىنى دەرۋازا يوپۇقىدىن كىرگۈزىدۇ. شۇنىڭ بىلەن دەرۋازا ئۇلۇغ ئېچىلىپ، مېھمانلار ئۆيگە ياشلىنىدۇ. توي شۇنىڭ بىلەن باشلانغان ھېسابلىنىدۇ. (2) نىكاھ كۈنى بۇ كۈنى ئاش ۋاقتى مەزگىلىدە يىگىت

ئۇلارنىڭ رازىلىقىنى ئېلىش، ئۆزىنى قانداق كۈتۈش توغرىسىدا ۋەز-نەسىھەت قىلىدۇ. ئاندىن قىزنى يەنە بىر قىزنىڭ ھەمراھلىقىدا چوڭ ئاياللار سورۇنىغا ئېلىپ كېرىپ ئولتۇرغۇزىدۇ. بۇ قىزنىڭ ئۆزى تۇغۇلغان ھەم چوڭ بولغان ئۆيى، ئاتا-ئانىسى ھەم قېرىنداشلىرى بىلەن خوشلىشىشى بولۇپ، ئاتا-ئانىسى قىزغا دۇئا بەرگەندىن كېيىن، قىزنىڭ ئاكىسى، ئاكىسى بولمىسا، بىر ئەر تۇغۇقىنى قىزنى كۆتۈرۈپ ئېلىپ چىقىپ، قىز ئۈچۈن جابدۇلغان ئاتقا مىندۈرۈپ قويىدۇ. بۇ چاغدا يىگىت تەرەپ ئاياللار قىقاس سېلىپ، قىز بېشىدىن ئۇنى چاچقۇ قىلىپ چاچىدۇ (ئۇن ئاق بولغاچقا، قىزنىڭ ئاق يوللۇق بولۇشىنى تېلەپ ئاق ئۇنى چاچقۇ قىلغان بولسا كېرەك). قىز ئاتلىق كۆچۈرۈلىدۇ، بىر نەچچە نەغمىكەش داپ چېلىپ «يەللە» ناخشىسىنى ئېيتىپ ئالدىدا ماڭىدۇ، قالغان قېرى-ياش، ئەر-ئايال، ئوغۇل-قىزلار قىزنى ئوتتۇرىغا ئېلىپ، بىردەم-بىردەم «قىقاس» دەپ چۇقان سېلىشىپ ماڭىدۇ.

قىز كۆچۈرگۈچىلەر يېقىنلىشىپ كەلگەندە دەرۋازا ئالدىغا تەييارلاپ قويغان پاخالغا ئوت تۇتاشتۇرۇلىدۇ. قىز چوقۇم شۇ ئوتنىڭ ئۈستىدىن ئېتىنى سەكرىتىپ ئۆتۈشى لازىم، چۈنكى چاغانبۇتلۇقلارنىڭ نەزىرىدە، يولدا قىزغا چاپلىنىشۋالغان بالا-قازا ئوتتىن ئۆتكەن چاغدا قىزنىڭ بويىدىن ساقىت بولىدۇ، دەپ قارىلىدۇ. قىز ئۆيگە ئولتۇرغۇزۇلغاندىن كېيىن، مېھمانلارغا خولۇپئاش تارتىلىدۇ. قىزلار سورۇنىغا خولوپئاش تارتىلىشتىن بۇرۇن، يىگىتكە بىر چىنە ئاش قويۇلىدۇ، يىگىت ئاشنىڭ يېرىمىنى ئىچىپ بولغاندا، يىگىت

ئاتسىمۇ يۇقىرى باھادا تويلۇق تەلەپ قىلىپ، تالاش-تارتىش قىلىدۇ. تالاش-تارتىش ئاخىرلىشىپ نىكاه باشلانغاندا يىگىتنىڭ پىچىقى ئىمامنىڭ ئالدىغا قويۇلۇپ نىكاه ئوقۇلىدۇ. نىكاه ئاخىرلاشقاندا جامائەت يىگىت بىلەن قىزنىڭ ئاتا-ئانىسىنى مۇبارەكلىشىدۇ.

ئەر جامائەتنىڭ ئىشى تۈگىگەندە ئايال جامائەت داستىخانغا ئولتۇرۇشۇپ تاماقلنىدۇ، دۇئادىن كېيىن بوغجۇما ئېچىش باشلىنىدۇ. ئالدى بىلەن يىگىت تەرەپنىڭ بوغجۇمىسى ئېچىلىدۇ. قىز يەڭگىسى ھەربىر كىيىمنىڭ نامىنى يۇقىرى ئاۋازدا ئېلان قىلىدۇ. يىگىت تەرەپنىڭ بوغجۇمىسى ئېچىلىپ بولغاندىن كېيىن، قىز تەرەپنىڭ بوغجۇمىسى ئېچىلىپ، كۈيۈغۇل ۋە قىزغا تەييارلانغان كىيىم-كېچەكلەر ئېلان قىلىنىدۇ. ئاندىن جامائەت كەڭ سەينغا چىقىپ، ئەر-ئايال، ياش-قېرىلار بويىچە ئۆز جايىدا ئولتۇرۇشقاندىن كېيىن، ئىككى-ئۈچ نەغمىكەش داپ چېلىپ ناخشا باشلايدۇ. سورۇنغا ئالدى بىلەن بوۋاي-مومايىلار تەكلىپ قىلىنىپ توي مەشرىپى باشلىنىدۇ. ياشانغانلاردىن كېيىن، ئوتتۇرا ياشلىق ئەر-ئاياللار ۋە ئوغۇل-قىزلار بەس-بەستە بىر-بىرلىرىنى ئۇسسۇلغا تارتىشىپ سورۇننى قىزىتىۋېتىدۇ.

بۇ چاغدا قىز ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى ئولتۇرغان سورۇندا قىز يەڭگىسى قىزغا تويلۇق كىيىم-كېچەكلەرنى كىيىدۈرىدۇ. رەسمىيەت يۈزىدىن قىز يىغلاپ كىيگىلى ئۇنمايدۇ، ئىككى قىز نەسىھەتلەر ئارقىلىق كىيگۈزۈپ قويىدۇ. قىز يەڭگىسى كىيىم كىيگۈزگەچ قىزغا يېڭى ئائىلىگە بارغاندىن كېيىن جاندىل بىلەن قېيناتا، قېيناتىنىڭ خىزمىتىنى قىلىش،

قىزنى قولتۇقىدىن يۆلەپ «سۇلتان» نىڭ كەينىگە ئېلىپ كېلىدۇ. تويى بولغان قىز قاندىمە بويىچە «سۇلتان» نىڭ بېشىدىكى دەستارنى ئىككى قولىلاپ ئېلىپ، «سۇلتان» نىڭ بېشىدىن ئۈچ قېتىم ئايلاندۇرۇپ، يىگىت يەڭگىسىنىڭ قولىغا ھۆرمەت بىلەن تۇتقۇزىدۇ. ئاندىن «سۇلتان» نىڭ بويۇنياغلىقىنى بېشىگە باشلايدۇ، بۇ چاغدا قىقاس-چۇقانلار ئەۋجىگە چىقىدۇ. يىگىتلەر بويۇنياغلىقىنى تارتىپ تۈگۈچىنى چىڭتەۋەتكەچكە، قىزنىڭ ياغلىقىنى يەشمىكى تەسكە توختايدۇ، زادى بېشەلمىگەندە

يەڭگىسى ئاشنى لىقلاپ تويى بولغان قىزنىڭ ئالدىغا قويدۇ، قىز ئۇنى ئىچىۋالىدۇ. بىر چىنە خولۇپئاشنى تەڭ ئىچكەندە، خولۇپئاشتەك مېھرى ئىسسىق، مۇلايم بولىدۇ، ئېرىنىڭ سىزىقىدىن چىقمايدۇ دەپ قارىلىدۇ.

خولۇپئاش ئىچىلىپ دۇئا يانغاندىن كېيىن، دەستار كىيگۈزۈش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلىدۇ. مۇراسىم مەيدانغا بىر-ئىككى پالاز سېلىنىدۇ، يىگىت ۋە ئۇنىڭ قولىداشلىرى ئولتۇرىدىغان جايغا ئاق كىگىز، كىگىز ئۈستىگە كۆرپە سېلىنىپ، كۆرپە «سۇلتان» (تويى بولغان يىگىتنى شۇنداق ئاتاش ئادەتكە

ئايلانغان)، ئىككى تەرىپىدە قولىدىشى ئولتۇرغۇزۇلىدۇ. بۇ چاغدا قىز يەڭگىسى قىز تەرەپتىن كۈيئوغۇلغا ئاتالغان بەلپوتتا، بويۇنياغلىقلارنىڭ ئۈستىگە دەستار سېلىنغان تاۋاقنى ئىككى قولىلاپ كۆتۈرۈپ «سۇلتان» نىڭ يېنىغا كېلىپ، بەلپوتىسىنى «سۇلتان» نىڭ بېلىگە باغلايدۇ، بويۇنياغلىقىنى ئۈچ بۇرجەكلەپ ئىككى ئۇچىدىن مۇستەھكەم قىلىپ چىگىدۇ، دەستارنى «سۇلتان» نىڭ بېشىغا كىيگۈزىدۇ. ئىككى

دەستار كىيگۈزۈش مۇراسىمى

يېڭىگە يوشۇرۇلغان كىچىك قايچىسى بىلەن قىيۋېتىپ يىگىت يەڭگىسىگە تاپشۇرىدۇ-دە، ناھايىتى تېزىدىن يىراقلىشىدۇ. ئەگەر ياغلىقنىڭ قىيىلغانلىقى ۋاقتىدا سېزىلىپ قالسا، يىگىتلەر

تەرەپنىڭ قىز-چوكانلىرى «قىقاس» دەپ چۇقان سېلىپ، «سۇلتان» نىڭ بېشىدىن پۇلنى چاچقۇ قىلىپ چاچىدۇ. ئىككى قىز تويى بولغان

قالغانلارنىڭ ئاغزىغا يەڭگە بىردىن چۆچۈرە سېلىشنى باشلايدۇ، لېكىن باشقىلارنىڭ چۆچۈرىنى چايناپ يېيىشىگە يول قويۇلمايدۇ، كىمكى پۈتۈن يۇتماي چايناپ قويسا دەرھال جازالانىدۇ. بىرەيلەن چۆچۈرىنى پۈتۈن يۇتۇۋەتكەندىن كېيىنلا كېيىنكىلەرنىڭ ئاغزىغا چۆچۈرە سېلىنىدۇ.

مەشرەپ تەرتىپىنى بۇزغانلارنى پەششاپەگ سوراق قىلىپ، گۇناھنىڭ ئېغىر-يېنىكلىكىگە قاراپ قازى ئاخۇنىڭ ھۆكۈم قىلىشىغا، جالالتنىڭ ئىجرا قىلىشىغا تاپشۇرىدۇ. جازالانغانلارنىڭ بۆكى ياكى ياغلىقى تارتىۋېلىنىپ، مەشرەپتىن ھەيدەپ چىقىرىلىدۇ. ئۇلار ھەرخىل مېۋە سېتىۋېلىپ كېلىپ، «سۇلتان» دىن كەچۈرۈم سورىيدۇ. «سۇلتان» نىڭ بۇيرۇقى بىلەن پەششاپەگ ئۇلارنىڭ بۆكىنى قايتۇرۇپ بېرىپ، سورۇنغا قوشۇلۇشقا ئىجازەت بېرىدۇ. ئۇلار ئېلىپ كەلگەن مېۋىلەر ئىككىگە بۆلۈنۈپ، يېرىمى يېڭىتلەرگە، يېرىمى قىزلارغا بېرىلىدۇ. گۇناھى يېنىكرەكلەرگە تەنبە جازاسى بېرىلىدۇ، ئۇلار مەشرەپ ئەھلىگە «سامسا يېقىش»، «سۈرەتكە تارتىش»، «ھاگىياڭ-ماگىياڭ»، شېكەر بىلەن سامسا يەڭ» دېگەندەك ئويۇنلارنى ئويناپ، مەشرەپ سورۇنىنى قىزىتىۋېتىدۇ.

توي مەشرىپى كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىجتىمائىي ئالاقىنى قويۇقلاشتۇرۇپ، ئىناقلىقنى ۋە مېھماندوستلۇقنى ئىلگىرى سۈرىدۇ، بولۇپمۇ ياش ئەۋلادلاردا مىللىي قائىدە-يوسۇننى، مىللىي ئەخلاقنى يېتىلدۈرۈشتە ئىنتايىن مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

(3) قۇرۇ كۈنى

بۇ توپنىڭ 3-كۈنى بولۇپ، قىز تەرەپنىڭ مېھمانلىرى كۈتۈۋېلىنىدۇ، تۇغقانلار

قىز يەڭگىسىنى تۇتۇپ قېلىپ، قىز يەڭگىسىنىڭ ياغلىقىنى «قىيىت» قىلىدۇ.

كەچقۇرۇن مەشرەپ باشلىنىپ، ھەممە كىشى جەم بولىدۇ. دەسلەپتە بىرقانچە سائەت ئۇسسۇل ئوينالغاندىن كېيىن، مەشرەپ شەكلى مىلىسقا ئۆزگىرىپ سەھەردە بامدات نامىزى ۋاقتىدا تارقىلىدۇ، ئارقىدىنلا ئوغۇل-قىزلارنىڭ قىيىت مەشرىپى باشلىنىدۇ. چوڭ مەشرەپ ئاخىرلىشىپ قىيىت مەشرىپى باشلىنىشتىن ئىلگىرى يىگىت بىلەن قىز ھۇجرىغا جەم قىلىنىدۇ. يىگىت قىزغا «دېدىم» دەيدىغان تاجسىمان باش كىيىمنى كىيگۈزۈپ قىزنى تەبرىكلەيدۇ.

قىيىت مەشرىپىدە «سۇلتان» ئىككى قولىدىشىنى «ئوڭ قول ۋەزىر»، «سول قول ۋەزىر» قىلىپ يەلگىلەيدۇ. بۇ «ۋەزىر» لەر يەنە «قازى»، «پەششاپ»، «جالالت»، «ئىشىكئاغا» لارنى بەلگىلەپ، بۇلارنىڭ ھەممىسىگە ۋەزىپە تاپشۇرىدۇ. «سۇلتان» ئوتتۇرىدا، «ۋەزىر» لەر «سۇلتان» نىڭ ئىككى يېنىدا، قالغانلارمۇ تېگىشلىك ئورنىدا ئولتۇرىدۇ. مەشرەپ ئەھلى ئوتتۇز ئوغۇل، توققۇز قىز بولۇپ ئولتۇرۇشىدۇ. قىز تەرەپ دەل شۇ ۋاقىتقا ئولگورتۇپ ئۇششاق تۈگۈلگەن چۆچۈرە پىشۇرۇپ، قىز يەڭگىسى بىلەن كېلىپ، «ئىشىكئاغا» غا ئۆزلىرىنى مەلۇم قىلىدۇ، «ئىشىكئاغا» لار «ۋەزىر» لەرگە مەلۇم قىلىدۇ. قىز ۋە يەڭگىنىڭ كەلگەنلىك خەۋىرى ئاڭلىنىش بىلەن «سۇلتان» باشلىق مەشرەپ ئەھلى ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ بولغاندىن كېيىن، «كىرسۇن» دەپ يارىلىق بېرىلىدۇ. قىز يەڭگىسىنىڭ ھەمراھلىقىدا «ساراي» غا كىرىپ، «سۇلتان» نىڭ ئاغزىغا چۆچۈرە سېلىپ قويىدۇ، «سۇلتان» ئۇنى يەۋالىدۇ.

بىلەن ئاخىرلىشىدۇ.

4) چىلاشقا كۈنى

بۇ توپنىڭ 4-كۈنى بولۇپ، قىز تەرەپ توي مۇناسىۋىتى بىلەن يىگىت تەرەپ قۇدىلار بىلەن ئۆزئارا تۇغقان بولغانلىقىنى تەبرىكلەش يۈزىسىدىن يىگىتنىڭ ئاتا-ئانىسى، يېقىن تۇغقانلىرى، كۈيئوغۇل ۋە ئۇنىڭ يېقىن دوست-بۇرادەرلىرى، ئۇلارنىڭ مەھەللىسىدىكى ئىمام، مەزىنلىرىنى ئۆيىگە چىلايدۇ. جامائەت قىز تەرەپنىڭ ئىشىك ئالدىغا كەلگەندە، چوڭلار ئۆيگە كىرىپ ئولتۇرۇشۇپ بولغىچە يىگىت ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى ئىشىك ئالدىدا بىردەم سۈكۈت قىلغاندىن كېيىن، يىگىت قولىدىشى بولغان بىرى ئۇنلۇك قىلىپ: «كۈيئوغۇل سالامغا كەلدى» دەپ توۋلايدۇ. ئىچكىرىدىن: «كىرسۇن، سالىمغا سالام قايتۇردۇق» دېگەن ئاۋاز ئاڭلىنىدۇ. يىگىت قولىدىشى: «يىگىت سالامغا كەلدى، خىجىل بولمەن دەيدۇ» دەپ ئۈچ قېتىم تەكرارلايدۇ. ھەر قېتىم تەكرارلىغاندا يىگىت بىر قېتىم «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم» دەپ سالام قىلىپ تۇرىدۇ. 4-قېتىمدا بوسۇغا ئاتلاپ ئۆيگە كىرىپ «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم» دەپ قولىنى كۆكسىگە ئېلىپ سالام بېرىپ، بېشىنى تۆۋەن سېلىپ قول باغلاپ تۇرىدۇ. چوڭلار كۈيئوغۇلنىڭ سالىمىنى ئېلىك ئالغاندىن كېيىن، كۈيئوغۇل ۋە ئۇنىڭ دوستلىرىنى مېھمان قىلىدۇ ۋە قىز تەرەپنىڭ تۇغقانلىرى بىلەن بىرمۇبىر تونۇشتۇرىدۇ.

چاغانبۇتلۇقلارنىڭ توي باشلىغاندا، قىز كۆرگەندە ھەتتا مەشرەپ ۋە مىلىستا ئېيتىپ كېلىۋاتقان خەلق ناخشىلىرىدىن «يەللە»: ئىي... ھەيۇ... لىلا تەپسە ساندۇق ئاچپۇر، ئە... ي... لاگۈل باشقا ساچپۇر ھەي... يۇلىلا. شۇ مېنىڭ خەستە كۆڭلۈم يارىنى سۆيسەم ئاچپۇر،

بىر-بىرى بىلەن تونۇشىدۇ. بۇ كۈنى كېلىننىڭ يۈزىنى ئېچىش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلىدۇ. كېلىننى يېڭى ئۆيىنىڭ قازان-قۇمۇچ ۋە ئوچاق بېشىنى ئۈچ قېتىمدىن ئايلاندۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۆستەڭ بويى ياكى بۇلاق بېشىغا چېلەك كۆتۈرۈپ بېرىپ سۇ كۆتۈرۈپ كېلىش قائىدىلىرى ئىشلىنىدۇ، قىز يەڭگىسىنىڭ ھەمراھلىقىدا ياشانغان ئاياللار سورۇن تۈزگەن ئۆيىنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختايدۇ. قىز يەڭگىسى: «قىز كىرىمەن دەيدۇ» دەپ ئۇنلۇك توۋلايدۇ. ئىچكىرىدىن: «كىرسۇن» دېگەن جاۋاب ئاڭلىنىدۇ. قىز يەڭگىسى: «كىرگىلى قورقمەن دەيدۇ» دەيدۇ. ئىچكىرىدىن: «قورقماي كىرسۇن» دېگەن جاۋاب ئاڭلىنىدۇ. مۇشۇنداق تەكرار جاۋابلىشىشتىن كېيىن، قىز يەڭگىسى قىزنىڭ قولىدىن يۆلەپ، ئوڭ پۇتى بىلەن بوسۇغا ئاتلاپ «ئەسسالام» دەپ ئۆيگە كىرىدۇ. قىز يەڭگىسى ياكى يىگىتنىڭ يېقىن ئايال تۇغقىنى ئۇسسۇل ئويناپ، قىزنى ئۈچ قېتىم ئايلىنىپ كېلىپ، قىزنىڭ يۈزىدىكى چۈمبەلنى ئېلىۋېتىدۇ.

بۇ مۇراسىم تۈگىگەندىن كېيىن، داستىخان سېلىنىپ تاماق تارتىلىدۇ، دۇئادىن كېيىن، قۇدىلارنىڭ شەرىپىگە ئۇيۇشتۇرۇلغان مەشرەپ باشلىنىدۇ. داپ بىلەن ئورۇندالغان تاغ ناخشىلىرى ياڭراپ تۇرغان بۇ مەشرەپتە يىگىت تەرەپ قىز تەرەپتىن كەلگەن قۇدىلارغا چوڭ ھۆرمەت بىلدۈرىدۇ. يىگىت تەرەپ قۇدىلار ئۇسسۇل ئويناپ كېلىپ، قىز تەرەپ قۇدىلىرىنى ئۇسسۇلغا تارتىدۇ. قىز تەرەپ قۇدىلار ئۇسسۇلغا چۈشكەندە يىگىت تەرەپ ھۆرمەت يۈزىسىدىن قىممەت باھالىق رەختلەرنى ئۇلارنىڭ بويىغا ئارتىپ قويۇشىدۇ. بۇ مەشرەپ چۈشكىچە داۋاملىشىپ، قىز تەرەپ قۇدىلارنىڭ قايتىشى

سەندىن باشقا يارنى تۇتسام خۇدايىم باردۇر،
«سەشمەن» ناخشىسىنىڭ ئاخىرقى قىسمى
بولغان نازىركۇم بارغانچە تېزلىشىپ بىردىنبىلا
«جاقىز - جۇمبۇر جاق» ئۇسسۇلىغا ئۆزگىرىدۇ.
بۇ ئۇسسۇلدا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قەدىمىي
ئوۋچىلىق ھەرىكەتلىرى ئوبرازلىق ۋە
قىزىقارلىق ئىپادىلەنگەن.

8. ئۆلۈم - يېتىم ئادەتلىرى

چاغانبۇت ئۇيغۇرلىرى قەبرىستانلىقنى
بەيتلىك دەپ ئاتايدۇ. قەبرىستانلىقنى
ئېگىز رەك تاغ باغرىدىكى پاكىزە تۆپىلىكلەرگە
ئورۇنلاشتۇرىدۇ. قەبرىستانلىققا مال
پادىلىرىنى قويۇپ بېرىش، ئوت قىلىش،
قالايىمقان كىرىپ چىقىشنى گۇناھ
ھېسابلايدۇ، قىز - ئاياللارنىڭ تۇپراق بېشىدا
ھازا ئېچىشى، يىغلىشىغا چەك قويىدۇ. غەيرىي
دىنىدىكىلەرنىڭ قەبرىستانلىققا كىرىپ
چىقىشىنى قاتتىق مەنئى قىلىدۇ. قەبرىستانلىق
يېنىدىن ئۆتكەندە ئۇلاغدىن چۈشۈپ دۇئا
قىلىپ بولۇپ، ئۇلاغلىرىنى يېتىلەپ پىيادە
ئۆتىدۇ، ئۇلاغدىن چۈشۈپ دۇئا قىلماي،
ئەجداد، ئۇرۇغ - تۇغقان، ھەتتا قولۇم -
قوشنىلىرىنىڭ تۇپراق بېشىغا بارماي،
قەبرىلەر بىلەن كارى بولمايدىغان قىلىقلارنى
يامان كۆرىدۇ. باشقا يۇرتلاردىكىدەك قەبرى
بېشىغا تۇغ - شادا قاداش ئادىتى يوق. مېيىتىنى
جەمەتلەر بويىچە بىر دائىرنى چۆرىدەپ
يېقىن قويىدۇ، ھەر پەيشەنبە كۈنى بامدات
نامىزىدىن يېنىپ تۇپراق بېشىنى يوقلايدۇ.
ئادەم قازا قىلغاندىن كېيىن، ئالدى
بىلەن تۆت ئىلىك ئاق رەختتە مېيىتىنىڭ
ئېڭىكى چېتىلىپ، قول - پۇتى تۈزلىنىپ،
پۇتىنىڭ باش بارمىقىدىن ئاق رەخت بىلەن
چېتىپ ياتقۇزۇلىدۇ. ئەگەر قازا قىلغۇچى

ئىي ... ھەيۇ ... لىلا ... ھەي ... لا.
«يەلە» ناخشىسى ئاخىرلىشىشىغا
«سەشمەن» ناخشىسى باشلىنىدۇ. ئاڭلاشلارغا
قارىغاندا، بۇ ناخشا يەتتە خىل ئاھاڭدا
ئېيتىلىپ كېلىۋاتقان بىردىنبىر تاغ ناخشىسى
ئىكەن. بۇ ناخشىنى مەشرەپ سورۇنىنىڭ باش
تەرىپىدە ئۈچ كىشى ئۆرە تۇرۇپ داپ بىلەن
باشلايدۇ. تۆۋەندىكىسى «سەشمەن»
ناخشىسىنىڭ بىرىنچى ئاھاڭدا ئېيتىلىدىغان
تېكىستى:

سەشمەن ئادا، ئادا بولدى، يار ئادا بولدى،
بىر كۆرمەك، بىر كۆرمەككە خار بولدى.
ئا... ي... باشم ئايلىنىپ كەلدىمەي،
ۋاي... ئىزدىمەڭلار، سورىماڭلار،
ۋاي... ياردىن ئايرىلىپ كەلدىمەي.
چاغانبۇتلۇقلار ئەزەلدىنلا «سەشمەن»
ناخشىسىنىڭ يەتتىنچى ئاھاڭىنىڭ ئاخىرىنى
نازىركۇم ناخشىسى بىلەن ئاخىرلاشتۇرىدۇ.
يار قايرىلىپ، يار قايرىلىپ باقمايدۇ،
سۇ قايرىلىپ، سۇ قايرىلىپ ئاقمايدۇ.
يار قايرىلىپ باققاندا،
بىر خىيالىڭ ياقمايدۇ.
ئۆرگۈلدى جان، چۆرگۈلدى جان بىچارىخان،
بىر خىيالىڭ، بىر خىيالىڭ ياقمايدۇ.
ئا... بەي نازىركۇم، ئالتە كەپتەر يەتتە بولدى،
يەتتە كەپتەر سەككىز بولدى، قوندى تېرەككە،
يۈگۈرۈڭلار، بېتىشىڭلار يېشىل كۆڭلەككە،
يېشىل كۆڭلەك كىز بوپ قالسا يۇيسا بولمامدۇ،
يارنىڭ كۆڭلى ئېگىز بولسا ئەگسە بولمامدۇ.
ئېگىز - ئېگىز تاغ باشىدا قورغۇي ئىزى بار،
بىزنىڭ يارنىڭ يانچۇقىدا قۇرۇق ئۈزۈم بار.
قۇرۇق ئۈزۈم قۇرۇق ئۈزۈمدەك قۇرۇتتۇڭ مېنى،
زىنداندىكى گۇناھكار دەك ئۇنۇتتۇڭ مېنى.
زىنداندىكى گۇناھكارنىڭ گۇناھى باردۇر،

ئۆكسۈپ يىغلىماسلىق لازىم دەپ قارىلىدۇ. باشقا يۇرتلاردىكىدەك قوشاق قوتۇپ ھازا ئىپچىش ئادىتى يوق. ئەرلەر مېيىت ياتقۇزۇلغان ئۆينىڭ ئىشىك ئالدىدا ياش قۇرامىغا قاراپ بەللىرىگە ئاق باغلاپ، قوللىرىغا ئاق ياغلىق تۇتۇپ ھازا ئاچىدۇ. ئەر جامائەتلەر ھازىدارلارنىڭ ئالدىغا بېرىپ قول ئېلىشىپ كۆرۈشۈپ، كۆڭۈل ئېيتىش ئۇسۇلى بىلەن يوقلايدۇ. ئاياللار ھازىدارنىڭ چوڭراق ئۆيىدە تۆردىن ئورۇن ئېلىپ، ياش قۇرامى بويىچە ئولتۇرۇپ، بېشىغا ئاق لېچەك، بېلىگە ئاق باغلاپ، كۆڭۈل ئېيتىپ كەلگەن ئايال جامائەتلەر بىلەن قۇچاقلىشىپ، يۈزىنى يۈزىگە يېقىپ يىغلىشىپ كۆرۈشىدۇ.

مېيىت كېپەنلىنىپ بولغاندىن كېيىن، جىنازىغا سېلىنىپ، جىنازا نامىزى چۈشۈرۈلىدۇ. جامائەت مېيىتنى قەبرىستانلىققا ئېلىپ ماڭغاندا، ئۆلگۈچىنىڭ ۋارىسلىرى تۇپراق بېشىغىچە ھازا ئېچىپ بارىدۇ. يەرلىك ئىچ يەرلىك، تاش يەرلىك بويىچە ئىككى مېتىر چوڭقۇرلۇقتا كولىنىدۇ. يەرلىككە قويغۇچىلار مېيىتنى ئىچ يەرلىككە قويۇپ، يۈزىنى قىبلىگە توغرىلاپ، مېيىتنىڭ يۈز قىسمىنى ئېچىپ قويۇپ چىقىپ، ئىچ يەرلىكىنىڭ ئىلگىرىنى كېسىپ بىلەن ئېتۈۋەتكەندىن كېيىن، موللام تاش يەرلىككە چۈشىدۇ. ئۆلگۈچىنىڭ ئوغلى، ئوغلى بولمىسا بىرەر يېقىنى تاش يەرلىككە يەتتە كەتمەن توپا تاشلىغاندىن كېيىن، موللام تاش يەرلىككە ئولتۇرۇپ، ئىچ يەرلىكتىكى مېيىتكە «كەلىمە شاھادەت» نى ئۈچ قېتىم ئۆگىتىدۇ (يەتتە كەتمەن توپا تاشلانغاندىن كېيىن، جەسەتكە جان كىرىپ ئولتۇرىدۇ، شۇ چاغدا «كەلىمە شاھادەت» نى ئۆگىتىپ قويسا،

ئۇزاق ۋاقىت كېسەل تارتىپ، چاچ ۋە تىرىناقلىرى ئۆسۈپ كەتكەن بولسا، مېيىتنى سۇغا ئالغۇچىلار ئالدى بىلەن مېيىتنىڭ چاچ، تىرىناقلىرىنى پاكىزە ئېلىپ بولۇپ، ئاندىن سۇغا ئالىدۇ. ئەگەر ئايال ياكى قىز بولسا، زىننەت بۇيۇملىرى ئېلىۋېتىلىپ سۇغا ئېلىنىدۇ. مېيىت ياتقان ئۆيىدە كېچە-كۈندۈز چىراغ ئۆچۈرۈلمەيدۇ. قۇرئان مېيىت ياتقان ئۆينىڭ ئۆگزىسىدىكى تۈڭلۈك بېشىدا ئولتۇرۇپ ئۈنلۈك ئوقۇلىدۇ. بۇ چاغدا تۈڭلۈك بېشىدا قۇرئان بىلەن يانداش قويۇلغان، ئۈستىگە مەرھۇمنىڭ ھايات ۋاقتىدا ئىشلەتكەن تاۋنىغا چىڭداپ قاچىلانغان ئۇنىڭ ئۈستىگە تەنۇر سانچىلغان بىر دانە ياغاچ قوشۇقنى كۆرۈمىز. بۇ مەرھۇمنىڭ بۇ ئالەمدىكى رىسقىنىڭ تۈڭىگە نىلىكىنى بىلدۈرىدۇ. تاۋاقتىكى ئۇن مەرھۇمنىڭ غايىپ تونۇشلىرىغا، يەنى ھايات ۋاقتىدىكى دوستلىرىغا بېرىلگەن ئاق نەزىرى ھېسابلىنىدۇ، ئۇن قاچىلانغان تاۋاق خالىي جايغا قويۇپ قويۇلىدۇ، ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن شامالدا ئۇچۇپ تۈگەيدۇ. بۇنداق ئىشقا ئېشىلتىلگەن تاۋاق بىلەن قوشۇقنى ھېچكىم ئالمايدۇ ۋە ئىشلەتمەيدۇ. مېيىت ياتقان ئۆينىڭ ئۆگزىسىگە تاھارەت ئالغان موللىدىن باشقا كىشىنىڭ چىقىشىغا رۇخسەت قىلىنمايدۇ. ئىلگىرى يىراق-يېقىندىكى قېرىنداشلىرىغا خەۋەر يەتكۈزۈپ بولغىچە مېيىت 2~3 كۈن ساقلىنىپ قالىدىغان ئەھۋال بولۇپ قالاتتى، ھازىر ئۇنداق ئەھۋال كۆرۈلمەيدۇ. لېكىن مېيىتنىڭ يېنىدىن ئادەم ئۈزۈلۈپ قالمايدۇ.

چاغانبۇت ئۇيغۇرلىرىدا ئاتا-ئانىغا كۆزى ئېقىپ كەتكۈچە يىغلىماق بار، بالىلارغا قاتتىق

نەزىرى ئاددىي ئۆتكۈزۈلىدۇ، قالغان نەزىرلەر شۇ ئائىلىنىڭ ئىقتىسادىي ئەھۋالىغا قاراپ ئۆتكۈزۈلىدۇ. قىرغى نەزىرىدە مەرھۇمنىڭ ئۇرۇق-تۇغقان، دوست-بۇرادەرلىرى ئۆلۈملۈك بولغانلارنىڭ ئالدىغا قارىلىق قويۇپ، باش ۋە بەللىرىدىكى ئاقلىرىنى ئېلىۋېتىدۇ، بۇ قارىسىنى ئوشتۇش دېيىلىدۇ. 10~11 ئاي بولغاندا يىل نەزىرى بېرىلىدۇ. نەزىرلەرگە ئاياللار داستىخانسىز كەلمەيدۇ. نەزىرگە كەلگەنلەرنىڭ ھەربىرىگە بىر چىنە يارما، بىر پوشكال، بىر پارچە گۆش قويۇلىدۇ، يېيىلىپ بولمىغان تاماق نەزىر ئىگىسىگە قايتۇرۇلماي، زەللە قىلىنىپ ئۆيدىكىلەرگە ماڭدۇرۇلىدۇ (بۇ ئادەت ھازىر يوق). يۇقىرىقى نەزىرلەردىن باشقا يەنە خالىس نەزىر، چۈش نەزىر (كىشىلەر ئۆلۈپ كەتكەن ئاتا-ئانىسىنى چۈشىدە كۆرگەندىن كېيىن بېرىلىدىغان نەزىر)، غايىپ نەزىرلەرمۇ بولۇپ تۇرىدۇ. روزا ھېيت، قۇربان ھېيت، ھەتتا نورۇز بايراملىرىدىمۇ ئەسلىش نەزىرلىرى ئۆتكۈزۈلىدۇ.

چاغانبۇتلۇقلاردا ياشانغان كىشىلەرنىڭ ئاخىرەتلىكىنى بۇرۇن تەييارلاپ قويۇش، يەنى كېسەلنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ يەرلىكىنى كولاپ قويۇش، كېپەنلىكىنى تىكىپ قويۇش ئادىتى مۇقىملاشقان. ياشانغان كىشىلەر ئۆزىنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ، يېقىن دوست-بۇرادەرلىرىگە ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان نەرسىلىرىنى ھەدىيە قىلىدىغان، بالىلىرىغا ياكى قېرىنداشلىرىغا ھاۋالە قىلىپ، ۋەسىيەت قالدۇرىدىغان ئادەت بار.

تەھرىرلىگۈچى: ئەخمەت روزى توغرىل

مۇنكىر-نەكىرلەرنىڭ سۇئال-سوراقلىرىدىن ئۆتۈپ جەننەتكە كىرىدۇ، دەپ قارىلىدۇ). «كەلىمە شاھادەت» ئوقۇلۇپ دۇئا يانغاندىن كېيىن، تاش يەرلىك يېرىم كۆمۈلۈپ، ئۈستى كىگىز-كېچەكلەر بىلەن يېپىلىپ، ئۈچ كۈن قۇرئان ئوقۇلىدۇ. شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈشكە بولىدۇكى، مەرھۇمنىڭ ھال-ئوقىتى، ياش-قۇرامى، جىنسىي پەرقى بويىچە ئىسقات-سالات تارقىتىلىدۇ. بۇ قائىدە مەرھۇمنىڭ ھايات ۋاقتىدىكى ئۇنتۇپ قالغان ۋە گۇمانىي قەرزلىرى ھېسابىدا بېرىلىدىغان رەخت، يىگنە، پۇل-پۇچەك قاتارلىقلار بىلەنلا چەكلىنىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۆلگۈچىنىڭ چوڭ-كىچىك قەرزلىرى تۈگىگەن بولىدۇ. بۇ خىل ئىسقات-سالات ئالغۇچىلار ئۆيىگە قايتقاندىن كېيىن، ئۆلگۈچىنىڭ گۇناھىنى ئاللاھدىن تىلەپ ئىككى رەكەت نەپلى ناماز ئوقۇيدۇ. ئۆلگۈچىنىڭ ۋارىسلىرى 40 كۈنگىچە باش ۋە بەللىرىدىكى قارىلىقنى ئالمايدۇ، ئەرلەر چاچ-ساقاللىرىنى چۈشۈرمەيدۇ، ئاياللار چېچىنى تارنمايدۇ، يۇيمايدۇ، توي-تاماشاغا بېرىشقا، ئەر-خوتۇنچىلىق قىلىشقا بولمايدۇ. ئۆلگۈچىنىڭ ھاياتلىقتىكى كىيگەن كىيىمى، ئىشلەتكەن سايمان-جابدۇقلىرى تەۋەرىۋك قاتارىدا ساقلىنىدۇ.

ئۆلۈم بولغان ئۆيىگە يېقىن ئەتراپتىكى قولۇم-قوشنا، ئۇرۇغ-تۇغقان، دوست-بۇرادەرلەر ئۆزلىرى خالىغان تاماقلارنى ئېلىپ كىرىپ، ئۆلۈملۈك بولغانلار بىلەن كەلگەن مېھمانلارنى كۈتۈپ تۇرىدۇ، پەۋقۇلئادە چەت جايدا بولسا، ئۇنىڭ ئەكسىچە ئۆلۈم بولغان ئۆيدە تاماقلنىدۇ.

ئادەم قازا قىلغاندىن كېيىن، 3-، 5-، 7-، 40-كۈنلىرى نەزىر بېرىلىدۇ. ئۈچ

قىرىق قىزلىرىم مازىرى

ئەنۋەر ئابدۇرېھىم

(تۇمشۇق شەھەرلىك خەلق قۇرۇلتىيىدىن)

بۇ مازارغا دەپنە قىلىنغانلارنىڭ ھەقىقەتەن ئايال زاتى ئىكەنلىكىنى، شۇنداقلا خېلى كۆپ ساندىكى ئاياللارنىڭ بۇ جايغا ئەسلىدىكى كىيىملىرى بىلەنلا دەپنە قىلىنغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈردى ۋە بۇ ھەقتە بەزى مەلۇماتلارنى بەردى، لېكىن مازارغا دەپنە قىلىنغانلارنىڭ تارىخى دەۋرى ۋە قىسمەتلىرى توغرىلىق ئېنىق مەلۇمات بېرىلمىدى، بۇلارنى يەنىمۇ ئىچكىرىلەپ تەتقىق قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. تۆۋەندە مەن يەرلىكتىكى بەزى پېشقەدەملەر مازار توغرىسىدا ئېيتىپ بەرگەن رىۋايەتنى كۆپچىلىككە سۈندۈم.

قىرىق قىزلىرىم مازىرى ھەققىدە شاقۇردىكى پېشقەدەم كىشىلەر ئارىسىدا مۇنداق رىۋايەت ساقلىنىپ كەلمەكتە: شاقۇردىگە بۇ يۇرتتا تولىمۇ ئەركىن-ئازادە ياشايدىغان قەدىمىي بىر قەبىلە ئۆتكەن بولۇپ، ئۇلار ئاساسەن چارۋىچىلىق ۋە ئوۋچىلىق بىلەن كۈن كەچۈرىدىكەن.

مازىرىم مازىرى 50-تۈەن - مەيدان تەۋەسىدىكى شاقۇردىگەن يەرنىڭ 18 كىلومېتىر شەرقىي شىمالىدىكى توغراقلىقنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى كىچىك تۈپىلىكتە بىر قەدىمىي قەبرىستانلىق بار، بۇ قەبرىستانلىقنى كىشىلەر ئولۇغلاپ «قىرىق قىزلىرىم مازىرى»، «قىزلىرىم مازىرى» دەپ ئاتىشىدۇ. يىللاردىن بۇيان كىشىلەر بۇ مازارنى ئولۇغلاپ، تۇغ-ئەلەملەرنى قاداپ، ھەر يىلى نەزىر-چىراغ قىلىشىپ تاۋاپ قىلىپ كەلمەكتە، لېكىن بۇ مازارنىڭ تارىخى دەۋرى ۋە مازارغا دەپنە قىلىنغانلارنىڭ ئەينى زاماندىكى قىسمەتلىرى ھەققىدە ئېنىق يازما ماتېرىيال بولمىغانلىقتىن، كىشىلەر ئولۇغلاپ كېلىۋاتقان بۇ قەدىمىي مازارنىڭ ئۆتمۈشى بىر سىر بولۇپ كەلمەكتە. تۇمشۇق شەھىرى قۇرۇلغان بىرنەچچە يىل مابەينىدە، جايلاردىن كەلگەن تەتقىقاتچىلار، ئارخېئولوگلار مازارنىڭ سىرىنى ئېچىش مەقسىتىدە مازارنى تەكشۈرۈش، كىشىلەر ئارىسىدا تارقىلىپ كەلگەن رىۋايەتنى سېلىشتۇرۇش ۋە ئانالىز قىلىش ئارقىلىق،

شارائىت ھازىرلاپ بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن تۇتقۇن قىلىنغانلار قوزغىلاڭچىلار بىلەن بىللە تاجاۋۇزچىلاردىن يىراقلاپ، قويۇق توغراقلىق تامان كۆزدىن غايىب بولۇپتۇ. ئۆز قوۋمىنىڭ ۋەھشىي دۈشمەنلەردىن يىراقلاپ كۆزدىن غايىب بولغانلىقىنى كۆرگەن بۇ قورقۇمسىز، باتۇر قىزلار دۈشمەنگە تەسلىم بولۇپ ئۇلارنىڭ ئايغ - ئاستى قىلىشىغا ئۇچرىغاندىن ئۆلۈمنى ئەۋزەل كۆرۈپ، قويۇنلىرىغا تاقىۋالغان خەنجەرلىرىنى ئېلىپ، ھېچ ئىككىلەنمەستىن ھەلقۇملىرىغا ئۇرۇپتۇ. شۇ دەقىقىلەردە ئارقا - ئارقىدىن يىقىلىۋاتقان بۇ ئوت يۈرەك قىزلارنىڭ ھەسرەتلىك ياشلىرى مەڭزىلىرىگە سىرىغىغان بولسا، تاتارغان چىرايلىرىدىن باتۇرلۇق چىقىپ تۇرغانىكەن. شۇنىڭ بىلەن بۇ خىل باتۇرلار ھەرىكەتنى كۆرگەن ئىستېلاچى قوشۇننىڭ باشلىقى پۈت - قولىدا جان قالماي، سىرتلىق بىر قورقۇنۇچ ئىچىدە غال - غال تىترەپ، قوزغىلاڭچىلارنى قوغلاشتىن ۋاز كېچىپ، قايىقلارغىسىدۇر غايىب بولۇپتۇ. يۇرت تىنچىغاندىن كىيىن، بۇ قوۋمىدىكىلەر بۇ ئېچىنىشلىق ۋەقە يۈز بەرگەن جايغا كېلىپ، باتۇر قىزلارنىڭ جەسەتلىرىنى شۇ جايغا دەپنە قىلىپ، بۇ جايىنى ئەۋلادمۇ ئەۋلاد قەدىرلەپ ئۆتۈشكە ئىمان ئىچىشكەنىكەن.

(بۇ رىۋايەتنى شاقۇردا تۇرۇشلۇق پېشقەدەم مائارىپچى ئېلى نىياز بىلەن پېشقەدەم كادىر ئىمىن سالھ ئېيتىپ بەرگەن، بۇلارنىڭ ئىككىلىسى ھازىر 80 ياشتا).

تەھرىرلىگۈچى: ئەخمەت روزى توغرىل

كۈنلەرنىڭ بىرىدە قايىقتىندۇر بېسىپ كىرگەن ئىستېلاچى قوشۇن شاقۇردىكى ئەپچىل بىر جايغا ئەسكەر تۇرغۇزۇپ، بۇ يۇرتنى تالان - تاراج قىلىپتۇ. بۇ خىل زورلۇققا چىدىمىغان دولان ياشلىرى زوراۋانلىققا قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن بولسىمۇ، ئاخىرى جەڭدە يېڭىلىپ توغراقلىق ئىچىگە چېكىنىپتۇ. بۇلار چېكىنگەن جاي دەل ھازىرقى قىرىق قىزلىرىم مازىرى ئەتراپى ئىكەن. قوزغىلاڭچىلارنى ئۈزۈل - كېسىل يوقىتىشنى مەقسەت قىلغان بۇ ئىستېلاچى قوشۇن توغراقلىققا يوشۇرۇنۇۋالغان دولان جەڭچىلەرگە كۆپ قېتىم ھۇجۇم قىلغان بولسىمۇ، ھېچقانداق نەتىجە چىقمىغاندىن كىيىن، شاقۇردىكى بىر تۈركۈم قىرى - ئاجىز، مېيىپ ۋە كىچىك بالىلارنى تۇتقۇن قىلىۋاپتۇ، شۇ ئارقىلىق توغراقلىق ئىچىگە يوشۇرۇنغان دولانلىق ياش ئەر - ئايال قوزغىلاڭچىلارنى تۇتۇشنى مەقسەت قىلغان بولسىمۇ، ئاخىرى بۇ رەزىل مۇددىئاسى ئىشقا ئاشماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن تۇتقۇنلارنى قوشۇننىڭ ئالدىغا سېلىپ، قوزغىلاڭچىلار يوشۇرۇنغان قويۇق توغراقلىققا قاراپ مېڭىپتۇ ۋە ئۇلار تەسلىم بولمىسا بىگۇناھ بالىلار بىلەن قېرىلارنى ئۆلتۈرىدىغانلىقىنى جاكارلاپتۇ. ئۆز قېرىنداشلىرىنىڭ ھاياتى قاش بىلەن كېرىك ئارىلىقىدا قالغان دەقىقىدە، قوزغىلاڭچىلار ئارىسىدىكى قىزلار ھىيلە ئىشلىتىپ، دۈشمەنگە ئەل بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ، تۇتقۇن قىلىنغانلارنى قۇتقۇزۇپ، دولان جەڭچىلىرىنىڭ يىراقلىرىغا چېكىنىشىگە

كەلپىندىكى بەزى يەر ناملىرىغا ئىزاھات

مامۇت قۇربان

(شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى خىمىيە - خىمىيە سانائىتى ئىنستىتۇتىدىن)

يېزىسىنىڭ قارىمىقىدىكى بىر مەمۇرىي كەنتنىڭ نامى، ئۇ ئىككى ئېقىن ئوتتۇرىسىدىكى سېرىق توپىلىق تۈزلەڭلىككە جايلاشقان.

كەلپىن ناھىيە تەۋەسى ئاقسۇ قۇمباش بەگلىكىگە قارىغان مەزگىللەردە، قاراكۈتكە سۇ باشلاپ دېھقانچىلىق قىلىش قىيىن بولغاچقا، ئاقسۇ ئايكۆلىنىڭ پۇقرالىرىغا داۋاملىق ھاشار چۈشۈپ تۇرىدىكەن، ھاشارنىڭ يولى ئۇزۇن، نامى يامان، ئىشى مۇشكۈل بولغاچقا، بۇ ھاشار «قايغۇلۇق(سۇ قايىدىغان يەر)نىڭ ھاشىرى» دەپ ئاتالغانىكەن. كېيىنكى چاغلاردا ھاشارغا كەلگەن ئايكۆل پۇقرالىرى يۇرتىغا كېتەلمەي بۇ يەردە ئولتۇراقلىشىپ قالغان، شۇنداق قىلىپ بۇ ھاشار «قايغۇلۇق ھاشىرى» دەپ ئاتالغان. كېيىن زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ سۆز بارا-بارا «قېلىپ كۈت»، «قاراپ كۈت» دېگەنگە، ئاخىرىدا «قاراكۈت» دېگەنگە ئۆزگەرگەن. شۇنداق قىلىپ قاراكۈت بىر كەنتنىڭ نامى بولۇپ قالغان. 20-ئەسىرنىڭ

كەلپىندىكى يەر ناملىرىنى تەتقىق قىلىش كەلپىن خەلقىنىڭ ئىتتىپاق مەنبەسىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم رول ئوينايدۇ. كەلپىندىكى بەزى يەر ناملىرى قەدىمكى خوتەن-ساك تىلى(تۇخار تىلى)غا تەۋە، ئەمما بۇ ھەقتە يازما ماتېرىيال يوق دېيەرلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ يەر ناملىرىنى تەلەپپۇز قىلىشتا ئۆزگىرىش، ھەتتا بۇزۇلۇش بولدى، شۇڭا بىرمۇنچە يەر ناملىرىنى ئىزاھلاش قىيىن ۋە گۇڭگا بولماقتا. مەن بۇ ماقالىدە ئۆز ئىزدىنىشىمگە ئاساسەن، بەزى يەر ناملىرىنى قىسقىچە ئىزاھلاپ ئۆتمەكچىمەن. مەن، بىرىنچىدىن، بۇ ساھەنىڭ تەتقىقات ئەھلى بولمىغانلىقىم ئۈچۈن، ئىككىنچىدىن، كېرەكلىك قىممەتكە ئىگە ماتېرىيال كەم بولغانلىقتىن، بەرگەن ئىزاھلىرىم يۈزەلىك ۋە بىر تەرەپلىملىكتىن خالىي ئەمەس، ئەلۋەتتە. ئوقۇرمەنلەرنىڭ توغرا چۈشىنىشىنى، تەتقىقاتچىلارنىڭ قىممەتلىك پىكىر ۋە تولۇقلىما بېرىشىنى سورايمەن.

جۇغراپىيەلىك شارائىتقا ئاساسەن بېرىلگەن يەر ناملىرى
1. قاراكۈت: كەلپىن ناھىيىسى يۈرچى

كەتكەنلىكى توغرىسىدا بىر رىۋايەت بار.

3. گەزلىك: كەلپىن ناھىيىسى گەزلىك كەنتىنىڭ نامى، كېيىن پۈتۈن گەزلىك يېزىسىنىڭ نامى قىلىنغان. «گەز» دېگەن سۆز «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» 955-بەتتە مۇنداق ئىزاھلانغان: (1) سۈتكە ئوخشاش نەرسىلەرنىڭ قازان تېگى ۋە گىرۋىكىگە يېپىشىپ قالغان قېسىرىمى؛ (2) ئىسسىق تۇتۇپ قېلىش تۈپەيلىدىن ئادەمنىڭ لېۋىدە پەيدا بولىدىغان قاسراقسىمان قېتىشما؛ (3) «گەز» ئۇزۇنلۇقى 33 ~ 40 سانتىمېتىر كېلىدىغان ئۆلچەم بىرلىكى بولۇپ «قېرى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ، مەسىلەن: «بىر قېرى مانا» (بىر گەز مانا) دېگەندەك. «گەز» دېگەننىڭ «شور» دېگەن مەنىسى بار، شۇڭا «گەز باغلاش» دېگەننى «شور باغلاش» مۇ دەيمىز. دېمەك، «گەزلىك» دېگەن سۆز «شورلۇق» دېگەن بولىدۇ. بەزى كىشىلەرنىڭ «گەزلىك» «يۇلغۇنلۇق» دېگەن مەنىدە بولىدۇ، دېيىشىشىمۇ بەلگىلىك ئىلمىي ئاساسى بار، ئەلۋەتتە.

4. سايات قەدىمىي شەھىرى خارابىسى: باغلىق كەنتىنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى ئېقىنلىقنىڭ غەربىي قىرغىقىدا سايات دېگەن قەدىمىي شەھەر خارابىسى بار. سايات دېگەن سۆز «سايدا يات» دېگەن سۆزنىڭ ئۆزگىرىشىدىن كەلگەن. بۇ خارابىدىن تېپىلغان مىس يارماق، ھېجىر سۇنۇقلىرى، كۈل ۋە داشقالارنى تەكشۈرۈش نەتىجىسى بۇ شەھەرنىڭ مىلادىيىنىڭ ئالدى-كەينىدە بەرپا قىلىنغانلىقىنى ئىسپاتلىدى. ھازىر بۇ قەدىمىي شەھەر ئورنىنىڭ بىر قىسمى باغلىق كەنتىنىڭ قەبرىستانلىقى قىلىندى. قەدىمىي شەھەر ئىزىنى ئاساسەن بايقىغىلى بولمايدۇ.

5. تومئېرىق: بۇ يۇرچى يېزىسىنىڭ

ئاخىرىدا 110 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن قاراكۈتلۈك مەھەممەت يۈزبېگى (مەھمەت خۇكى) ئۆزلىرىنىڭ دەل قايغۇلۇق ھاشىرى ئۈچۈن ئايكۆلدىن كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغان كىشىلەرنىڭ ئەۋلادلىرى ئىكەنلىكىنى رىۋايەت قىلاتتى. قاراكۈتلۈك توختى سامساق ئاكا قاراكۈتتە ئەينى زاماندا «قايغۇلۇق ھاشىرى» دېيىلىدىغان بىر مۈشكۈل ھاشارنىڭ ئۇزۇن داۋاملاشقانلىقىنى بوۋىسى ئەيساھاجى رىۋايەت قىلىدىغانلىقىنى ماڭا سۆزلەپ بەرگەندى.

2. قارىغۇي: قاراكۈت كەنتى تەۋەسىدە قاراكۈت بىلەن تومئېرىق كەنتىنى ئايرىپ تۇرىدىغان توغرايىر ئېقىنلىقىنىڭ غەربىي قىرغىقىدا «قارىغۇي» دېيىلىدىغان بىر قەدىمىي خارابە ئىزى بار. «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1-توم 555-بەتتە «قارىغۇي» قاراۋۇل، تۇر دەپ ئىزاھلانغان بولسا، 3-توم 332-بەتتە «قارىغۇي» تۇر، ئېگىز تۆپىلىك ئۈستىگە مۇنار شەكلىدە ياسالغان تۇر، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوت يېقىلىپ، دۈشمەننىڭ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر بېرىلىدۇ، دەپ ئىزاھلانغان. قارىغۇي ئاستىدا قارىغۇي جىلغىسى دېگەن كىچىككىنە بىر تېرىلغۇ مەيدانى بار. ئاپام ئايسىخان (2008-يىلى 88 ياش) نىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە، ئاپامنىڭ بوۋىسى قارىغۇي جىلغىسىدىن يەر ئېچىپ دېھقانچىلىق قىلغان. يار ئۈستىدە بىر قورغان بولغان، ئاپامنىڭ بوۋىسى ئۇ يەردىن مىس يارماق، ھېجىر سۇنۇقلىرى، ھەر خىل چىرايلىق مارجان تاشلارنى ئۇچراتقان. قاراكۈتلۈك يۈسۈپ باينىڭ 20-ئەسىرنىڭ باشلىرىدا بۇ خارابە ئەتراپىدىن يەر ئېچىپ دېھقانچىلىق قىلىۋېتىپ، ئالتۇن بۇقۇسا بىلەن ئالتۇن سۆرەم مودېلىنى تېپىۋېلىپ بېيىپ

تومئېرىق كەنتىنىڭ نامى بولۇپ، «تومئېرىق» دېگەن سۆزنىڭ ئۆزگىرىشىدىن كەلگەن. تومئېرىق كەنتىنىڭ ناھىيە بازىرى بىلەن بولغان ئارىلىقى 2 ~ 3 كىلومېتىر كېلىدۇ.

6. ئەسكەنت قەدىمىي شەھىرى خارابىسى: ئەسكەنت «ئەسكى كەنت» دېگەن سۆزنىڭ ئۆزگىرىشىدىن كەلگەن، «تاشلۇپتىلگەن كەنت»، «كونا كەنت»، «قەدىمىي مەھەللە» دېگەن مەنىدە. بۇ شەھەر خارابىسى قاراكۇت كەنتى بىلەن تومئېرىق كەنتىنى ئايرىپ تۇرىدىغان توغرا يازنىڭ شەرقىي شىمالىي قىرغىقىغا، يەنى تومئېرىقنىڭ غەربىي جەنۇبىي تەرىپىگە جايلاشقان. ئۇزۇن يىللاردىن بېرى كەلكۈننىڭ يارتى يالاپ كېتىشى ۋە كىشىلەرنىڭ دېھقانچىلىق قىلىش ئۈچۈن بۇ يەردىن يەر ئېچىشى، بايلىق ئىزدىشى نەتىجىسىدە، شەھەر كۆلىمى كىچىكلەپ ۋە ئېغىر بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراپ، روشەن ئىزناسى قالمىغان.

7. گەمە: بۇ قاراكۇت كەنتىنىڭ ئۈستۈن بېشىغا جايلاشقان، غەربىي شىمال تەرەپكە سوزۇلغان ئۈستەڭبويى مەھەللىسىنىڭ نامى بولۇپ، «ئوپمان مەھەللە» دېگەن مەنىدە. گەمە مەھەللىسىدە گەمە تۈگمىنى بولۇپ، تۈگمەن كولىسى ئەتراپىدىن قەدىمكى ھېجر سۇنۇقلىرىنى ئۇچرىتىش مۇمكىن.

8. دۆڭئېرىم: بۇ يەر كەلپىن بازىرىنىڭ غەربىدىكى ئېقىنلىق(ئۇلۇغيار) بىلەن قىسماق سېپىنى ئايرىپ تۇرىدىغان ئېگىز تۈزلەڭلىكنىڭ باشلىنىش قىسمىدىكى بىر بۆلەك يەرنى كۆرسىتىدۇ. دۆڭئېرىم ئەسلىدە «دۆڭ تېرىم» «دۆڭلۈكتىكى تېرىم» دېگەن

9. ئاچال: ئاچال يېزىسىنىڭ نامى، «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1-توم 131-بەتتە «ئاچال» ئارىشى، ئىككىگە ئايرىلغان يولنىڭ بېشى دەپ ئىزاھلانغان. ئاچال «ئاچا» دېگەن سۆزنىڭ ئۆزگىرىشىدىن كەلگەن، جۇغراپىيەلىك ئورنى جەھەتتە كەلپىن بازىرى بىلەن مارالبېشىغا ئايرىلىدىغان جايغا جايلاشقان بولغاچقا، «ئاچال» دەپ ئاتالغان.

10. لوپ: تومئېرىقنىڭ ئايغىدىكى قۇملۇققا تۇتىشىدىغان بىر كىچىك تۈزلەڭلىكنىڭ نامى، «سۇ يىغىلىپ قالغان يەر»، «جاڭگاللىق» دېگەن مەنىدە. بۇ يەرنىڭ غەربىي-جەنۇبىي تەرىپىدە جەنۇبقا سوزۇلغان ئېقىنلىق بولۇپ، ئاللىقاچان تېرىلغۇ مەيدانىغا ئۆزگەرگەن. بۇ تېرىلغۇ يارداڭلىق «يۈرچى يېرى» دەپ ئاتىلىدۇ.

11. ساغان: بۇ يەر ساغان تېغى ئېتىكىدىكى كۆلىمى 5000 مودىن ئاشىدىغان چارۋىچىلىق نۇقتىسى - ساغان جىلغىسىنىڭ نامى. «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» 598-بەتتە «ساغان» قاپقان، يېڭىسار ناھىيىسىدىكى بىر يېزىنىڭ، كەلپىن ناھىيىسىدىكى بىر جايىنىڭ نامى دەپ ئىزاھلانغان. «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1-توم 571-بەتتە «سارغان» شورتاڭ يەردە ئۆسىدىغان بىر خىل ئوت (قومۇچ)، بۇ خىل ئوت ئۈنكەن يەر «سارغان» دېيىلىدۇ. قومۇشلىرى قۇرۇپ كەتكەن يەرمۇ «سارغان» دېيىلىدۇ، دەپ ئىزاھلانغان.

12. سۇمبۇلا: قىسىلتاغ ئېغىزىدىن كىرىپ غەربىي جەنۇبىي بويلاپ تەخمىنەن 1.5 ~ 2 كىلومېتىر ماڭغاندا قارا تاشلىق تاغقا يېتىپ بارغىلى بولىدۇ. ئۇزۇنلۇقى تەخمىنەن

تومئېرىق كەنتىنىڭ نامى بولۇپ، «تومئېرىق» دېگەن سۆزنىڭ ئۆزگىرىشىدىن كەلگەن. تومئېرىق كەنتىنىڭ ناھىيە بازىرى بىلەن بولغان ئارىلىقى 2 ~ 3 كىلومېتىر كېلىدۇ.

6. ئەسكەنت قەدىمىي شەھىرى خارابىسى: ئەسكەنت «ئەسكى كەنت» دېگەن سۆزنىڭ ئۆزگىرىشىدىن كەلگەن، «تاشلۇپتىلگەن كەنت»، «كونا كەنت»، «قەدىمىي مەھەللە» دېگەن مەنىدە. بۇ شەھەر خارابىسى قاراكۇت كەنتى بىلەن تومئېرىق كەنتىنى ئايرىپ تۇرىدىغان توغرا يازنىڭ شەرقىي شىمالىي قىرغىقىغا، يەنى تومئېرىقنىڭ غەربىي جەنۇبىي تەرىپىگە جايلاشقان. ئۇزۇن يىللاردىن بېرى كەلكۈننىڭ يارتى يالاپ كېتىشى ۋە كىشىلەرنىڭ دېھقانچىلىق قىلىش ئۈچۈن بۇ يەردىن يەر ئېچىشى، بايلىق ئىزدىشى نەتىجىسىدە، شەھەر كۆلىمى كىچىكلەپ ۋە ئېغىر بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراپ، روشەن ئىزناسى قالمىغان.

7. گەمە: بۇ قاراكۇت كەنتىنىڭ ئۈستۈن بېشىغا جايلاشقان، غەربىي شىمال تەرەپكە سوزۇلغان ئۈستەڭبويى مەھەللىسىنىڭ نامى بولۇپ، «ئوپمان مەھەللە» دېگەن مەنىدە. گەمە مەھەللىسىدە گەمە تۈگمىنى بولۇپ، تۈگمەن كولىسى ئەتراپىدىن قەدىمكى ھېجر سۇنۇقلىرىنى ئۇچرىتىش مۇمكىن.

8. دۆڭئېرىم: بۇ يەر كەلپىن بازىرىنىڭ غەربىدىكى ئېقىنلىق(ئۇلۇغيار) بىلەن قىسماق سېپىنى ئايرىپ تۇرىدىغان ئېگىز تۈزلەڭلىكنىڭ باشلىنىش قىسمىدىكى بىر بۆلەك يەرنى كۆرسىتىدۇ. دۆڭئېرىم ئەسلىدە «دۆڭ تېرىم» «دۆڭلۈكتىكى تېرىم» دېگەن

كىتابى (53-بەت) دا، «يۈرچى» نى تۇخارلار دەپ ئىزاھلىغان بولسا، «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» 1413-بەتتە يۈرچى «ياۋچىلار» دەپ ئىزاھلانغان. خەنزۇچىدىكى «大月氏» دېگەن ئۇلۇغ ياۋچىلار، يەنى ئۇلۇغ يۈرچىلەر دېگەن مەنىدە بولۇشى مۇمكىن.

16. قىيامەت يېرى: بۇ يەر ھازىرقى ناھىيە بازىرىدا بولۇپ، ھازىرقى بانكا، نېفىت ئىدارىسى، خورما زاۋۇتى، پارتىيە مەكتىپى جايلاشقان يەر «قىيامەت يېرى» دەپ ئاتىلاتتى. بۇ تېرىلغۇ مەيداننىڭ ئەسلىدىكى تۈزۈلۈشى يانتۇلۇق ئىدى، ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 60-يىللىرى بۇ تېرىلغۇ مەيدانى تامامەن ئۆلچەملەشتۈرۈلدى. بۇ يەرنى كىشىلەر «قىيامەتلىك يەر» (ئۆمۈرلۈك يەر، قۇتلۇق يەر) دەپ ئاتىغانلىقتىن، «قىيامەت يېرى» دەپ نام بېرىلگەن.

17. قەششەر: ئارائايماق كەنتىنىڭ شەرقىي تەرىپىدىكى ئېقىنلىقنىڭ بويىغا جايلاشقان بىر خارابىلىكنىڭ نامى بولۇپ، «قاشتىكى شەھەر»، «لەپتىكى شەھەر» دېگەن مەنىدە.

18. كالۋاتاغ: كەلپىننىڭ غەربىي-جەنۇبىي تەرىپىدىكى گىياھ ئۆسمەيدىغان، ئۈستى شېغىللىق، تاقىر، كۆيۈك تاغ «كالۋاتاغ» دېيىلىدۇ، يەنە «ساراڭ تاغ» مۇ دېيىلىدۇ.

19. سېسىق: تۇغېشىنىڭ جەنۇبىي تەرىپىدىكى تۇمشۇقتاغنىڭ قاپتىلىدا 4 ~ 6 مو كۆلەمدە سازلىق بار، بۇ سازلىقنىڭ سۈيى ناھايىتى تۇزلۇق بولۇپ، يۇلغۇن كۆكلەپ، ياۋا ئۆردەكلەر تۇخۇم سېلىپ، چىرىندىلار سېسىق پۇراق چىقىرىپ تۇراتتى. شۇڭا

400 ~ 500 مېتىر كېلىدىغان بۇ تاغ قاپتىلى «سۇمبۇلا» دەپ ئاتالغان. سۇمبۇلا ئەسلىدە «سۇنبۇل» دېگەن سۆزدىن ئۆزگەرگەن بولۇپ، «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» 645-بەتتە سۇنبۇل: (1) بىر خىل خۇشپۇراق ئۆسۈملۈكنىڭ نامىنى؛ (2) ئۆرۈمە چاچنى بىلدۈرىدۇ، دەپ ئىزاھلانغان. شۇنىڭدىن قارىغاندا، بۇ يەردىكى تاشلار خۇددى ئۆرۈمە چاچقا ئوخشاش قارا رەڭلىك قىچىلما تاش بولغاچقا، «قارا تاشلىق» دېگەن مەنىدە سۇمبۇلا دەپ ئاتالغان بولسا كېرەك.

13. ئىنگەن: چىلان يېزىسىنىڭ شىمالىي تەرىپىگە توغرا كېلىدىغان تاغلىقتىكى بىر جايىنىڭ نامى، بۇ جايدا ئون نەچچە ئائىلە دېھقانچىلىق قىلىدۇ. ئىنگەننىڭ ئىندىگەن، ئىنگەك دېگەن ۋارىيانتلىرى بار. «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» 1362-بەتتە «ئىنمەك» يۇقىرىدىن تۆۋەنگە چۈشمەك، دەپ ئىزاھلانغان. شۇڭا ئىنگەن دېگەن سۆز «چۈشمەك» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

14. كۈكۈل: كونا يول بىلەن توقايىنى بويلاپ ئاچالغا ياكى ئاچالدىن كەلپىن بازىرىغا قاراپ ماڭغاندا، ئاچال كېچىكىنىڭ بېرىسىدىكى توقايلىقتىكى كۈكۈل دېيىلىدىغان يەردە بىر نەچچە تاتلىق سۇ چىقىدىغان بۇلاق بار. كۈكۈل «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا «تاتلىق سۇ بۇلقى» دەپ ئىزاھلانغان. ئاقسۇ قاراتال بىلەن بەش تۈگمەن ئارىسىدىمۇ «كۈكۈل» (تاتلىق سۇ بۇلقى) دېيىلىدىغان يەر بار.

15. يۈرچى: يۈرچى يېزىسىنىڭ نامى، مەرھۇم ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن ئەپەندى «ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى» دېگەن

كېتىپ، يامغۇردا قېلىپ چىلان دەرىخى ئۈنۈپ چىققانىكەن. شۇڭا «چىلان» دەپ ئاتالغان.

3. قاراتاش يېرى: كەلپىن ناھىيە بازىرىدىكى 2-ئوتتۇرا مەكتەپ بىلەن كۈلۈب سېلىنغان، دوختۇرخانىنىڭ شەرقىي جەنۇبىغا توغرا كېلىدىغان يەر ئەسلىدە «قاراتاش يېرى» دېيىلەتتى. ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 50-يىللىرى بۇ يەردە ئۇيەردىن بۇيەرگە دۆۋىلەپ قويۇلغان مۇشتەك چوڭلۇقتىكى قاراتاشلار بار ئىدى. ئاتام قۇربان ئەھمەتنىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە، ئەجدادلىرىمىز بۇ تاشلارنى موڭغۇللارغا قارشى ئۇرۇشتا ئۇلارغا رەگەتكە ئېتىش ئۈچۈن تەييارلىغانىكەن، شۇڭا بۇ يەر «قاراتاش يېرى» دەپ ئاتىلىپ قالغان. بۇ رىۋايەتنى ئاتامغا ئۇلۇغ بوۋىمىز سۆزلەپ بەرگەنىكەن. يەنە بىر رىۋايەتتە، ئەجدادلىرىمىز ئېگىز، قاتاڭغۇر ئادەملەر بولۇپ، ئۇلارنىڭ لەقىمى «قاتلاش» ئىكەن. شۇڭا بۇ يەر «قاراتاش يېرى» ئەمەس، «قاتلاش يېرى» دەپ ئاتالغان دېگەن گەپمۇ بار.

4. يىكچى يېرى: كەلپىن ناھىيىلىك پوچتىخانا بىلەن دوختۇرخانىنىڭ شەرقىي جەنۇبىي تەرىپىدىكى كىچىك تېرىلغۇ مەيدانى «يىكچى يېرى» دەپ ئاتىلاتتى. «يىك» شىلۋىدىن قىرىپ ياسىلىدىغان، چاقتا يىپ ئېگىزىشتە ئىشلىتىلىدىغان، بىر تەرىپى ئۇچلۇق، بىر تەرىپى توم، خانىلىق ياغاچ ئۇرچۇق. رىۋايەت قىلىنىشىچە، بۇ يەردە بىر يىك ساتقۇچى كىشى ئولتۇرغانىكەن، شۇڭا «يىكچى يېرى» دەپ ئاتىلىپ قالغانىكەن.

«سېسۇق» دەپ ئاتالغان. 1968-يىللىرى تۇغ سېلىپ زەيلىك چېپىلىپ، سېسۇقنىڭ سۈيى تارتىلدى، شۇنىڭ بىلەن بۇ يەردىكى يۇلغۇنلار قۇرۇپ كەتتى.

20. توقاي: «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» 308-بەتتە «توقاي» دېگەن سۆزنى مۇنداق ئىزاھلىغان، (1) قويۇق ئۆسكەن ئورمان ۋە چاتقاللىق؛ (2) يەر ئىسمىنى بىلدۈرىدۇ، مەسىلەن: ئاقسۇ قاراتال غالدېر ماتانىنىڭ جەنۇبىدا توقاي دېيىلىدىغان يەر بار؛ (3) رەۋىش.

مەلۇم شەيئى نامىدا ئاتالغان يەر ناملىرى

1. باغلىق: كەلپىن بازىرىنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى ئېقىنلىق بويىغا جايلاشقان بىر كەنتنىڭ نامى. بۇ كەنتتە ئەسلىدە باغ كۆپ بولغانلىقى ئۈچۈن «باغلىق» دەپ ئاتالغان.

2. چىلان: ئاچال يېزىسىغا قاراشلىق قەدىمكى يېزا نامى. چىلاندا نامى تونۇلغان «چىلانئۇر» بار. چىلان دېگەن سۆز «تاجىك تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» 2-توم 537-بەتتە مۇنداق ئىزاھلىنىدۇ: (1) چىلان دەرىخىنىڭ نامىنى بىلدۈرۈپلا قالماي يەنە ئۇنىڭ مېۋىسىنىمۇ كۆرسىتىدۇ: (2) «چىلان» دېگەن سۆز پارس تىلىدا تۆمۈردىن ياسالغان پىچاق، ئۈزەڭگە، ھالقا، تېمىنە يىگنە، جۇۋالدۇرۇز، يۈگەن شۇساڭ، قايچا، ئورغاق قاتارلىق تۇرمۇش بۇيۇملىرىنى بىلدۈرىدۇ؛ (3) 6-بۇرۇچنى بىلدۈرىدۇ؛ (4) قىزىل دېگەننى بىلدۈرىدۇ.

چىلان توغرىسىدا كەلپىن خەلقى ئىچىدە مۇنداق بىر رىۋايەتمۇ تارقالغان: چىلان يىپەك يولى بويىدىكى ئەڭ قەدىمىي ئۆتەڭ بولۇپ، بىر چىلان سودىگىرىنىڭ بىر تاغار چىلىنى چىلانئۇردا تۆكۈلۈپ

سەل ئۈستىگە ئويۇلغان ئۆيلەرنىڭ شەكلى ۋە رەسىم نۇسخىلىرىدىن قارىغاندا، بۇ ئۆيلەر ئەسلىدە موڭغۇللار بىنا قىلغان ئۆيلەر بولماستىن، بەلكى كۇچا مىڭئۆيلىرىنىڭ بەرپا قىلىنىش تارىخى بىلەن ئوخشاش ئىكەنلىكى ئىسپاتلاندى. 13- ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا بۇ يەردە موڭغۇللار ئەسكەر توختىتىپ، قىسىل ئېغىزىنى كونترول قىلغان ھەمدە كېيىن بىر قىسىم موڭغۇللار ئولتۇراقلىشىپ قالغان، شۇڭا بۇ يەر «قالغۇچىلار تېمى» دېيىلىپ قالغان، كېيىن «قالماق تېمى» دېگەنگە ئۆزگەرگەن.

9. قاغىناق جىلغىسى: ئاچال تۇغىپىشنىڭ شەرقىي شىمال تەرىپىدىكى (ئاچال ئۆستىگىنىڭ شەرقىي شىمال تەرىپىدىكى) قىيان كۆپ كېلىدىغان بىر جىلغىنىڭ نامى. بۇ جىلغىدا قاغىناق (غولى ساغۇچ رەڭلىك بىر خىل چاتقال، ئوت دەپتى كۈچلۈك) كۆپ ئۆسىدۇ، شۇڭا «قاغىناق جىلغىسى» دەپ ئاتالغان.

5. كۆنچى مەھەللىسى: بۇ - قۇمبېرىق كەنتىدىكى كۆن - خۇرۇم ئىشلەشنى كەسىپ قىلغان كىشىلەر ئولتۇراقلاشقان مەھەللىنىڭ نامى.

6. مۇنچاقچى: كەلپىن ناھىيە بازىرىنىڭ جەنۇبىدىكى تېرىلغۇ مەيدانىنىڭ ئاخىرقى قىسمىدىكى، ئاتاشورنىڭ شىمالىي تەرىپىدىكى تېرىلغۇ مەيدانىنىڭ نامى. بۇ يەر ئوجۇن - مۇنچاق (بىر خىل ئۆسۈملۈك) كۆپ چىققاچقا، «مونچاقچى» دەپ ئاتالغان.

7. بەلچىت: كەلپىنگە ئاقسۇدىن بىر بەگ تەيىنلىنىپ، ھازىرقى يۇقىرىسى كەنتى ئەتراپىغا كېلىپلا شۇ يەردىن كېتىپ قالغان، شۇنىڭ بىلەن بۇ يەر «بەگ چۈشتى» دەپ ئاتىلىپ قالغان، كېيىن بۇ سۆز ئاستا - ئاستا بۇزۇلۇپ، «بەلچىت» دېگەن سۆزگە ئۆزگىرىپ كەتكەن.

8. قىسىل قالماق تېمى: قىسىلتاغنىڭ غەربىي شىمال بۇرجىكىدىكى كىچىك دۆڭلۈككە جايلاشقان تامنىڭ نامى. تاغنىڭ

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

1. «كەلپىن ناھىيىسى تەزكىرىسى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1994 - يىل نەشرى.
2. نىياز كېرىمى: «دىيارىمىزدىكى بىر قىسىم يەر ناملىرى ھەققىدە»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2006 - يىل نەشرى.
3. «تاجىك تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» تاجىكىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسى تىل - ئەدەبىيات ئىنىستىتۇتى تۈزگەن، (موسكۋا) 2 - توم.
4. «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1999 - يىل نەشرى.
5. مەھمۇد كاشغەرى: «تۈركىي تىللار دىۋانى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشرى.
6. ئابدۇشۈكۈر مەھمەتئىمىن: «ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1997 - يىل نەشرى.

تەھرىرلىگۈچى: سابىر ئەلى

«ئوقسالۇر» دېگەن يەر نامى توغرىسىدا

ئىسرائىل مۇتتلا

(ئۈرۈمچى كەسپىي ئۇنىۋېرسىتېتى ئىجتىمائىي پەنلەر بۆلۈمىدىن)

يەر نامىنىڭ زادى قايسى دەۋردە مەيدانغا كەلگەنلىكى تازا ئېنىق ئوتتۇرىغا قويۇلمىغان. يۇقىرىقى بايانلاردىن قارىغاندا، قومانداننىڭ ئەسكەرلەرگە مىلتىققا ياكى زەمبىرەككە ئوق سېلىشقا بۇيرۇق قىلغاندەك مەنە بېرىدۇ. مۇشۇ قاراش بويىچە بولغاندا، بۇ يەر نامىنىڭ كېلىپ چىقىشىنى 200 يىلدىن ئاشمايدۇ، دېيىشكە بولىدۇ، چۈنكى ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە تەڭرىتاغ ئەتراپىدا ياشاۋاتقان كىشىلەرنىڭ مىلتىق بىلەن ئۇچراشقان ۋاقتى سەل كېيىنرەك.

ئەمەلىيەتتە «ئوقسالۇر» ناھايىتى ئۇزاق تارىخقا ئىگە يەر نامى بولۇپ، بۇ جاي قەشقەردىن پەرغانىگە تۇتىشىدىغان ئاساسلىق يولدىكى كاتتا ئۆتەڭ، خېلى بۇرۇنلا ئادەملەر ئولتۇراقلاشقان جاي. بۇ جاي خەنزۇچە ۋە پارسچە تارىخىي ماتېرىياللاردا ئۇچرايدۇ. چيەنلۇڭ سەلتەنتىنىڭ 29-يىلى، يەنى 1762-يىلى يېزىلغان «غەربىي يۇرتنىڭ جۇغراپىيىلىك خەرىتىسىگە ئىزاھ» (西或地理图说) (يەنىيەن ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، خەنزۇچە، 1991-يىلى نەشرى) دېگەن ئەسەردە: «... ئۈستۈن ئاتۇشتىن چىققان كارۋان يولى ئىككىنچى ئۆتەڭ قاراڭغۇ ئارقىلىق قۇشجوققا كېلىدۇ، قۇشجوقتىن تۆتىنچى ئۆتەڭ ئوقسالۇرغا تۇتىشىدۇ، ئوقسالۇر يولى تاشلىق ھەم تار، بۇ جايدا ئوت، سۇ

تەڭرىتاغنىڭ غەربىي ئېتىكىدىكى تاغلىق رايونلارغا جايلاشقان قىزىلسۇ قىرغىز ئاپتونوم ئوبلاستىدىكى نۇرغۇن يەر ناملىرى ئۇيغۇر ۋە قىرغىز تىللىرىدا ئوخشاش ئاتىلىدۇ: بۇنداق يەر ناملىرى ئۇلۇغچات ناھىيىسىدە بىر قەدەر گەۋدىلىك. ئۇلۇغچات ناھىيىسى تەڭرىتاغنىڭ غەربىدىكى قەشقەر بوستانلىقى بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيادىكى پەرغانە بوستانلىقىنى تۇتاشتۇرۇپ تۇرىدىغان كارۋان يوللىرى مەركەزلەشكەن جاي. بۇ جايدىكى ئۆتەڭ ۋە كارۋان يوللىرى بىر قىسىم تارىخىي ماتېرىياللاردا تىلغا ئېلىنغان بولۇپ، بۇ ماتېرىياللار بۇ جايدىكى يەر ناملىرىنىڭ تىل تەۋەلىكى بىلەن كېلىپ چىقىشىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم رول ئوينايدۇ.

ئۇلۇغچات ناھىيىسىدىكى «ئوقسالۇر» دېگەن يەر نامى بىر قاتار تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشكە ئېگە يەر نامى بولۇپ، ھازىر «ئوقسۇلۇ»، «ئوقسالۇر» دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە. بۇ يەر نامى ھازىر بىر يېزا ۋە كەنتنىڭ نامى، بۇ يەر نامىنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدا «ئۇلۇغچات ناھىيىسىنىڭ يەر ناملىرى تەزكىرىسى» دە: «ئوقسالۇر» قىرغىزچە ئاتالغۇ بولۇپ، «قورالغا ئوق سېلىش» دېگەن مەنىدە، ئىلگىرى قىرغىزلار موڭغۇللار بىلەن سوقۇشقاندا ئەسكەرلەرگە قورالغا ئوق سېلىش بۇيرۇلغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق ئاتالغان» دەپ ئىزاھلانغان، ئەمما بۇ

(ئوقسالۇردا) ھەر پاي ئوقنى 40 مىڭ دەپ مۆلچەر قىلىشىدىكەن».

يۇقىرىقى بايانلاردىن يەكەن قوشۇنىنىڭ ھۇجۇمىنىڭ تولىمۇ قاتتىق ئىكەنلىكىنى بىلىپلا قالماستىن يەنە ئوقسالۇرنىڭ تولىمۇ خەتەرلىك، يامان يەر ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولىدۇ. قىسقىغىنە توختىسا 40 مىڭ ئەسكەرنىڭ نابۇت بولۇش مۇمكىنچىلىكىنىڭ تىلغا ئېلىنىشى بىلەن بۇ يەر نامىنىڭ بىۋاسىتە كېلىپ چىقىش مۇناسىۋىتى يوق. چۈنكى «ئوقسالۇر» دېگەن يەر نامى ئۆزبېك قوشۇنلىرى بېسىپ كېلىشتىن ئاۋۋاللا مەۋجۇتتۇر. بۇ يەر نامى يۇقىرىقى ئەسەردە يەنە مۇنداق بايان قىلىنىدۇ: «ھەزرىتى ئەزىزان مۇھەممەت يەھيا قەشقەر تەرەپكە قايتىپ شارت داۋىنىدىن ئۆتكەندە شۇتۇر خەلىپە بىلەن مىرزا مۇھەممەت يۈسۈپلەرنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى يېتىپ كەلدى، ھەزرىتى ئەزىزان ئۇرۇق سالۇرغا يېتىپ كەلگەندە قەشقەرنىڭ ئادەملىرى قارشى ئېلىشقا ئالدىغا چىقتى...». مەزكۇر ئەسەردە «ئوقسالۇر» يەنە «ئۇرۇق سالۇر» دەپ تىلغا ئېلىنىدۇ.

يۇقىرىقى باياندا بۇ جاينىڭ «ئۇرۇق سالۇر» دەپ تىلغا ئېلىنىشى بۇ جايدا تېرىقچىلىق، ئېكىنزارلىق مەۋجۇت دېگەن ئۇقۇمنى، قەشقەر خەلقىنىڭ ھەزرىتى ئەزىزاننىڭ ئالدىغا مۇشۇ يەرگىچە چىقىشىدىن بۇ جاينىڭ ئاۋات بىر ئۆتەڭ مەھەللە ئىكەنلىكى توغرىسىدىكى پەرەزلەرنىمۇ بارلىققا كەلتۈرىدۇ. ئەمما «ئۇرۇق سالۇر» غا كەلگەندە قەشقەرلىكلەر ئالدىغا چىققان ھەزرىتى ئەزىزان مۇھەممەت يەھيانىڭ قەشقەرگە قايتا كەلگەن ۋاقتى 1619-يىلى ئابدۇلەتىپخان تەختكە چىققان ۋاقىتلارغا توغرا كېلىدۇ. دېمەك، بىر ئەسەردە بۇ نام ئىككى خىل ئاتىلىپ قالغان، بەلكىم ئەسەرنى كۆچۈرۈش ياكى ئىزاھلاش داۋامىدا خاتالىق كۆرۈلگەن بولۇشى مۇمكىن. بۇ

ناھايىتى مول؛ ياغاچ ئازراق، ئوقسالۇردىن چىققان يول بەشىنچى ئۆتەڭ ساراڭيازاغا تۇتىشىدۇ...» دېگەن بايانلار ئۇچرايدۇ. بۇ ئەسەردە ئوقسالۇر نامى خەنزۇچە «乌奇斯鲁尔» دەپ يېزىلىش بىلەن تەڭ يەنە خەنزۇچە خەتنىڭ ئاستىغا مانجۇچە «ukislur» دەپ ئەسلى يەر نامىنىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى بېرىلگەن. دېمەك، چىڭ سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە بۇ نام مۇناسىۋەتلىك ماتېرىياللار ئاساسىدا چىڭ ئوردىسىنىڭ غەربىي يۇرتقا مۇناسىۋەتلىك تارىخىي ماتېرىياللىرىغا كىرگۈزۈلگەن.

ئەمما يۇقىرىقى ئەسەر «ئوقسالۇر» دېگەن يەر نامى خاتىرىلەنگەن ئەڭ بۇرۇنقى ئەسەر ئەمەس. يەكەن خانلىقىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە ياشىغان تارىخچى شاھ مەھمۇت جۇراسىنىڭ «تارىخى رەشىدىي زەيلى» (يەنە بىر ئاتىلىشى «سەئىدىيە خانلىقىغا دائىر ماتېرىياللار») دېگەن ئەسەرىدە تىلغا ئېلىنىدۇ. مەزكۇر ئەسەردە دېيىلىشىچە، 1594-يىلى، يەنى ئابدۇكېرىم خاننىڭ ۋاپاتىدىن ئۈچ يىل كېيىن، ئابدۇللاخان (ئۆزبېك) يۈزىڭ كىشىلىك لەشكەر توپلاپ، ئۆزبېك سۇلتان، غوجامقۇلى قوش بېگىلەر بىلەن قەشقەرگە يۈرۈش قىلغان، قەشقەر ۋە يەكەنلەردە مۇھەممەتخان بىلەن بىر قانچە قېتىم ئۇرۇش قىلىپ مەغلۇپ بولۇپ چېكىنىپ چىقىپ كەتكەن. يەكەن قوشۇنلىرى ئۆزبېك قوشۇنلىرىنى تاكى ئالاي چۆلىگىچە قوغلاپ ئېغىر تالاپەتكە ئۇچراتقان. مەغلۇپ بولغان ئابدۇللاخان، ئۆزبېك سۇلتان، غوجام قۇلى قوش بېگىلەر قېچىش داۋامىدا ئوقسالۇرغا كەلگەندە، ئۆزبېك كاتتىۋاشلىرى مۇنداق دېيىشكەن: «ئەگەر بۇ يەردە (ئوقسالۇردا) بىر ئوق ئۇچى مىقدارى تۇرۇپ قالساق، قانچىلىك ئادىمىز نابۇت بولۇر؟ ئۆزبېك قوشۇنلىرى

مەلۇم ئۆتەڭلەر ئارىلىقىدا ئاز ساندا ھارۋا قاتنىغان. يوللار ناچار بولغاچقا، مەلۇم ئۆتەڭلەردە ھارۋىلارنى رېمونت قىلىدىغان ئەھۋاللارمۇ مەۋجۇت بولۇپ، ئوقسالۇردىن ئەركەشتامغىچە بولغان لىنىيە ئېقىن ۋە تاغ باغرىنى بويلاپ ماڭىدىغان يول بولغاچقا سەل جاپالىق. دېمەك، سودا كارۋانلىرى ۋە پەرغانە ئويمانلىقىدىن سەپەر قىلغۇچىلار ئوقسالۇرغا كەلگەندە ھارۋىلىرىنى رېمونت قىلغان ۋە بۇزۇلغان يەرلىرىنى يەڭگۈشلىگەن. تاغ يولىدا ئاساسلىقى ھارۋىلارنىڭ ياغاچ ئوقلىرى بۇزۇلىدىغان بولغاچقا، ئوقسالۇردىن باشلىنىدىغان جاپالىق تاغ يولىدا تەييارلىق قىلىپ ھارۋىلىرىنى پۇختىلىغان. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئۆتەڭ كارۋانلارنىڭ ھارۋا رېمونت قىلىدىغان، جۈملىدىن، ھارۋا ئوقىنى پۇختىلايدىغان ياكى ئالماشتۇرۇپ سالىدىغان جايى بولۇپ قالغان. يەنە بىر نۇقتىدىن قارىغاندا، ئوقسالۇر تەۋەسىنى كېسىپ ئۆتىدىغان قىزىل دەرياسىنىڭ بويى كەڭرى كەتكەن ئورمانلىق بولۇپ، جىغان، شىلۋى، يۇلغۇنلار بەك كۆپ. بۇ، قاقاس ھېسابلىنىدىغان ئۇلۇغچات تەۋەسىگە نىسبەتەن خېلىلا كەڭرى بىر جاڭگاللىق. بۇ جاي قەدىمدە قىشلىق ئىسسىننىش غېمىنى يىراق تاغ ئارىسىدىكى جاڭگاللىق ئارقىلىق ھەل قىلىشقا ئادەتلەنگەن. قەشقەر خەلقىگە نىسبەتەن ئىسسىننىش مەنبەلىرىنىڭ بىرى ئىدى. ئوتۇنچىلار ھارۋىلىرىغا ئوتۇن بېسىشتىن ئاۋۋال مۇشۇ جايدا توختاپ، ھارۋىسىنى بىر قۇر تۈزەشتۈرۈۋېلىشى مۇمكىن، شۇڭا «ئوقسالۇر» دېگەن يەر نامى ئاتىدىغان ئوق بىلەن ئەمەس بەلكى ھارۋا ئوقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇشى مۇمكىن.

تەھرىرلىگۈچى: پولات ھىمىت

جايىنىڭ يۇقىرىقى ئەسەردە «ئۇرۇق سالۇر» دەپ ئاتالغان ۋاقىتتىن ئىلگىرى ۋە كېيىنكى چاغلاردىكى نامى ئوخشاشلا «ئوقسالۇر»، «ئوقسۇلۇ» دەپ ئاتىلىپ كەلگەن ۋە كېلىۋاتىدۇ. ئەمما «ئوقسالۇر» دېگەن يەر نامىنىڭ مىلتىققا ئوق سېلىشتىن كېلىپ چىققانلىق مەسىلىسى گۇمانلىق بولۇپ، يەكەن خانلىقى دەۋرىدە مىلتىق تېخى ئىشلىتىلمىگەن. ئەگەر ئوقياغا ئوق سالغان بولسا، بۇنىڭدىن «ئوقسالۇر» دېگەن نامنىڭ كېلىپ چىقىشى ئېھتىماللىقى چوڭ ئەمەس، چۈنكى «ئوقياغا ئوق سالدى» دېگەن سۆز مەنىتىگە ھەم ئادەت سۆزىگىمۇ ئۇيغۇن ئەمەس، ئۇ «بەتلەش»، «ئوقلاش» دېگەن سۆزلەر ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ.

ئۇنداقتا «ئوقسالۇر» دېگەن يەر نامىنى قانداق قىلغاندا توغرا ئىزاھلىغىلى بولىدۇ؟ بۇ مەسىلىگە يەنىلا بۇ قەدىمكى كارۋان يولىنىڭ تارىختىكى ئۆتەڭلىك رولىنى چىقىش قىلىپ چۈشەنچە بېرىشكە توغرا كېلىدۇ. قەدىمدە قەشقەردىن چىققان كارۋان يولى ئۈستۈن ئاتۇشقا كەلگەندە ئۈچ لىنىيىگە ئايرىلىپ، ئالاي تاغلىرىدىن ئۆتۈپ، ئوتتۇرا ئاسىياغا تۇتاشقان يوللاردىن تەركىب تاپقان. بۇ يوللار يازلىق، يىللىق، ھارۋىلىق، ئات-ئۇلاغلىق يوللارغا ئايرىلغان. بۇلار ئىچىدە قەشقەردىن ئوشقا بارىدىغان سودا يولى ئۈستۈن ئاتۇشتىن چىقىپ قاراڭغۇغا، قاراڭغۇدىن قۇشجوققا ۋە ئوقسالۇرغا، ئوقسالۇردىن ساراڭياز ئارقىلىق يىغىنغا، يىغىندىن قارابەل ئارقىلىق تىرەك داۋانغا تۇتىشىدۇ، بۇ يول قەدىمدە بىر قەدەر ئاۋات بولغان يىپەك يولىنىڭ بىر بۆلىكى ھېسابلىنىدۇ. بەزى چاغلاردا يىل بويى قاتنىغىلى بولغان قانناش جەھەتتە تۈگە، قېچىرلاردىن باشقا،

چامغۇر ھەتتە تەقەببەت رايۇن ۋە رايون رايونىدا

تۇرسۇن قۇربان

كېيىن تەڭداشسىز ماھارەت يېتىلدۈرگەن بىر گۈزەل قىز يىگىتنىڭ يېنىغا كەپتۇ، ئۇزاق ئۆتمەي ئۇلار توي قىلىپ كۆپ پەرزەنتلىك بوپتۇ. ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرىدىن ئوغۇللار ناھايىتى جەسۇر، قىزلار ناھايىتى چىرايلىق، ناخشا-ئۇسسۇلغا ماھىر، ئەمگەكچان، ئەقىللىق بولۇپ يېتىشىپ چىقىپ بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ. كۈتۈلمىگەندە، قايماقتىن دۇر سىل، چاشقان يارىسى دېگەندەك كېسەللەر بۇ جايدىكى كىشىلەرگە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىپتۇ. كېسەللىك سەۋەبىدىن كىشىلەر قايغۇ-ھەسرەتكە چۆمۈپتۇ، نۇرغۇن كىشىلەر ھاياتىدىن ئايرىلىپتۇ. ئېغىر كۈلپەتلەرگە ئۇچرىغان بۇ ئاقكۆڭۈل كىشىلەرگە خۇدانىڭ رەھىمى كېلىپ بەدەننى كۈچلەندۈرۈپ، ساغلاملاشتۇرىدىغان، ئۇزۇن تۆمۈر ئاتا قىلىدىغان خىسەتلىك ئۆسۈملۈك - چامغۇرنى ئاتا قىلىپ كىشىلەرنىڭ قوزىقىنى تويغۇزۇپ، كېسەللەردىن خالاس قىپتۇ...

رېتىلىپ: كەچكۈزنىڭ ئالتۇن قۇياش نۇرى ئۇپۇق سىزقىغا پاتقان، ئاي تولغان ئاخشىمى ياغاچ پىچاق بىلەن چامغۇرنىڭ يۇپۇرمىقى چىققان جايدىن كېسىۋېتىپ، ئۇنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئويۇپ، ئىچىگە ئازراق ناۋات سېلىپ قويۇلسا، ئاي نۇرى جەۋھىرىنى قوبۇل قىلغان چامغۇردىن تەبىئىي ھالدا تاتلىق بىر خىل شەربەت ئاجرىلىپ چىقىدىكەن. بۇ شەربەت كېسەلنى داۋالاپ بەدەننى كۈچلەندۈرۈشنىڭ ياخشى دورىسى بولىدىكەن. ھەر كۈنى 9~27 تالغىچە مۇشۇنداق چامغۇر تەييارلاپ ئەتتىگىنى قۇياش چىقىشتىن ئىلگىرى ياغاچ قوشۇق بىلەن ئۇنىڭ شەربىتىنى چۆچەككە قۇيۇپ، ئۇزۇن مۇددەت ئىستېمال قىلسا، ئۆپكىنى ياشارتىپ زەھەرنى قايتۇرۇش، جىگەرنى تازىلاپ كۆرۈش قۇۋۋىتىنى ئاشۇرۇش، مەنىنى كۆپەيتىپ بۆرەكنى كۈچەيتىش، سۈيىدۈكنى راۋانلاشتۇرۇش، چىرايىنى گۈزەللەشتۈرۈش، سۆڭەكنى چىڭىتىپ، بەدەننى قۇۋۋەتلەش، خىلمۇ خىل كېسەللەرنى داۋالاش رولى بولىدىكەن.

كەلپىن ناھىيىسىنىڭ ئاچال يېزىسى چامغۇر كۆپ چىقىدىغان جاي. ئاچال چامغۇرنىڭ ئوزۇقلۇق تەركىبى مول، ساقلىق ساقلاش، كېسەل داۋالاش ئالاھىدىلىكلىرىگە ئىگە. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان «ئاچال شادلىقى» ناملىق تاۋار ماركىسى بىلەن ئاپتونوم رايون ھەتتا پۈتۈن مەملىكەت بويىچە شۆھرەت قازاندى، ئۇنىڭ بىلەن كەلپىن ناھىيىسىنىڭ ئەسلىدىكى ئىككى گۆھىرى (ئۆرۈك، تۆگە يۇڭى) ئۈچكە كۆپەيدى. كەلپىندىكى «خاسىيەتلىك بۇلاق» كەسپى ساقلىق ساقلاش چەكلىك شىركىتى كەلپىن چامغۇرنى خام ئەشيا قىلىپ، «مەجۇنى چامغۇر»، «چامغۇر ئىچىملىكى» قاتارلىق تۆت خىل يۈرۈشلۈك ساغلاملىق مەھسۇلاتى ئىشلەپچىقىرىپ، ئىستېمالچىلارنىڭ ياقتۇرۇشىغا ئېرىشتى. ھازىر بۇ يەرلىك مەھسۇلاتلار دېھقانلار كىرىمىنى ئاشۇرۇش ۋە ناھىيە ئىقتىسادىنى يۈكسەلدۈرۈشكە تۈرتكە بولماقتا.

كەلپىن ناھىيىسى مەملىكەت بويىچە نۇقتىلىق نامرات ناھىيىلەرنىڭ بىرى، ئاچال يېزىسى بۇ ناھىيىدىكى ئەڭ نامرات يېزىلارنىڭ بىرى. بۇ يەردىكى كىشىلەر نامرات بولغىنى بىلەن ئۇزۇن تۆمۈر كۆرىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئۇزۇن تۆمۈر كۆرۈشىدىكى سىرنى چامغۇرنى كۆپ ئىستېمال قىلغانلىقى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك دەپ قارايدۇ. جۇڭگو تىبابەت شۇناسلىق قامۇسىدا «چامغۇر: زەھەرسىز يېمەكلىك، ئۇ ماغدۇرسىزلىق، يۆتەل، ئاشقازان سوۋۇشنى ياخشىلاش، قۇۋۋەت تولۇقلاش، ئىششىق ياندۇرۇش، رەئىس ئەزالارغا مەنپەئەت قىلىش، ئىسپىرتتىن زەھەرلىنىشتىن ساقلاش خۇسۇسىيىتىگە ئىگە» دەپ خاتىرىلەنگەن، چامغۇردىكى بۇ خىل خۇسۇسىيەت ھازىرقى زامان كىشىلىرىنىڭ ساغلاملىق توغرىسىدىكى ئارزۇسىغا ماس كېلىدۇ.

ئاچال چامغۇرى توغرىسىدا كەلپىن ناھىيىسىدىكى خەلق ئارىسىدا مۇنداق بىر رىۋايەت ۋە رېتىلىپ ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ ھازىرغىچە تارقىلىپ كەلمەكتە.

رىۋايەت: ناھايىتى ئۇزاق يىللار ئىلگىرى تۆگە مىنىۋالغان بىر چارۋىچى يىگىت پادىلىرىنى ھەيدەپ بۇ چايغا كېلىپ سۇ بېشىدا تۇرۇپ ئارام ئاپتۇ. كۈن پاتقاندىن

«شىنجاڭ ئومۇمىي تەزكىرىسى . شەخسلەر
تەزكىرىسى» دىن

(بېشى ئالدىنقى ساندا)

يېتىپ كەلدى. ئۇ دالانىڭ بايرىقىنى كۆتۈرۈپ، سېڭىنىڭ ئىلگىرىكى قول ئاستىدىكىلىرىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەچكە، سىياسىي رەقەبلىرىنى تېزلا مەغلۇپ قىلىپ، چۇرچىنى ئۆلتۈرۈپ، سېڭىنىڭ ئىككىنچى ئوغلى سۇنۇم ئارابتانى جۇڭغارلارنىڭ سەردارى قىلىپ تىكلىدى. سۇنۇم ئارابتان تېخى گۈدەك بولغاچقا، ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقى غالدانىڭ قولىغا ئۆتتى.

غالدان ھوقۇقىنى قولغا ئالغاندىن كېيىن قەبىلىنىڭ سىياسىي مەركىزىنى ئىلى دەريا ۋادىسىغا يۆتكىدى. ئۇ ئۆز يېقىنلىرىنىڭ «يېقىندىكىلەرگە تېگىش قىلىش ھىيلىسىنى ئىشلىتىش» تەكلىپىنى قوبۇل قىلىپ، ئاۋۋال يېقىندىكىلەرنى، كېيىن يىراقتىكىلەرنى، ئاۋۋال ئاجىزلارنى، كېيىن كۈچلۈكلەرنى بويىسۇندۇرۇشتىن ئىبارەت كېڭەيمىچىلىك فاھجىنىنى قوللىنىپ، 1673-يىلى ئالدى بىلەن ئۆز ۋاقتىدا ئۆزىنىڭ غالبىيىتىگە ھەمدەم بولغان تاغىسى چۇخۇر ئۇباشقا تېگىش قىلدى، ئۇ بۇ جەڭدە ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچراپ، ئوشىرتۇسبىشىن خاننىڭ ھوزۇرىغا پاناھلىنىشقا باردى. 1676-يىلى يەنە جەڭگە ئاتلىنىپ، چۇخۇر ئۇباشنى تىرىك تۇتۇپ، ئوغلى باھا بەندىنى ئۆلتۈردى. كېيىنكى يىلى ئوشىرتۇسبىشىن خانغا ھۇجۇم

غالدان

غالدان (1697 ~ 1944) ئىۋىرات موڭغۇللىرى جۇڭغار قەبىلىسىنىڭ سەردارى، باتۇر قۇنتەيجىنىڭ 6-ئوغلى. غالدان بالىلىق چاغلىرىدا رىخاساغا ئەۋەتىلگەن، ئۇ يەردە چېچىنى چۈشۈرۈپ راھىب بولغان. دالاي لاما-5 ئۇنىڭغا خۇتۇقتۇ دەپ نام بەرگەن. غالدان راھىبلىق يىللىرىدا بۇددا نوملىرىدىن ساۋاق ئېلىشقا كۆڭۈل بەرمەي، ياراغ مەشىگە بېرىلىپ كەتتى. ئۇ ئەينى ۋاقىتتا شىزاڭنىڭ سىياسىي ساھەسىدىكى مۇھىم ئەرباب دىياسانجىلىجىسۇ بىلەن قويۇق ئالاقىدە بولۇپ، شىزاڭ بىلەن جۇڭغار ئارىلىقىدا يۈرۈپ، يۇقىرى قاتلام سىياسىي پائالىيەتلەرگە ئىشتىراك قىلىپ تۇردى.

1653-يىلى باتۇر قوننتەيجى ئالەمدىن ئۆتۈپ، 5-ئوغلى سېڭى جۇڭغار قەبىلىسىنىڭ سەردارى بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن قەبىلە ئاقسۆڭەكلىرى بىر-بىرىگە تىخ كۆتۈرۈپ ھاكىمىيەت تالاشتى. 1671-يىلى سېڭى ئىچكى نىزادا ئانا بىر ئانا بۆلەك ئاكىسى چۇرچىن تەيجى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. غالدان سېڭىنىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ، دالاي-5 بىلەن دىياسانجىلىجىسۇنىڭ پۈتۈن كۈچى بىلەن قوللىشىدا راھىبلىقتىن يېنىپ، ئانا بىر ئاكىسى سېڭىنىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىش نامى بىلەن كېچە-كۈندۈز توختىماي يول يۈرۈپ جۇڭغار قەبىلىسىگە

ھوزۇرغا يارلىق ۋە تارتۇق يەتكۈزۈشكە ئەۋەتتى. ئىككىنچى يىلى غالدان مەخسۇس ئادەم ئەۋەتىپ چىتات ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنى ئاستانىگە ئۈزىتىپ قويدى ۋە ئوردىغا 400 ئات، 60 تۆگە، 300 پارچە يىلپىز تېرىسى، 120 پارچە تۈلكە تېرىسى تارتۇق قىلدى.

سېڭى ھاكىمىيەت بېشىدا ۋاقتىدا غالدان روسىيە بىلەن يېقىنلىشىش پوزىتسىيىسىدە بولدى. غالدان ھاكىمىيەت بېشىغا چىققاندىن كېيىن، چارروسىيە جۇڭغار قەبىلىسىگە ئارقا-ئارقىدىن ۋەكىللەر ئۆمىكى ئەۋەتىپ تۇردى، غالدانمۇ موسكۋاغا كۆپ قېتىم ئەلچى ئەۋەتتى. كاڭشى 26-يىلى جۇڭگو-روسىيە نېچىنسىكى چېگرا سۆھبىتىگە قاتناشقان روسىيە ۋەكىلى گالوۋېن خالغا موڭغۇل رايونىغا بېرىپ، يۈتۈپ كەتكەن ئاتلارنى ئىزدەش باھانىسى بىلەن خالغا موڭغۇللىرىغا قوراللىق تاجاۋۇز قىلدى. كېيىنكى يىلنىڭ بېشىدا خالغا موڭغۇللىرى گالوۋېن ۋە ئۇنىڭ قول ئاستىدىكىلەرنى چۇقۇبوشىن قەلئەسىدە قامال قىلىۋالدى، غالدان ئۈچ تۈمەن كىشىلىك قوشۇن بىلەن خالغا موڭغۇللىرىغا بېسىپ بېرىپ، گالوۋېننى قۇتقۇزۇۋالدى. غالدان چارروسىيە ئارمىيىسى بىلەن بايقال كۆلىنىڭ شەرقىدە ئۆز ئارا ماسلىشىپ، خالغا موڭغۇللىرىغا ئامبۇرسىمان قىسىپ زەربە بېرىش ۋەزىيىتىنى شەكىللەندۈرۈپ، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنى روسىيىگە تېررىتورىيە جەھەتتە چوڭ يول قويۇشقا مەجبۇر قىلدى. غالداننىڭ قوشۇنى قاڭاي تاغلىرىدىن ئۆتۈپ، كەڭ كۆلەملىك ھۇجۇم قوزغاپ، خالغا موڭغۇل قەبىلىلىرىنى مىسلىسىز ئېغىر تالاپەتكە ئۇچراتتى، خالغا موڭغۇللىرى ئىچكىرىگە كۆچۈشكە مەجبۇر بولدى. غالدان 1690-يىلى يازدا ئۇلان رايونىنى پاراكەندە قىلدى. چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى دىۋان بېگى ئارنىنى قوشۇن باشلاپ بېرىپ قارشىلىق كۆرسىتىشكە ئەۋەتتى. غالدان قوشۇنى ئوت

قىلىپ، ئۇنى ئۆلتۈرۈپ، ئويرات قەبىلىسىنى قوشۇۋالدى. غالدان 1679-يىلى ئۈچ تۈمەن كىشىلىك قوشۇن تارتىپ كېلىپ تۇرپان، قومۇلنى ئىشغال قىلدى. ئىككىنچى يىلى ئۇ 12 تۈمەن ئاتلىق ئەسكەر چىقىرىپ، ئۇچتۇرپان، ئاقسۇ ئارقىلىق جەنۇبىي شىنجاڭغا يۈرۈش قىلىپ، يەكەننى ئىشغال قىلىپ، جەنۇبىي شىنجاڭ رايونىنى بويسۇندۇردى ۋە خوجا ھىدايتۇللانى خان قىلىپ تىكلەپ، ئۇنى ئاپپاق خوجا دەپ ئاتىدى ھەمدە ئىسمائىل ۋە ئۇنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىنى ئىلىغا ئېلىپ بېرىپ نەزەربەنت قىلىپ قويدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن جەنۇبىي شىنجاڭ رايونىغا جۇڭغارلار 80 يىل ھۆكۈمرانلىق قىلدى. كاڭشى سەلتەنتىنىڭ 20-يىلى غالدان يەنە قازاق قاتارلىق مىللەتلەرگە ھۇجۇم قىلدى. 1688-يىلى غالدان سېڭىنىڭ ئىككىنچى ئوغلى سۇنۇم ئارابتاننى زەھەرلەپ ئۆلتۈردى، يەنە سېڭىنىڭ چوڭ ئوغلى سېۋىن ئارابتاننى قەستلەش پىلانىنى قۇردى، سېۋىن ئارابتان قېچىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى.

غالدان ھاكىمىيەت بېشىغا چىققان دەسلەپكى مەزگىلىدە يەنىلا چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىگە بويسۇنۇپ، ھەر يىلى ئوردىغا ئەلچى ئەۋەتىپ ئولپان بېرىپ، چوڭ-چوڭ ئىشلارنى مەلۇم قىلىپ تۇردى؛ غالدان ئوشىرتۇسىبىش خانىنى ئۆلتۈرگەندىن كېيىن، چىڭ ئوردىسىغا ئەلچى ئەۋەتىپ، ئولجا ياراغلىرىنى تەقدىم قىلماقچى بولغاندا، چىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ رەت قىلىشىغا ئۇچرىدى. كاڭشى 18-يىلى (1679) غالدان ئۆزىنى بوشۇقتۇخان دەپ ئاتاپ، ئەلچى ئەۋەتىپ، چىڭ ھۆكۈمىتىدىن ئېتىراپ قىلىشنى تەلەپ قىلدى. چىڭ ھۆكۈمىتى ئۇنى ئۆزىنى ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن خان دەپ ئاتىۋالغان دېگەن سەۋەب بىلەن ئېتىراپ قىلمىدى. چىڭ ھۆكۈمىتى 1682-يىلى ئۈچ ۋاسساللىقنى تىنچىتقاندىن كېيىن، ئىچكى ئىشلار ۋەزىرى چىتاتنى غالداننىڭ

ئوڭشۇپلىنىپ، پۇرسەت كەلگەندە قايتا كۆتۈرۈلۈش قىلماقچى بولدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا چارروسىيىدىن ھەربىي ياردەم سوراپ كەينى-كەينىدىن ئادەم ئەۋەتتى. كاڭشى 34-يىلى (1695-يىلى) غالدان ئىككى تۈمەن ئاتلىق ئەسكەر بىلەن خالغاغا يەنە ھۇجۇم قىلدى.

1696-يىلى 2-ئايدا كاڭشى خان ئون تۈمەن كىشىلىك قوشۇن چىقىرىپ، ئۈچ يولغا بۆلۈپ، غالدانغا زەربە بېرىشكە ئاتلاندى. شەرقىي يول قوشۇنى ھىنگان تېغىدىن ئۆتۈپ غەربكە قاراپ ئىلگىرىلىدى، غەربىي يول قوشۇنى نىڭشيا ئارقىلىق قۇملۇقتىن ئۆتۈپ شىمالغا قاراپ ئىلگىرىلىدى، كاڭشى خان ئوتتۇرا يولدىكى ئاساسىي كۈچنى باشلاپ دۇشكۈدىن چىقىپ، توپتوغرا قۇرۇلۇن دەريا ۋادىسىغا بېتىپ بېرىپ، شەرقىي ۋە غەربىي يول قوشۇنلىرى بىلەن بىرلىكتە قىسىپ زەربە بېرىش ۋەزىيىتىنى شەكىللەندۈردى. 5-ئاينىڭ 13-كۈنى غەربىي يول قوشۇنى چاۋمودو (بۈگۈنكى موڭغۇلىيە ئۇلاناتۇر شەھىرىنىڭ جەنۇبىدىكى زونمود) دا غالدان قوشۇنى بىلەن ئۇچرىشىپ، بىر كۈن شىددەتلىك جەڭ قىلدى، غالداننىڭ ئاساسىي كۈچى ھاللاك بولدى، قالدۇق كۈچى غەربكە قاچتى. بۇ چاغدا ئىلى سېۋىن ئارابتاننىڭ ئىشغالىيىتىدە ئىدى. ئۇ غالداننىڭ قالدۇق قوشۇنىنى قوبۇل قىلمىدى، چارروسىيىمۇ غالداننىڭ چېگرىدىن كىرىشىنى رەت قىلدى. غالداننىڭ قالدۇق قوشۇنى ئىلاجىسىز قالغان ئەھۋالدا، شىنزاڭدىكى دالاي لاما بىلەن دىباسانجىلجىسۇنىڭ قوينىغا كىرمەكچى بولدى، بىراق چىڭ ھۆكۈمىتى بۇيرۇق چۈشۈرۈپ باندىت غالداننى ئارىغا ئېلىشقا رۇخسەت قىلمىدى. كاڭشى خان غالدانغا يەتتە كۈن ئىچىدە تەسلىم بولۇش توغرىسىدا يارلىق چىقاردى.

1697-يىلى 2-ئايدا بەلگىلەنگەن مۆھلەت ئۆتۈپ كەتسىمۇ، غالدان تەسلىم بولمىدى. كاڭشى

قوراللارنىڭ ماسلىشىشىدا، تاغدىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ چىڭ قوشۇنىنى تارمار قىلدى. ئارقىدىن ئۇجۇمچىن رايونىغا بېسىپ كىردى. بۇ يەردە ئىككى قوشۇن قاتتىق تۇتۇشتى، چىڭ قوشۇنى ئارقا-ئارقىدىن مەغلۇپ بولدى، غالداننىڭ قوشۇنى بېيجىڭغا ئاران 700 چاقىرىملا كېلىدىغان ئولانبۇتۇن (بۈگۈنكى ئىچكى موڭغۇلىنىڭ خېشىڭتېن خوشۇنى) غا بېسىپ كىردى. چىڭ قوشۇنىنىڭ مەغلۇبىيىتى ئاستاننى قاتتىق چۆچۈتۈۋەتتى، كاڭشى خان ئۆزى بىۋاسىتە قوشۇن تارتىپ چىقىش قارارىغا كەلدى. 7-ئايدا كاڭشى خان بولغوتۇن (بۈگۈنكى خېبېي ئۆلكىسى چېڭدى ۋىلايىتىنىڭ لۇڭخۇا ناھىيىسى) دا قوماندانلىق بارگامى قۇردى. 8-ئاينىڭ 1-كۈنى چىڭ قوشۇنى پۈتۈن سەپ بويىچە ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، ئولانبۇتۇندا غالدان قوشۇنى بىلەن قاتتىق جەڭ قىلدى.

غالدان ئەسلىدە سانى كۆپ ۋە جەڭگىۋار قوشۇنغا تايىنىپ، دەريا-ئېقىنلىق تاغ-ئېدىرلارنى قالقان قىلىپ، جاھانغا پاتماي قالغانىدى. بۇ قېتىم ئۇ تۆڭگىلەرنى بىر-بىرىگە قاتارى چىتىپ، چۆكتۈرۈپ، دۈمبىسىگە ساندۇق تىزىپ، ئۇنىڭ ئۈستىنى كىگىزىلەر بىلەن يېپىپ، سۇ چېچىپ مۇداپىئە ئەسلىھەسى ھازىرلىدى. ئىككى قوشۇننى دەريا ئايرىپ تۇراتتى، دەريانىڭ ئۇ قېتىدا خىرىس قىلىپ تۇرغان چىڭ قوشۇنى باشتا غالدان قوشۇنىنى يەرلىك زەمبىرەك ۋە ئوت مىلتىقلار بىلەن توپقا تۇتتى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئىككى قوشۇن روبرو ئېلىشتى، جەڭ گۈگۈم ۋاقىتىغىچە داۋام قىلدى، غالدان قوشۇنى پاجىئەلىك تالاپەتكە ئۇچرىدى، غالدان قېپقالغان مىڭچە ئادىمى بىلەن قوبدۇغا قېچىپ كېلىۋالدى. خالغا موڭغۇللىرى رايونى چىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا ئۆتتى.

ئولانبۇتۇن ئۇرۇشىدىن كېيىن، غالدان قوبدۇدا قالدۇق كۈچىنى يىغىپ، ئۆزىنى

پەملەپ، 2-ئاينىڭ 14-كۈنى ھاشارچىلار بىلەن مەسلەھەتلىشىپ، شۇ ئاخشىمى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشىنى پىلانلىدى. ئىش مەخپىي تۇتۇلۇشىغا، ئابدۇلانىڭ يېقىنلىرى تۇيۇپ قېلىپ، ئۇنىڭغا دەرھال مەلۇم قىلدى. شاراپ ئىچىپ چالا مەس ئولتۇرغان ئابدۇللا بۇنى ئىغۇ دەپ بىلىپ، پەرۋايىغا ئالمىدى. شۇ كېچىسى 3-جىسەكتە رەھىمتۇللا ئاممىنى باشلاپ ئاۋۋال ئۇچتۇرپاندا تۇرۇشلۇق چىڭ قوشۇنىغا ھۇجۇم قىلىپ، بىر قىسىم چىڭ ئەسكەرلىرىنى ئۆلتۈردى. سۇ چىڭ بىلەن ئابدۇللا قوزغىلاڭدىن خەۋەر تېپىپ، دەرھال تاغ بېشىغا چىقىپ مۇداپىئەلىنىپ، ئالاقزادىلىك ئىچىدە جەڭگە تەييارلاندى. قوزغىلاڭچىلارنىڭ ھۇجۇمىغا بەرداشلىق بېرەلمەي، سۇ چىڭ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدى، ئابدۇللا ئەسەرگە چۈشتى (كېيىن ئۆلتۈرۈلدى). قوزغىلاڭچىلار شەھەر مەركىزىگە بېسىپ كىرىپ، سۇ چىڭ بىلەن ئابدۇلانىڭ ئائىلىسىدىكىلەرنى ئۆلتۈرۈپ، تېزلا پۈتۈن شەھەرنى ئىشغال قىلدى.

قوزغىلاڭ خەۋىرى جەنۇبىي شىنجاڭ شەھەرلىرىنى زىلزىلىگە سالدى. ئاقسۇ خان ئامبىلى بيەن تاخەي ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىپ، قوزغىلاڭنى باستۇرۇش ئۈچۈن 500 چىڭ ئەسكىرىنى باشلاپ ئۇچتۇرپانغا يول ئالدى ھەمدە قەشقەر، يەكەن، كۇچا قاتارلىق جايلارغا خەۋەر بېرىپ، ماسلىشىشنى تەلەپ قىلدى. رەھىمتۇللا ۋە قوزغىلاڭچى دېھقانلار سۇ چىڭ بىلەن ئابدۇلانىڭ ياۋۇز ھۆكۈمرانلىقىغا چىدىماي قوزغىلاڭ كۆتۈرگەنىدى. كۈرەشنىڭ تىخ ئۈچىنى چىڭ ھۆكۈمىتىگە قاراتمىغانىدى. شۇڭا بيەن تاخەي ئۇچتۇرپانغا يېتىپ كەلگەندە، رەھىمتۇللا بۇيرۇق چۈشۈرۈپ شەھەر قوۋۇقىنى ئاچتۇرۇپ، ئۇنىڭ ئالدىغا چىقتى. بيەن تاخەي ئەكسىچە شەھەرنى توپقا تۇتۇش توغرىسىدا بۇيرۇق چۈشۈرۈپ، قوزغىلاڭچىلارنى شەھەر قوۋۇقىنى تاقاپ

خان ئۆزى نىڭشياغا بېرىپ، چىڭ قوشۇنىنىڭ غالداننى قوغلاپ يوقىتىشىغا نازارەتچىلىك قىلدى. كاڭشى 36-يىلى (1697-يىلى) غالدان ئېغىر كېسەل بولۇپ ئاچائاموتادا ئۆلدى، ئۇنىڭ قوشۇنى ئۇنىڭ جەستىنى ئېلىپ چىڭ قوشۇنىغا تەسلىم بولدى.

رەھىمتۇللا

رەھىمتۇللا (? ~ 1765) شىنجاڭنىڭ ئۇچتۇرپان ناھىيىسىدىن. ئۇيغۇر، كىچىك بەگ بولغان، ئۇچتۇرپان دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ يولباشچىسى.

چىڭ سۇلالىسى شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرگەندىن كېيىن، چىڭ ھۆكۈمىتى ئەۋەتكەن ھەربىي-مەمۇرىي ئەمەلدارلار يەرلىك بەگلەر بىلەن ئەيش-ئىشرەت سۈرۈپ، كۈنساين چىرىكىلىشىپ، سىنىپى زىددىيەتنى كۈچەيتىۋەتتى. ئۇچتۇرپاننىڭ خان ئامبىلى سۇ چىڭ ھاكىمبەگ ئابدۇللا بىلەن زورلۇق-زومبۇلۇق قىلىپ، باج-سېلىقلارنى ئېغىرلاشتۇرۇپ، پۇقرالارنىڭ يىلىكىنى بولۇشىغا شورىدى، قول ئاستىدىكىلىرى تېخىمۇ ياۋۇزلىشىپ، پۇقرالارنى قاتتىق بوزەك قىلدى. سۇ چىڭ ئاچكۆزلۈك ۋە شەھۋانىيلىقتا ئۇچىغا چىقىپ، ئۇچتۇرپان دېھقانلىرىنى زار قاقىشتى، ئۇلارنىڭ چوڭقۇر ئۆچمەنلىكىنى قوزغىدى.

چيەنلۇڭ سەلتەنىنىڭ 30-يىلى (1765-يىلى) سۇ چىڭ، ئابدۇللا ئىككىيلەن 240 ئۇيغۇر دېھقاننى جىگدە كۆچتى توشۇش ھاشىرىغا زورلاپ، كىچىك بەگ رەھىمتۇلانى ھاشاچىلارنى يالاپ مېڭىشقا مەسئۇل قىلىپ، 2-ئاينىڭ 15-كۈنى يولغا چىقىشنى بەلگىلىدى. سۇ چىڭ رەھىمتۇلانىڭ خوتۇنىنى بىرەر باھانە بىلەن يامۇل مەھكىمىسىگە چاقىرتىپ بىر كېچە قوندۇرۇپ قالغانىدى، سۇ چىڭغا بولغان ئۆچمەنلىكى ئۆرلەپ تۇرغان رەھىمتۇللا ئاممىنىڭ غەزەپ-نەپرەتنى تېشىپ تۇرغان ۋەزىيەتنى

پايدىلىنىپ، پائال ئوزۇق-تۈلۈك ۋە يەم-خەشەك توپلىدى. ئۇلار قوراللىق مۇھاپىزەت ئاستىدا، بىر تەرەپتىن شەھەر ئەتراپىدا ئەتىيازلىق تېرىلغۇ قىلسا، بىر تەرەپتىن ئوت-چۆپ ئورۇپ، ياغاچ كېسىپ، شاخ-شۇمبا يىغىپ چارۋا باقتى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا تۈگمەن قۇرۇپ ئۇن تارتىپ، ئوزۇق-تۈلۈك، ئوتۇن-ياغاچ، گۆش-ياغ ۋە يەم-بوغۇز تەييارلىدى.

كەبىسە 2-ئاينىڭ 27-كۈنى مىڭ رۇي ئىلىدىن ئۇچتۇرپانغا يېتىپ كېلىپ، شەھەر سىرتىدا قوزغىلاڭچىلار بىلەن شىددەتلىك جەڭ قىلىپ غەلبە قازاندى، يەتتە زەمبىرەكنى تارتىۋېلىپ، قوزغىلاڭچىلاردىن 200 نەچچە ئادەمنى تالاپەتكە ئۇچراتتى، قوزغىلاڭچىلار شەھەر ئىچىگە چېكىنىپ مۇداپىئەگە ئۆتتى. مىڭ رۇي قوزغىلاڭچىلارنى بوش چاغلان، ئالدىراغۇلۇق قىلىپ، تېز جەڭ قىلىپ، تېز غەلبە قىلىش نىيىتىدە، شەھەر سىرتىدىكى تۈمەن كىشىلىك چىڭ قوشۇنىغا قوماندانلىق قىلىپ، شەھەرگە شەرق، غەرب تەرەپتىن قورشاپ ھۇجۇم قىلدى. رەھىمتۇللا قوزغىلاڭچىلارغا رەھبەرلىك قىلىپ، پۇختا ئىستىھكام، مول ئوزۇق-تۈلۈككە تايىنىپ، قاتتىق مۇداپىئەدە تۇرۇپ قارشىلىق كۆرسىتىپ، چىڭ قوشۇنىنىڭ نەچچە قېتىملىق ھۇجۇمىنى چېكىندۈردى. چىڭ ئوردىسى شەھەرنى ئېلىشنىڭ تەسلىكىنى پەمەلەپ، شەھەرنى ئۇزاققىچە مۇھاسىرىگە ئېلىش ھەققىدە پەرمان چۈشۈردى، چىڭ قوشۇنى تاغ بوغۇزىنى ئىشغال قىلىپ، ئۇلاغ ۋە ئاشلىق يولىنى ئۇزۇپ تاشلىدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇچتۇرپان شەھىرىدىكى خوتۇن-قىزلار ۋە ئۇششاق بالىلارغىچە ھەممەيەلەن چىڭ قوشۇنىغا قارشىلىق كۆرسىتىش جېڭىگە ئاكتىپ قاتنىشىپ كەتتى.

شۇ چاغدا جەنۇبىي كۆزدىن كەچۈرۈۋاتقان چيەنلۇڭ خاننىڭ ئوغىسى تېشىپ، ئاستانىدە ئىش باشقۇرۇشقا قالدۇرغان تەمىرات دىۋان بېگى

قوغدىنىشقا مەجبۇر قىلدى. بىيەن تاخەي شەھەرنى توپقا تۇتۇپ خەلقنىڭ غەزىپىنى قوزغىدى، قوزغىلاڭچىلار قوشۇنىنىڭ ئادىمى 400 دىن كۆپىيىپ 2600 دىن ئاشتى. قوزغىلاڭچىلار 19-كۈنى شەھەردىن چىقىپ جەڭ قىلىپ، شىددەت بىلەن ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، چىڭ قوشۇنىنى پاجىئەلىك مەغلۇپ قىلدى، چىڭ قوشۇنىدىن يۈزەنچە ئادەم تالاپەتكە ئۇچرىدى، چىڭ قوشۇنى مەغلۇپ بولۇپ چېكىنىپ ياردەم كۈتۈپ تۇردى. شۇنىڭدىن كېيىن كۇچا خان ئامبىلى ئىي باۋ قوشۇن باشلاپ ئۇچتۇرپانغا يېتىپ كەلدى، ئۇمۇ بىر جەڭدىلا تارمار بولۇپ ئاقسۇغا قېچىپ كەلدى. جەنۇبىي شىنجاڭنى باشقۇرۇۋاتقان قەشقەر مەسلىھەتچى ئامبىلى ناستۇڭ كەبىسە 2-ئاينىڭ 3-كۈنى ئۇچتۇرپانغا يېتىپ كېلىپ، ئىلىنىڭ مۇئاۋىن باش بۇغى گۈەن يىنباۋ بىلەن بىرلىشىپ شەھەرگە ھۇجۇم قىلدى، گۈەن يىنباۋ يارىلىنىپ، بىر زەمبىرىكىدىن ئايرىلدى. ناستۇڭ تۆھپە تالىشىپ، ئىلى جاڭجۇنى مىڭ رۇيىنىڭ كېلىشىنى خالىماي، قوزغىلاڭچىلار بىلەن بىر نەچچە قېتىم جەڭ قىلىپ، ئۈستى-ئۈستىگە مەغلۇپ بولدى.

ئۇچتۇرپان قوزغىلىڭىدىن كېيىن جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ھەرقايسى شەھەرلەر قىل ئۈستىگە كېلىپ قالدى. چيەنلۇڭ خان ئەھۋالنىڭ يامانلىشىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، مىڭ رۇيىنى دەرھال ئۇچتۇرپانغا يېتىپ بېرىپ، ھەرقايسى شەھەرلەردىكى سەركەردە-لەشكەرلەرگە قوماندانلىق قىلىشقا بۇيرۇدى ھەمدە ئىستراتېگىيىلىك ئورۇنلاشتۇرۇش، ئۇرۇش قىلىش فاڭجېنى، قوشۇن يۆتكەش ۋە لەشكەرىي تەمىنات جەھەتتىكى ئىشلارنى ئۆزى بىۋاسىتە سۈرۈشتە قىلىپ تۇردى.

رەھىمتۇللا چىڭ قوشۇنىغا ئۇزاققىچە زەربە بېرىش ئۈچۈن، قوزغىلاڭچىلارغا رەھبەرلىك قىلىپ، جەڭ ئارىسىدىكى بوش ۋاقىتتىن

سابۇر بىلەن شىراب ئاخۇن قاتارلىق كىشىلەر تەسىلم بولۇش خۇسۇسىدا مەخپىي پىلان قۇردى، 8-ئاينىڭ 14-كۈنى كەچتە ئۇلار قوزغىلاڭنىڭ مۇھىم شەخسلەردىن ئەسىمتۇلا ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ئومورتارا، كۈيئوغلى تايلا قاتارلىق 42 كىشىنى تۇتۇپ ئەتىسى چىڭ قوشۇنىغا ئاپىرىپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن چىڭ قوشۇنى ئۇچتۇرپان شەھىرىگە بېسىپ كىردى. شۇنداق قىلىپ يېرىم يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت داۋام قىلغان ئۇچتۇرپان قوزغىلىڭى مەغلۇبىيەت بىلەن ئاياغلاشتى.

چىڭ قوشۇنى شەھەرگە كىرگەندىن كېيىن پەرمانغا بىنائەن شەھەردە قانلىق قىرغىنچىلىق قىلدى. قوزغىلاڭغا ئاسىيلىق قىلىپ تەسىلم بولغان شىراب ئاخۇنمۇ قوزغىلاڭچىلار بىلەن ئۇزاق بىللە بولغان دېيىلىپ ئۆلتۈرۈلدى. قېپالغان بىر تۈمەندىن ئارتۇق ئادەم تۆت تۈركۈمگە ئايرىلىپ ئېلىغا ئېلىپ بېرىلدى.

ئۇچتۇرپان قوزغىلىڭى داۋامىدا ھەرقايسى شەھەرلەرنىڭ ئۇيغۇر ئاقساقاللىرىمۇ چىڭ سۇلالىسى بىلەن مەنپەئەتداش بولغاچقا، قوزغىلاڭچىلارنى باستۇرۇشقا ئاكتىپ قاتناشتى. ئالايلۇق، تۇرپاندىكى ئىمىن خوجا، يەكەن ھاكىمىيىگى ھادى، خوتۇنى ئايىم، ئوغلى ئوسمان، ئاقسۇ ھاكىمىيىگى سېپتۇالدى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ئۇچتۇرپان قوزغىلىڭىنى باستۇرۇش ھەرىكىتىگە قاتناشتى.

چىڭ سۇلالىسى جەنۇبىي شىنجاڭنى تىنچلاندۇرۇش، خەلقنىڭ غەزىپىنى بېسىش ئۈچۈن، ئۇچتۇرپان خان ئامبىلى سۇ چېڭنىڭ جىنايەتلىرىنى ئېلان قىلىش توغرىسىدا پەرمان چۈشۈردى، قەشقەر مەسلىھەتچى ئامبىلى نا شتۇڭ بىلەن ئاقسۇ خان ئامبىلى بىيەن تاخەنىنى ئۆلتۈرگەندىن كېيىن، خوتەننىڭ باش بۇغى خې چېڭنىڭ ۋە نا شتۇڭنىڭ قول ئاستىدا ئىش باشقۇرغۇچى بولغان، بەگلەر ۋە پۇقرالارنى خالىغانچە ھاقارەتلەپ بوزەك قىلغان ئۇرگۇننىڭ

ئاگۇيىنى چاقىرتىپ، يۈز تۇرانە ئەھۋال ئىگىلەپ، ئۇنى ئۇچتۇرپانغا قوزغىلاڭنى باستۇرۇشقا ئەۋەتتى. ھەربىي ئىنتىزامنى چىڭىتىش ئۈچۈن، ئادەتتە زوراۋانلىق قىلىپ كەلگەن ھەم جەڭ پۇرسىتىنى قولدىن بېرىپ قويغان نا شتۇڭ بىلەن بىيەن تاخەنىنى ئۆلۈم جازاسىغا تارتىش توغرىسىدا پەرمان چۈشۈردى.

ئاگۇي ئۇچتۇرپانغا كەلگەندىن كېيىن، چىڭ قوشۇنى زەمبىرەكلىرىنى قاتىرىسىغا تىزىپ، ئوت كۈچىنى كۈچەيتىپ، شەھەرگە شىددەت بىلەن ھۇجۇم قىلدى. رەھىمتۇلا كېچىدە چىڭ قوشۇنى بارگاھىغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلغاندا ئوق تېگىپ قازا قىلدى، ئۇنىڭ ئوغلى ئەسىمتۇلا قوزغىلاڭچىلارغا داۋاملىق رەھبەرلىك قىلىپ شەھەرنى ساقلىدى. چىڭ قوشۇنىنىڭ ئۇزاق ۋاقىت قامال قىلىشى ئارقىسىدا، شەھەردىكى ئادەملەرنىڭ ئۈچتىن بىرى قىسمى زىيانغا ئۇچرىدى، قوزغىلاڭچىلارمۇ ئوزۇق-تۈلۈك ۋە يەم-خەشەكتىن قىسىلىپ، ئەھۋالى پارغانسىرى يامانلىشىپ كەتتى، قوزغىلاڭچىلاردىن بەزىلەر تەسىلم بولۇشنى تەلەپ قىلدى، چىڭ ئوردىسى يامانغا مادارا يوق دەپ رەت قىلىپ، مىڭ رۇپكە شەھەرگە قىلىدىغان ھۇجۇم جىددىيەلەشتۈرۈلسۇن دەپ پەرمان چۈشۈردى.

7-ئاينىڭ 9-كۈنى چىڭ قوشۇنى شەھەر پاسىلىغا قىستاپ كەلدى، قوزغىلاڭچىلاردىن 2000 ئادەم شەرقىي قوۋۇقتىن ئېتىلىپ چىققاندا، چىڭ قوشۇنىنىڭ توسۇپ قىلغان زەربىسىگە ئۇچراپ، يەنە شەھەر ئىچىگە چېكىندى، غەربىي قوۋۇق تەزەپتىمۇ مۇھاسىرىنى بۆسۈپ چىقىش يۈزىسىدىن قاتتىق جەڭ بولدى. قوزغىلاڭچىلار مۇھاسىرىنى بۆسۈپ چىقىشقا نۇرغۇن قېتىم ئۇرۇنۇپ مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمىدى، ئۇلارنىڭ ئوق-دورسى تۈگەپ، ئوزۇق-تۈلۈكى ئۈزۈلۈپ قالدى، ئادەم ۋە ئات-ئۇلاغلار بىر-بىرلەپ يىقىلىشقا باشلىدى. شاڭبەگ

مۇھاسىرىدىن قۇتۇلۇپ، شەھەردىن چىقىپ ئۇلارنى كۈتۈۋالدى. يۇڭجېڭ خان تۇرپاننى ئۇزاقچە تۇتۇپ تۇرۇشقا مادار يەتمەيدىغانلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئاھالە كۆچۈرۈش پىلانىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئىمىن خوجا يۇڭجېڭ 10-يىلى قارىمىقىدىكى بىر تۈمەندىن ئارتۇق ئادەمنى باشلاپ ئىچكىرىگە كۆچۈپ، 2-يىلى ئەتىيازدا گەنسۇنىڭ گۇاجۇ(بۈگۈنكى ئەنشى) ئايمىقىغا يېتىپ كەلدى. چىڭ ئوردىسى ئىمىن خوجىغا جاساق ئەركانبەگ، چوڭ ئوغلى سۇلايمانغا بەگ مەرتىۋىسى بەردى. جەمئىي 2389 ئائىلە، 8125 ئادەم بەش باۋغا ئايرىلىپ ئولتۇراقلاشتۇرۇلدى، ئۇلارغا ئاشلىق، ئات-ئۇلاغ، دېھقانچىلىق سايمانلىرى تارقىتىپ بېرىلىپ، تېرىقچىلىق قىلىشقا بەش تۈمەن مودىن ئارتۇق يەر بېرىلدى، باج-سېلىق كەچۈرۈم قىلىندى.

چيەنلۇڭ سەلتەنتىنىڭ 20-يىلى ئەتىيازدا چىڭ قوشۇنى ئىلىغا يۈرۈش قىلىپ، جۇڭغارلارنى تىنچىتىپ، باش تەيجى داۋاچىنى تىرىك تۇتتى. ئىمىن خوجا 300 ئۇيغۇر ئەسكەرنى باشلاپ چىڭ قوشۇنىغا خىزمەتتە بولدى ھەمدە يارلىققا بىنائەن تۇرپاننىڭ تارخانېگى مەڭلىكىنى چىڭ سۇلالىسىغا بەيئەت قىلدۇردى. چىڭ سۇلالىسى ئىمىن خوجىغا شۇ تۆھپىسى بەدىلىگە ئەلنى تىنچىتىقۇچى ئەركانبەگ دېگەن نامنى بەردى. 21-يىلى كۈزلۈك يىغىمدىن كېيىن ئىمىن خوجا گۇاجۇدىكى 2452 ئائىلىلىك، 8578 ئۇيغۇرنى باشلاپ، ئايرىلغىلى 20 نەچچە يىل بولغان يۇرتى تۇرپانغا قايتىپ كەلدى. داۋاچى تىنچىتىلغاندىن كېيىن، ئىلگىرى چىڭ سۇلالىسىغا بەيئەت قىلغان، چېگرىنى تىنچىتىقۇچى سول قول ئورۇنباसार سانغۇنلۇق مەرتىۋىسى ۋە قوش خانزادە نامىغا ئائىل بولغان ئامۇرسانا ئىلىدا كەڭ كۆلەملىك توپىلاڭ قوزغىدى، مەڭلىك توپىلاڭغا ئاۋاز قوشتى ھەمدە ئىمىن خوجىنى قوشۇن باشلاپ چىڭ سۇلالىسىغا

كاللىسىنى ئېلىپ سازايى قىلدى. ھۆكۈمرانلىقنى كۈچەيتىش ئۈچۈن، مىڭ رۇي بىلەن ئاگۇي جەنۇبىي شىنجاڭنى باشقۇرۇشنىڭ سەككىز ماددىلىق تەدبىرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. چىڭ ئوردىسى ئۇچتۇرپاننى جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ تۈگۈنى دەپ بىلىپ، مەسلىھەتچى ئامبالنى قەشقەردىن ئۇچتۇرپانغا يۆتكىدى، ئاقسۇدىكى سەركەردە-لەشكەرلەرنى ئۇچتۇرپاندا تۇرغۇزىدىغان بولدى ھەمدە ئۇچتۇرپاندا ھەربىي بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈشنى يولغا قويدى.

ئىمىن خوجا

ئىمىن خوجا (1694 ~ 1777) شىنجاڭ تۇرپانلىق، ئۇيغۇر، دىنىي ئائىلىدە تۇغۇلغان، بوۋىسى سوپى خوجا ئاخۇن بولغان، دادىسى نىياز خوجا چوڭ ئاخۇن بولغان، ئىمىن خوجا چوڭ ئاخۇنلۇققا ۋارىسلىق قىلغاندىن كېيىن ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن لۈكچۈنگە كۆچۈپ كەلگەن. چىڭ سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدا تۇرپان جۇڭغار موڭغۇللىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا ئىدى. كاڭشى سەلتەنتىنىڭ 59-يىلى (1720-يىلى) چىڭ ئوردىسى ئەۋەتكەن قوشۇن قومۇلىدىن تۇرپانغا يۈرۈش قىلدى. تۇرپاننىڭ ئاقساقىلى ئاجىس خوجا جۇڭغارلارنىڭ مەجبۇرلىشى بىلەن قول ئاستىدىكى نەچچە مىڭ ئائىلىنى باشلاپ قاراشەھەرگە كۆچتى، كېيىن بۇ يەردىن يەنە ئۇچتۇرپانغا كۆچتى، ئىمىن خوجا قول ئاستىدىكىلەرنى باشلاپ چىڭ سۇلالىسىغا بېقىنىپ، چىڭ قوشۇنىغا ھەمكارلىشىپ تۇرپاندا پۇت تىرەپ تۇرۇپ بوز يەر ئاچتى.

يۇڭجېڭ سەلتەنتىنىڭ 9-يىلى (1731-يىلى) جۇڭغارلار لۈكچۈنگە ھۇجۇم قىلدى. ئىمىن خوجا قول ئاستىدىكىلەرگە باشچىلىق قىلىپ شەھەرنى 40 نەچچە كۈن ساقلىدى، پۇرسەت كەلگەن پەيتلەردە ھۇجۇمغا ئۆتۈپ دۈشمەننى ئۈچ قېتىم ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچراتتى، چىڭ سۇلالىسىنىڭ ياردەمچى قوشۇنى كەلگەندە

ھاكىمىيەتلىكىگە تەيىنلەنگەن بولسىمۇ، تېخى بېرىپ ۋەزىپىگە ئولتۇرماي يەنىلا ئۇچتۇرپاندا تۇرۇۋاتاتتى، ئۇ چوڭ-كىچىك خوجىلاردىنمۇ نازارى ئىدى، چىڭ قوشۇنىنىڭ كېلىشىگىمۇ قاراپ بېقىپ ئىش كۆرۈش پوزىتسىيىسىدە ئىدى. ئىمىن خوجا پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ، ئۇنىڭ ئەل بولۇشىنى قولغا كەلتۈرگەندە، غەلبە قىلماق ئوڭاي بولىدۇ، دېگەن پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويدى. چىڭ ئوردىسى ئىمىن خوجىنىڭ بۇ پىكىرىگە ئىنتايىن ئەھمىيەت بىلەن قارىدى ۋە ئۇنىڭغا يەنە دوروبىلى مەرتىۋىسى بەردى.

5-ئايدا قوشۇن كۇچاغا يېتىپ باردى، يارخاشەن شىددەتلىك ھۇجۇم قوزغىدى، ئىمىن خوجا ئۇچقانداك ئاتاكنغا ئۇتۇۋاتقاندا ئوڭ ئىگەك سۆڭىكى يارىلاندى. ئۇ كۇچا شەھىرىدىكىلەرنى قارشىلاشماسلىققا دەۋەت قىلىپ نامە يېزىپ، شەھەرگە ئوقيا بىلەن ئېتىپ كىرگۈزدى. شەھەردىكى قوشۇندا تەۋرىنىش بولدى. كىچىك خوجا خوجا جاھان 5000 ئەسكەر بىلەن ياردەمگە كەلگەندە زەربە يەپ مەغلۇپ بولدى، بىراق يارخاشەن قوماندانلىقىنى ياخشى قىلالىغانلىقى، شەھەرنى قاتتىق مۇھاسىرىگە ئالمىغانلىقى ئۈچۈن، خاجا جاھان شەھەرگە كىرىۋالدى. ئىمىن خوجا قولغا چۈشۈرۈلگەن تۇغنىڭ خوجا جاھاننىڭ تۇغى ئىكەنلىكىنى بىلىۋالدى، بىراق يارخاشەن بۇنىڭغا پەرۋا قىلىپ كەتمىدى، شۇنىڭ بىلەن خوجا جاھاننىڭ كېچىدە شەھەردىن چىقىپ قېچىپ كېتىشىگە پۇرسەت بېرىپ قويدى. چيەنلۇڭ خان بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ قاتتىق غەزەپلىنىپ، ئوغرىنى قويۇۋەتكەن دېگەن گۇناھ بىلەن يارخاشەننى قولغا ئېلىش يارىلىقى چۈشۈرۈپ، چېگرىنى تىنچلاندۇرغۇچى سانغۇن جاۋ خۇينى قوماندانلىق ھوقۇقىنى ئۆتكۈزۈۋېلىشقا بۇيرۇدى، ئىمىن خوجىنىمۇ ئەيىبلىدى. كېيىن چيەنلۇڭ خان ھەقىقىي ئەھۋالنى ئايدىڭلاشتۇرۇپ، خان جەمەتىدىن

قارشى چىقىشقا زورلىدى. ئىمىن خوجا توپىلاڭغا ئەگىشىشنى رەت قىلىپ، لۇكچۇننى مەھكەم ساقلىدى، ئوغلى سۇلايماننى چىڭ قوشۇنىنىڭ قومۇلدىكى بارگاھىغا ياردەم سوراشقا ئەۋەتىپ، مەڭلىكنى تېزلا تىنچىتتى. چىڭ سۇلالىسى شۇنىڭدىن كېيىن پۈتكۈل تۇرپاننى ئىمىن خوجىنىڭ باشقۇرۇشىغا بەردى، ئۇنىڭ ئىلكىدىكى سۇبۇرغاللىق يەر شەرقىدە قومۇلغىچە، غەربتە قاراشەھەرگىچە، جەنۇبتا قۇملۇققىچە، شىمالدا تەڭرىتاغ باغرىغىچە بولغان جايلارنى ئۆز ئىچىگە ئالدى، ئىمىن خوجىغا بېزىلىق مەرتىۋىسى، سۇلايمانغا بەگلىك دەرىجىسى بېرىلدى. 22-يىلى كۈزدە چىڭ سۇلالىسى جۇڭغارلارنى تىنچىتىشنىڭ غەلبىسىنى قولغا كەلتۈردى. شۇنىڭ كەينىدىن جەنۇبىي شىنجاڭدا چوڭ-كىچىك خوجىلار - بۇرھانىدىن بىلەن خوجا جاھانلارنىڭ كەڭ كۆلەملىك توپىلىقى يۈز بەردى. چيەنلۇڭ خان توپىلاڭنى تىنچىتىش ئىشى ئۈستىدىكى ئېدىتلىق مەلۇماتلىرى ئۈچۈن ئىمىن خوجىنى تەقدىرلىدى ھەم ئۇنىڭغا ئاغلاقچى ئامباللىق ۋەزىپىسىنى بەردى.

23-يىلى ئەتىيازدا چىڭ ئوردىسى ئىمىن خوجىنى مەسلىھەتچى ئامباللىققا تەيىنلەپ، ئاسىيلارنى تىنچىتقۇچى سانغۇن يارخاشەننىڭ چوڭ-كىچىك خوجىلارنى يوقىتىشقا ھەمدەمدە بولۇشقا قويدى. ئىمىن خوجا ۋەزىيەتنى تەھلىل قىلىپ كۆرۈپ، خوجىسىنى ئەل بولۇشقا دالالەت قىلىش تەكلىپىنى بەردى. خوجىسى كاڭشىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا ئۇچتۇرپانغا كۆچۈپ بارغان تۇرپان ئاقساقىلى ئاجىس خوجىنىڭ ئوغلى، ئۇچتۇرپاننىڭ ھاكىمىيىگى بولۇپ، تەسىر كۈچى كۈچلۈك، جەسۇر ئادەم ئىدى، ئۇ ئۈچ يىلنىڭ ئالدىدا چىڭ قوشۇنىغا ياردەملىشىپ، ئىلىدىن ئۇچتۇرپانغا قېچىپ كەلگەن جۇڭغار باش تەيجىسى داۋاچىنى تۇتقانىدى. چوڭ-كىچىك خوجىلار توپىلىڭدىن كېيىن، ئۇ خوتەننىڭ

ئىمىن خوجا چوڭ ئوغلى سۇلايمان بىلەن بىللە تېزدىن ئۇچتۇرپانغا يېتىپ كەلدى، ئىلىدا ئۇيغۇرلارنىڭ بوز يەر ئېچىشىغا باشچىلىق قىلىۋاتقان 2-ئوغلى مۇسامۇ ئىلى جاڭجۇنى مىڭ رۇي بىلەن ئۇچتۇرپانغا يېتىپ كەلدى، ئۇلار بىرلىكتە قوزغىلاڭنى باستۇردى. ئىش بېسىققاندىن كېيىن ئىمىن خوجا بۇيرۇققا بىنائەن يەنە يەكەننىڭ ھاكىمىيىتى بولدى. 32-يىلى ئوردىغا يەنە بىر قېتىم تاۋابقا بېرىپ، خاننىڭ ھوزۇرىغا كىرىپ-چىقىش ئىمتىيازىغا ئېرىشتى. 36-يىلى ۋەزىپىسىدىن ئايرىلىپ يۇرتىغا قايتتى.

42-يىلنىڭ بېشىدا ئىمىن خوجا 83 ياشقا كىرگەندە، چوڭ ئوغلى سۇلايمان 7000 سەر كۈمۈش سەرپ قىلىپ، بىر مۇنار سالدۇردى (بۈگۈنكى تۇرپان شەھىرىنىڭ شەرقىي جەنۇبىدا)، كىشىلەر بۇ مۇنارنى ئىمىن ۋاڭ مۇنارى دەپ ئاتىدى، كېيىن سۇلايمان ۋاڭ مۇنارى دەپمۇ ئاتىدى. 9-ئايدا ئىمىن خوجا كېسەل بىلەن ئالەمدىن ئۆتتى. چىڭ ئوردىسى دەپنە ئىشلىرى ئۈچۈن 500 سەر كۈمۈش ئىنئام قىلدى ۋە پەرىمان چۈشۈرۈپ سۇلايماننى ئىنانچىخان قىلدى.

43-يىلى قىشتا ئۈرۈمچى باش بۇغى سۈنۇم سېرىن: تۇرپان ئىنانچىخاننى سۇلايمان پۇقرالارغا كۈمۈش سېلىقى سېلىپ، نارىسىدە قىزلارنى خوتۇنلۇققا تاللاپ، ئۆز بېشىمچىلىقتا ھەددىدىن ئېشىپ كەتتى، دەپ مەلۇمات يوللىدى. چىڭ ئوردىسى ئادەم ئەۋەتىپ سۇلايماننى ئاستانىگە ئېلىپ كېلىش توغرىسىدا پەرىمان چۈشۈردى، سۇلايمان كېيىنكى يىلنىڭ بېشىدا ئاستانىگە ئېلىپ كېلىندى. سوراق قىلىش ئارقىلىق ئۇنىڭ يەنە ئۆيىدىكى ئادەمنى ئاختا قىلىپ جېنىغا زامىن بولغانلىق ئىشى ئېنىقلاپ چىقىلدى. ئوردىدا ئىمىن خوجىنىڭ تۆھپىلىرىنى نەزەرگە ئېلىپ، سۇلايماننى ئىنانچىخانلىقتىن بېلىقچا چۈشۈرۈپ،

بولغان كېرەپارخاشەننىڭ كالىنىسىنى ئېلىش توغرىسىدا پەرىمان چۈشۈرۈپ، ئىمىن خوجىغا تەسەللىي بەردى ھەم ئۇنىڭغا ئۈچ كۆزلۈك توز پېيى ئىنئام قىلدى. ئۇزاق ئۆتمەي توپىلاڭچىلار مۇھاسىرىنى بۆسۈپ چىقىپ غەربكە قاچتى، كۇچا خەلقى شەھەر قوۋۇقىنى ئېچىپ چىڭ قوشۇنىنى كۈتۈۋالدى، ئىمىن خوجا جاۋ خۇي بىلەن بىللە ئۇچتۇرپانغا يول ئالدى.

شۇنىڭدىن كېيىن چىڭ قوشۇنى ئۇدۇل غەربكە يۈرۈپ، دۈشمەننى ئارقا-ئارقىدىن مەغلۇپ قىلىپ، 24-يىلى 7-ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدا چوڭ-كىچىك خوجىلار توپىلىڭىنى تىنچىتتى.

توپىلاڭ تىنچىتىلغاندىن كېيىن ئىمىن خوجىغا ئىنانچىخانلىق مەرتىۋىسى بېرىلدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ رەسمىي ۋاڭلىق نامىغا ئېرىشتى، كىشىلەر ئۇنى ئىمىن ۋاڭ دەپ ئاتايدىغان بولدى، يەنە ئۇ يەكەننىڭ ھاكىمىيەتلىكىگە تەيىنلەندى. كېيىنكى يىلى ئەتىيازدا ئىمىن خوجا غەربىي يۇرتنى تىنچلاندۇرغۇچى 50 تۆھپىكار قاتارىغا كىرگۈزۈلۈپ، سۈرىتى شەھەرستاندىكى زىگۋاڭ راۋىقىغا ئېسىلدى.

ئىمىن خوجا يەكەندە تۆت يىل ۋەزىپىدە تۇرۇپ، چىڭ سۇلالىسىنىڭ چىگرا رايونىدا تۇرۇشلۇق ۋەزىرى بىلەن بىرلىكتە بۇ يەرنىڭ ۋە چىگرىنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇردى. 28-يىلى دەم ئېلىش ئۈچۈن تۇرپانغا قايتىپ كەلدى. 29-يىلى يارلىققا بىنائەن ئوردىغا تاۋابقا بېرىپ، چيەنچىڭ قوۋۇقىدىن كىرىپ-چىقىش ئىمتىيازىغا ئېرىشتى. چيەنلۇڭ خان ئۇنى ھەمىشە قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭدىن شىنجاڭنىڭ ئەھۋالىنى سوراپ تۇردى.

30-يىلى ئەتىيازدا ئىمىن خوجا ئاستانىدىن يۇرتىغا قايتىدىغان چاغدا، رەھىمتۇللانىڭ ئۇچتۇرپان خەلقىگە رەھبەرلىك قىلىپ قوزغىلاڭ كۆتۈرگەنلىك خەۋىرى كەلدى.

پېردۇن شۇ يىلى كېسەل بىلەن قازا قىلدى. پېردۇننىڭ ئوغلى مەمەتسايت كېيىنكى يىلى ئىنانچىخانلىققا ۋارىسلىق قىلىپ، قەشقەرنىڭ ھاكىمبەگلىكىگە تەيىنلەندى. ئۇ داۋگۇاڭ 6-يىلى (1826-يىلى) جاھانگىر خوجا توپىلاڭ كۆتۈرۈپ قەشقەر مۇسۇلمانلار شەھىرىنى ئىشغال قىلغاندا قازا قىلدى. مەمەتسايتنىڭ ئوغلى ھەقراھىدۇل 7-يىلى ئىنانچىخانلىققا ۋارىسلىق قىلدى، ئۇ تۇنجى 1-يىلى (1862-يىلى) يەكەن ھاكىمبېگى بولۇپ ۋەزىپىگە ئولتۇرغاندىن كېيىن، بەلگىلىمىدىن سىرت ئالۋان-سېلىق سېلىپ، پۇقرالارنى ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن ئۆلتۈرۈپ، ئېغىر ۋەقە تۇغدۇرغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ مەرتىۋىسى ئېلىپ تاشلاندى. 2-يىلى كۈزدە لەشكېرى تەمىنات ئىئانە قىلغانلىقى بەدىلىگە ئۇنىڭ ئىنانچىخانلىق مەرتىۋىسى ئەسلىگە كەلتۈرۈلدى. ئۇ 11-يىلى ياقۇببېگ شىنجاڭنى ئىشغال قىلغاندا قازا قىلدى. ھەقراھىدۇلنىڭ ئوغلى مامۇت گۇاڭشۇ 8-يىلى (1882-يىلى) ئىنانچىخانلىققا ۋارىسلىق قىلدى. ئىككى يىلدىن كېيىن شىنجاڭ ئۆلكە بولۇپ قۇرۇلدى، تۇرپاندا يەرنى ئىگىسىگە قايتۇرۇش سىياسىتى يولغا قويۇلۇپ، تۇرپان ئىنانچىخانلىقى لۈكچۈن شەھىرىگە يۆتكەلدى، ئىنانچىخانلىق يەنىلا ئاتامراس مەرتىۋە بولۇپ قېلىۋەردى. مامۇت 26-يىلى ئالەمدىن ئۆتتى. ئۇنىڭ ئوغلى ئىمىن خوجا ئىككىنچى يىلى ئىنانچىخانلىققا ۋارىسلىق قىلدى ھەمدە قومۇل ۋاڭى شامەخسۇتنىڭ قىزىغا ئۆيلەندى، مىنگونىڭ 2-يىلى (1913-يىلى) ئۇنىڭغا خانزادىلىك مەرتىۋىسى بېرىلدى.

ئىپارخان

ئىپارخان (1734 ~ 1788)، ئۇيغۇر، شىنجاڭنىڭ يەكەن ناھىيىسىدىن. يۇڭجېڭ سەلتەنەتنىڭ 12-يىلى (1734-يىلى) 9-ئاينىڭ 15-كۈنى تۇغۇلغان. چيەنلۇڭ خاننىڭ ساھىبجامال بانۇسى، ئەل ئارىسىدا ئىپارخان

ئۇنىڭغا بەش يىللىق جازا ھۆكۈم قىلىپ، ئۇنى ئاستانىدە توختىتىپ قويدى، ئىنىلىرى ئىچىدىن بىرىنى ئىنانچىخانلىققا تاللاش خۇسۇسىدا پەرمان چۈشۈردى.

ئىمىن خوجىنىڭ 2-ئوغلى مۇسا پەرمانغا بىنائەن ئاگۇي بىلەن بىللە جەنۇبىي شىنجاڭ ئۇيغۇر دېھقانلىرىنى ئىلغا كۆچۈرۈپ بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈش ئىشىغا باشچىلىق قىلدى، ئۇ خىزمەتنى تىرىشىپ ئىشلىگەنلىكى ئۈچۈن ئىلىنىڭ ھاكىمبەگلىكىگە تەيىنلىنىپ، تۆرىلىك مەرتىۋىسى بېرىلدى. 31-يىلى ئۇ كېسەل بىلەن قازا قىلغاندا، چىڭ ئوردىسى دەپنە ئىشلىرى ئۈچۈن 200 سەر كۈمۈش ئىنئام قىلدى. ئۇنىڭ ئوغلى بولمىغاچقا، ئىمىن خوجىنىڭ 3-ئوغلى ئائۇرانزىب ئىلىنىڭ ھاكىمبەگلىكىگە تەيىنلىنىپ، ئۇنىڭغا باش تەيجىلىك مەرتىۋىسى بېرىلدى. 4-ئوغلى سەيپۇللاغا 2-دەرىجىلىك ياردەمچى تەيجىلىك مەرتىۋىسى بېرىلدى. 5-ئوغلى ئىسكەندەر قەشقەرنىڭ ھاكىمبەگلىكىگە ۋە يانداش ئامباللىققا تەيىنلەندى. چيەنلۇڭ سەلتەنەتنىڭ 44-يىلى ئۇ تۇرپان ئىنانچىخانلىقىغا ۋارىسلىق قىلدى. كېيىنكى يىلى سۇلايمان ئالەمدىن ئۆتتى. 48-يىلى چيەنلۇڭ خان تۇرپان ئىنانچىخانلىقىنىڭ ئاتامراس مەرتىۋە بولىدىغانلىقى، ئۇنىڭغا ئىمىن خوجا جەمەتىنىڭ ئەۋلادىمۇ ئەۋلاد ۋارىسلىق قىلىدىغانلىقى خۇسۇسىدا يارلىق چۈشۈردى. جياچىڭ سەلتەنەتنىڭ 16-يىلى (1811-يىلى) ئىسكەندەر قازا قىلىپ، ئوغلى يۇنۇس ئىنانچىخانلىققا ۋارىسلىق قىلدى. 19-يىلى ئۇ ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇلۇپ، مەرتىۋىسى ئېلىپ تاشلاندى.

جياچىڭ 20-يىلى 6-ئايدا چىڭ ئوردىسى ئىمىن خوجىنىڭ 6-ئوغلى، 2-دەرىجىلىك تەيجى پېردۇننىڭ ئىنانچىخانلىققا ۋارىسلىق قىلىدىغانلىقى توغرىسىدا پەرمان چۈشۈردى،

ماسلاشتى . تۇردى قاتارلىقلار توپلاڭنى تىنچىتىشقا تەشەببۇسكارلىق بىلەن ماسلىشىپ، چىڭ سۇلالىسىنىڭ تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالىنى بىرلىككە كەلتۈرۈشگە زور تۆھپە قوشتى. كېيىن ئۇلار بېيجىڭغا بېرىپ ئولتۇراقلىشىپ قالدى. 24-يىلى 10-ئايدا چىڭ ئوردىسى ئىپارخاننىڭ 5-تاغىسى ھۈسەيىنگە ئايىپ ئەركانبەگ مەرتىۋىسىنى، مامۇتقا 1-دەرىجىلىك تەيجى مەرتىۋىسىنى بەردى. 12-ئاينىڭ 13-كۈنى ئىپارخاننىڭ ئاكىسى تۇردىغا 1-دەرىجىلىك تەيجى مەرتىۋىسىنى بەردى، ئۇلار بىلەن بىللە كەلگەن ئابدۇراھمانغا 2-دەرىجىلىك تەيجى مەرتىۋىسىنى، پەرساغا 3-دەرىجىلىك تەيجى مەرتىۋىسىنى بەردى. ئوردا يەنە خوجا جەمەتتىن بولمىغان باشقا ئۈچ كىشىگىمۇ مەرتىۋە بەردى: خوجىسقا بېلى مەرتىۋىسى، خوجەككە ئايىپ ئەركانبەگ مەرتىۋىسى، ھاشىمغا تەيجى مەرتىۋىسى بەردى. يۇقىرىقى سەككىز كىشى تارىخىي خاتىرىلەردە ئاستانىدىكى سەككىز ئۇيغۇر تۆرە دەپ ئاتالدى. شىنجاڭدا يۇقىرى قاتلام ئۇيغۇرلاردىن قومۇل، تۇرپان، كۇچا، ئاقسۇ، باي، خوتەن، ئۇچتۇرپانلاردىكى يەتتە ئائىلىگە تۆرە مەرتىۋىسى بېرىلدى. ئىپارخان ئاكىسى تۇردى بىلەن چيەنلۇڭ سەلتەنەتنىڭ 24-يىلى 9-ئايدا شىنجاڭدىن يولغا چىقىپ، كېيىنكى يىلى 2-ئايدا بېيجىڭغا يېتىپ باردى. ئىپارخان ئوردىغا يېڭى كىرگەندە ئۇنىڭغا مېھرىبان ئايىم دەپ نام بېرىلدى. 27-يىلى 5-ئاينىڭ 16-كۈنى چيەنلۇڭ خان خان ئانىنىڭ يارلىقىغا بىنائەن ئىپارخانغا ساھىبجامال توقال دېگەن نامنى بەردى، شۇ يىلى تۇردىغىمۇ قەشقەرنى ئېلىشتا كۆرسەتكەن تۆھپىسى ئۈچۈن ئايىپ ئەركانبەگ مەرتىۋىسى بېرىلدى. 32-يىلى 10-ئاينىڭ 6-كۈنى ئىپارخانغا ساھىبجامال بانۇ دېگەن نام بېرىلدى. چيەنلۇڭنىڭ ئاخىرقى

دەپ ئاتالغان. ئاتىسىنىڭ ئېتى ئەلى خوجا بولۇپ، ئۇنىڭ 4-ئەجداد بوۋىسى مەھمۇد يۈسۈپ شىنجاڭدىكى ئىسلام دىنى ئاق تاغلىقلار مەزھىپىنىڭ ئاقساقىلى بولغاچقا، ئۇنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرى ئۆزلىرىنى خوجا دەپ ئاتا كەلگەن. چيەنلۇڭ سەلتەنەتنىڭ 20-يىلى (1755-يىلى) چىڭ سۇلالىسى جۇڭغار توپىلىڭىنى تىنچىتقاندىن كېيىن، جۇڭغار ئاقسۆڭەكلىرى تەرىپىدىن نەزەربەنت قىلىنغان مۇھەممەدنىڭ ئىككى ئوغلى - خوجا جاھان (كىچىك خوجا) بىلەن بۇرھانىدىن (چوڭ خوجا) نى نەزەربەنتتىن قۇتقۇزدى. 22-يىلى 4-ئايدا چوڭ-كىچىك خوجىلار چىڭ سۇلالىسى يەكەن، قەشقەر قاتارلىق جايلارنى تىنچلاندۇرۇشقا ئەۋەتكەن ئورۇنباسار باش بۇغ ئامىنداۋنى ئالداپ ئۆلتۈردى، خوجا جاھان ئۆزىنى باتۇرخان دەپ ئاتا توپىلاڭ كۆتۈردى. ئىپارخان چوڭ-كىچىك خوجىلار بىلەن نەۋرە ئاكا-سىڭىل بولۇپ، مەھمۇد يۈسۈپ ئۇلارنىڭ 5-ئەجداد بوۋىسى بولاتتى. ئىپارخاننىڭ ئاكىسى تۇردى بۆلگۈنچىلىك توپىلىڭىغا قارشى بولغاچقا، 5-تاغىسى ھۈسەيىن قاتارلىقلار بىلەن بىرلىكتە ئائىلىسىدىكىلەرنى ئېلىپ بۇيرۇت (قىرغىز)لارنىڭ چارۋىچىلىق رايونىغا قېچىپ بېرىپ، ئۇ يەردىن ئايلىنىپ يۈرۈپ ئىلىغا بېرىۋالدى. 23-يىلى تۇردى ۋە ھۈسەيىن، مامۇت، ئابدۇراھمان، پەرسا قاتارلىق كىشىلەر چىڭ سۇلالىسى قوشۇنىنىڭ چوڭ-كىچىك خوجىلارنى جازالىشىغا ماسلىشىش ئۈچۈن قوشۇن بىلەن بىللە يۈرۈش قىلىپ، بۇيرۇت قوشۇنىنى قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىشقا دەۋەت قىلدى، بۇيرۇت قوشۇنى يېڭىسار شەھىرىنى ئىشغال قىلىپ، چوڭ-كىچىك خوجىلارغا ئىككى تەرەپتىن قىسىپ زەربە بېرىش ۋەزىيىتىنى شەكىللەندۈرۈپ، چىڭ قوشۇنىنىڭ توپىلاڭنى تىنچىتىش غەلبىسىنى قولغا كەلتۈرۈشىگە

شەرقىتىكى تەيشەن، چۈيىفۇلارنى كۆزدىن كەچۈرۈشكە ھەمراھ بولدى. 43-يىلى چيەنلۇڭ خان ئىپارخان قاتارلىق ئالتە بانۇنى ئېلىپ شېنجىڭ (بۈگۈنكى شېنياڭ) نى سەيلە قىلدى، ئىپارخان شۇ چاغدا بانۇلار ئىچىدە 2-ئورۇندا ئىدى.

چيەنلۇڭ سەلتەنەتنىڭ 53-يىلى 4-ئاينىڭ 19-كۈنى ئىپارخان كېسەل بىلەن 55 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى. ئۇنىڭ جەستى چىڭ سۇلالىسىنىڭ شەرقىي قەبرىستانلىقىدىكى بانۇلار باغچىسىغا دەپنە قىلىندى، ئۇنىڭ تاۋۇتىنىڭ ئۈستىگە «قۇرئان كەرىم» دىكى بىر جۈملە ئىبارە ئالتۇن ھەل يىلەن ئەرەب يېزىقىدا يېزىپ قويۇلدى. ئىپارخاننىڭ تەۋەرىكلىرى ھەرقايسى بانۇلار ۋە ئوردا ئايىملىرىغا ھەمدە تاغلىرى، ھاممىلىرى، يەڭگىلىرى، ئاچا-سىڭىللىرىغا ھەدىيە قىلىپ بېرىلدى. چيەنلۇڭ خان ئىپارخاننىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىگىمۇ ناھايىتى ئېتىبار بەردى، تۇردى 43-يىلى قازا قىلغاندىن كېيىن ئوغلى بولمىغاچقا جىيەنى توختى ئايىپ ئەركانبەگلىك مەرتىۋىسىگە ۋارىسلىق قىلدى، يەنە ئۇنىڭغا ئاتا مىراس 2-دەرىجىلىك تەيجى مەرتىۋىسى بېرىلدى. ھۈسسىيىن ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى ھاسار خوجىغا قائىدە بويىچە بىر دەرىجە تۆۋەن مەرتىۋە بېرىلىشى كېرەك ئىدى، لېكىن ئۇنىڭ يەنىلا ئايىپ ئەركانبەگلىك مەرتىۋىسىگە ۋارىسلىق قىلىشىغا ئىجازەت بېرىلدى. ھاسار خوجا ئۆز ۋەزىپىسىنى تىرىشىپ ئادا قىلغاچقا، 56-يىلى ئۇنىڭغا ئەلنى ئەمىن قىلغۇچى ھەزرەت دېگەن نام بېرىلدى.

سادىر پالۋان

سادىر پالۋان (1798 ~ 1871)، ئۇيغۇر، شىنجاڭ ئىلى موللاتوختىيۇزى (بۈگۈنكى غۇلجا ناھىيىسى چېلىلىيۇزى يېزىسىنىڭ موللاتوختىيۇزى كەنتى)دىن. ئاتىسى ئەھمەت ئۆمۈر بويى

يىللىرىدا خاننىش بەلگىلەنمىدى، چيەنلۇڭ سەلتەنەتنىڭ 42-يىلى (1777-يىلى) ئىپارخان ئوردىدىكى بانۇلار ئىچىدە 3-ئورۇندا تۇرىدىغان بولدى.

چيەنلۇڭ خان ئىپارخاننىڭ تۇرمۇش ئادىتى، دىنىي ئېتىقادى ۋە تىل ئۇقۇشماسلىق ئەھۋالىغا ئېتىبار بېرىش يۈزىسىدىن ئۇنى چىڭ ئوردىسىنىڭ جەنۇبىي ئۇچىدىكى تۇلۇنئاي راۋىقىغا ئورۇنلاشتۇردى، بۇ راۋاق «يۇرت نەزەر راۋىقى» دەپمۇ ئاتالدى، بۇ راۋاقتا تۇرۇپ، كوچىنىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى مۇسۇلمانلار مەھەللىسى يەنى بۈگۈنكى نيۇجىي مەھەللىسىنى كۆرگىلى بولاتتى. بۇ مەھەللىگە ئىپارخاننىڭ يۇرتىنى سېغىنىش ھېسسىياتىغا تەسەللى بولسۇن ئۈچۈن ئىككى نىرۇ ئۇيغۇر ئولتۇراقلاشتۇرۇلغانىدى. تۇردى، ھۈسسىيىن، مامۇت قاتارلىقلار بۈگۈنكى بېيجىڭنىڭ غەربىي چاڭئەن كوچىسىنىڭ شەرقىدىكى يولنىڭ جەنۇبىدا تۇردى، كېيىن ئۇزاق ئۆتمەي تۇردىغا بۈگۈنكى دۇڭسى شىمالىي 6-كوچىسىدىكى 22 ئېغىز ئۆيلۈك ساراي ھەدىيە قىلىندى ھەم ئۇنىڭ مائاشى ئۆستۈرۈلدى. ساراينىڭ يېنىغا مەسچىت، مۇنچا سېلىنىپ، قۇدۇق كولاندى. ئىپارخان ئۈچۈن مەخسۇس مۇسۇلمانچە ئاشخانا سېلىنىپ، ئۇيغۇرچە ئاش-تاماق ئېتىشكە نۇرمەت ئىسىملىك ئۇيغۇر ئاشپەز قويۇلدى. يەنە ئىپارخانغا ئويۇن قويۇپ بېرىش ئۈچۈن ئوردىغا ئۇيغۇر سېرىكچىلەر-سەنئەتكارلار تەكلىپ قىلىپ تۇرۇلدى.

چيەنلۇڭ خان ئىپارخانغا تولىمۇ ئامراق ئىدى. 27-يىلى (1761-يىلى) چيەنلۇڭ خان 4-قېتىم جەنۇبىنى كۆزدىن كەچۈرۈشكە بارغاندا، ئىپارخان ئۇنىڭغا ھەمراھ بولۇپ ماڭغان ئالتە بانۇنىڭ بىرى سۈپىتىدە، سۇجۇ، خاڭجۇ قاتارلىق مەشھۇر جايلارنى سەيلە قىلدى. 36-يىلى ئىپارخان قاتارلىق ئالتە بانۇ چيەنلۇڭنىڭ

جاڭجۇننىڭ ئامبىرىغا ئوغرىلىققا كىرىپ، يەنە بىر قېتىم قولغا ئېلىنىپ كۈرە تۇرمىسىگە سولاندى. داۋگۇاڭ سەلتەنەتنىڭ 3-يىلى (1823-يىلى) سادىر تۇرمىدىن قېچىپ چىقىپ جەنۇبىي شىنجاڭغا كەتتى. 7-يىلى ئىلىغا قايتىپ كېلىپ، قازانچىدا چىڭ سۇلالىسىغا قارشى قوزغىلاڭچىلار قوشۇنى تەشكىللىگەندە، يەنە قولغا ئېلىنىپ، قومۇل تۇرمىسىگە قامالدى. 11-يىلى يەرلىكلەردىن يولۋاس ئۆلتۈرگەن باتۇر گومباڭ قاتارلىق كىشىلەرنىڭ ياردىمىدە ئىلىغا يوشۇرۇن قايتىپ كېلىپ، ئاممىنى قوزغاپ قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشنى پىلانلىدى، شىيەنڧىڭ سەلتەنەتنىڭ 1-يىلى (1851-يىلى) سادىر ئاممىغا باشچىلىق قىلىپ چىڭپەنزى (بۈگۈنكى غۇلجا ناھىيىسى) نىڭ ھاكىمىگە قارشى كۈرەش ئېلىپ بېرىپ، ھاكىمىگە دېھقانلارغا يول قويۇپ، باج-سېلىقنى كېمەيتىش، كەچۈرۈم قىلىشقا مەجبۇر قىلدى. تۇڭجى سەلتەنەتنىڭ 3-يىلى (1864-يىلى) ئىلى دېھقانلار قوزغىلىڭى پارتلىدى، سادىر ئۇرۇش قىلىش پىلانىنى تۈزۈپ، بايانداي قاتارلىق قورغانلارغا ھۇجۇم قىلدى.

سادىر پالۋان ئىلگىرى-ئاخىر بولۇپ 13 قېتىم تۇرمىگە تاشلاندى، ئۇ ھەمىشە قوشاق توقۇپ، ناخشا ئېيتىپ ئاممىنىڭ كۈرەش ئىرادىسىگە ئىلھام بېرىپ، يېقىنقى زامان شىنجاڭ ئۇيغۇرلىرىنىڭ مەشھۇر ناخشىچىسى بولۇپ قالدى. شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدا «سادىر پالۋان» قوشاقلىرى كەڭ تارقالدى. ئۇنىڭدا مۇنداق مىسرالار بار:

يامۇلدا تولا يېتىپ، چېچىم بىر قۇچاق بولدى.
مەن يامۇلنى تەشكەندە، قوۋۇرغام پىچاق بولدى.
ئېيتىشلارغا قارىغاندا بۇ قوشاقنى سادىر پالۋان تۇرمىدىن قېچىپ چىققاندا ئوقۇپ ئېيتقان، ھازىر ئىلى رايونىدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا كەڭ ئېيتىلىپ كەلمەكتە. ئۇيغۇر

تېرىقچىلىق بىلەن ئۆتكەن، ئۆزى يۇمۇرستىك ئادەم بولغاچقا، «خۇش ئەھمەد» دەپ ئاتالغان. سادىرنىڭ ئانىسىنىڭ ئىسمى رابىخان، سادىر ئۇلارنىڭ 7-بالىسى. سادىرنىڭ ئەجدادى قاراقاش ناھىيىسىنىڭ توقماق كەنتىدىن بولۇپ، چيەنلۇڭ سەلتەنەتنىڭ 32-يىلى (1767-يىلى) ئىلىغا كۆچۈپ كېلىپ، ئارائۆستەڭ كەنتىگە ئورۇنلاشقان، كېيىن يۇرتداشلىرى توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان خوتەن كەنتىگە كۆچكەن. بۇ كەنتتىكىلەرنىڭ تولىسى قاراقاشلىق بولغاچقا، بۇ كەنت قاش كەنتى دەپ ئاتىلىپ قالغان. يەنە بۇ كەنتتىكى دېھقانلار كۆپ قېتىم باج-سېلىق تاپشۇرۇشقا قارشىلىق قىلغاچقا، چىڭ سۇلالىسىنىڭ يەرلىك ھۆكۈمىتى بۇ كەنتنى ئەسكى كەنت دەپ ئاتىغان. يەرلىك ئەمەلدارلار ئۆز ھۆكۈمرانلىقىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن، موللاتوختى ئىسىملىك كىشىنى يۈز بېشى قىلىپ تەيىنلىگەن، شۇنىڭ بىلەن قاش كەنتىدىن بىر قىسىم ئائىلىلەر كۆچۈرۈلۈپ، موللاتوختىيۈزى كەنتى تەسىس قىلىنغان، سادىرنىڭ ئەجدادىمۇ مۇشۇ يېڭى كەنتكە كۆچكەن.

سادىر كىچىكىدىن ئاتىسىنىڭ تېرىقچىلىق ئىشىغا ياردەملىشىپ چوڭ بولدى، 15 ياشقا كىرگەندە ھېۋىزىخان ئىسىملىك بىر قىزچاقنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن، يامۇلنىڭ بىر چېرىكىنى ئۇرۇپ يارىلاندىرۇپ قويغاچقا تۇرمىگە سولاندى. سادىرنىڭ ئەل ئىچىدە بەلگىلىك نامى بولغاچقا، كېيىنكى يىلى تۇرمىدىن قويۇپ بېرىلدى. جياچىڭ سەلتەنەتنىڭ 21-يىلى (1816-يىلى) سادىر ئەمەلدارلارنىڭ زۇلمىغا قارشى تۇرغاچقا ئىككىنچى قېتىم قولغا ئېلىنىپ، نىڭيۈەن تۇرمىسىگە قامالدى، كېيىنكى يىلى تۇرمىدىن قېچىپ چىقتى. 23-يىلى سادىر ھېۋىزىخان بىلەن تۇرمۇشلۇق بولدى. ئۇنىڭدىن كېيىنكى يىلى ئىلى رايونىدا ئاپەت يۈز بېرىپ قەھەتچىلىك بولۇپ كەتتى، سادىر كېچىدە ئىلى

قارشى چىقتى، بىراق ئۇنىڭ قوشۇنى يېڭىلىپ قېلىپ ئۆزى قېچىپ كەتتى. ياقۇپبەگ قەشقەرنى ئىشغال قىلىپ، ئۇنى جەنۇبىي شىنجاڭغا تاجاۋۇز قىلىشتىكى بازا قىلدى. 3-ئاينىڭ 16-كۈنى ياقۇپبەگ يېڭىسارنى ئىشغال قىلدى، بۇ چاغدا ئاغلانچى ئامبال توختى ۋە ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى مىڭدىن ئارتۇق ئادەم توپ ئوقىدا جېنىدىن ئايرىلدى. ياقۇپبەگ ئۇنىڭدىن كېيىن كۇچا قوشۇنىنىڭ ھۇجۇمىنى چېكىندۈردى. سۇلى شەھىرىدىكى 3000 كىشىلىك چىڭ قوشۇنى ياقۇپبەگ تەرىپىدىن 13-ئاي قالمال قىلىنغاندىن كېيىن، 7-ئاينىڭ 12-كۈنى شەھەردىن چىقىپ تەسلىم بولدى. شۇ چاغدا قوقەند خانلىقىنىڭ ئامبىخانى ئالىمقۇلى چارروسىيە بىلەن بولغان ئۇرۇشتا قازا قىلدى، ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى 7000 دىن ئارتۇق ئادەم يۇنۇسنىڭ باشچىلىقىدا ياقۇپبەگنىڭ قوشۇنىغا قېتىلدى، شۇنىڭ بىلەن ياقۇپبەگنىڭ ئەمەلىي كۈچى كۈچەيدى. ياقۇپبەگنىڭ يەكەندە ئىككى قېتىم قىلغان تاجاۋۇزىنىڭ مەغلۇپ بولۇشى ياقۇپبەگ بىلەن بۇزۇق ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتنى كەسكىنلەشتۈرۈۋەتتى، شۇنىڭ بىلەن ياقۇپبەگ بۇزۇقنىڭ نەۋرە ئىنىسى ۋەلىخاننى ئۆلتۈرۈپ، بۇزۇقنى نەزەربەنت قىلىپ قويدى.

1866-يىلى ياقۇپبەگ بىلەن راشىدىن ئوتتۇرىسىدا كەسكىن جەڭ بولدى. 7-ئاينىڭ 27-كۈنى ياقۇپبەگ راشىدىننىڭ سەزكەردىسى ئىسھاقنى تەھقىرلىق سۈلھ تۈزۈشكە مەجبۇر قىلدى. شۇنىڭ بىلەن 8-ئاينىڭ 5-كۈنى ياقۇپبەگ يەكەننى ئىشغال قىلدى. 11-ئاينىڭ 10-كۈنى ياقۇپبەگ مازارنى تاۋاپ قىلىش نامى بىلەن قوشۇن باشلاپ بېرىپ، خوتەن يېڭى ھەببۇللا بىلەن ئۇنىڭ ئوغلى نەمتۇللا خاننى ئالداپ تۇتۇۋالدى. خوتەن ئىنتايىن قىيىن ئەھۋالدا تاجاۋۇزچىلىققا قارشى بىر ئايدىن ئارتۇق كۈرەش قىلدى، 50 مىڭدىن ئارتۇق ئادەم

مۇزىكانت ئۆمەر ئالمۇتادا سادىر پالۋان قوشاقلىرىنى ناخشا پىلاستىنكىسى قىلىپ ئېشلەپ كەڭ تارقاتتى.

تۇنجى 10-يىلى باش يازدا سادىر پالۋان كېسەل بىلەن 73 يېشىدا توققۇزتارادا ئالەمدىن ئۆتتى. ئۇنىڭ ۋەكىللىك ئەسەرلىرىدىن «باياندايدا جەڭ»، «كۈرە جېڭى» قاتارلىق نەزمىلىرى بار.

ياقۇپبەگ

ياقۇپبەگ (1820 ~ 1877)، تولۇق ئىسمى مۇھەممەد ياقۇپبەگ، ئۆزبېك (يەنە بىر ئېيتىشلاردا تاجىك)، قوقەند خانلىقىغا قاراشلىق تاشكەنتنىڭ جەنۇبىدىكى پىسكەنت دېگەن جايىدىن. ياقۇپبەگ بالىلىق چاغلىرىدا ئاتا-ئانىسىدىن يېتىم قېلىپ، تاغىسىنىڭ تەربىيىسىدە چوڭ بولغان. ياش ۋاقتىدا ئۇسسۇلچى ئىدى، ئۇرۇغ-تۇققانچىلىق مۇناسىۋىتىگە تايىنىپ قوقەند پادىشاھى جۇدايارنىڭ نەۋكىسى بولغان. كېيىن يۇقىرى ئۆرلەپ ياساۋۇللار ئەترىتىنىڭ يۈز بېشى، ئاق مەسچىت (قىزىلتۇردا) نىڭ ھاكىمى بولغان. ئوتتۇرا ئاسىيا قازاق-قىرغىزلىرىنىڭ دىنىي باج-سېلىققا قارشى تۇرۇش كۆرىشىنى باستۇرغان، قوقەند ئوردىسىدىكى سىياسىي كۈرەشكە قاتناشقان، چارروسىيە بىلەن بولغان ئۇرۇشتا ئېغىر يارىلىنىپ، فەرغانىنى چارروسىيىگە سېتىۋەتكەن، شۇنىڭ بىلەن سىياسىي جەھەتتە جاھاننىڭ رەپدارىغا قاراپ ئىش كۆرگۈچى دەپ ئاتالغان.

تۇنجى 3-يىلى (1864-يىلى) قىشتا ياقۇپبەگ قوقەند ئەمىرىنىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن چوڭ خوجا بورھانىدىننىڭ ئەۋرىسى بۇزۇق خوجا بىلەن بىللە شىنجاڭ قەشقەرگە كەلدى. ئۇ قەشقەرگە كېلىپلا ھەيۋە كۆرسىتىشكە باشلىدى، قىرغىزلارنىڭ كاتتىبېشى سىدىق غەزەپلىنىپ، 6000 كىشىلىك قوشۇن تەشكىللەپ ياقۇپبەگگە

شەخسەن ئۆزى بەلگىلىگەندىن باشقا، پۈتۈنلەي قوقەندىلىكلەرنىڭ پىكرى بويىچە ئىش كۆردى. ياقۇپبەگ ئۆزىنىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقىنى كۈچەيتىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئەنگلىيە، روسىيە مۇستەملىكىچىلىرى بىلەن كۈچەپ تىل بىرىكتۈردى. ياقۇپبەگ ئادەم ئەۋەتىپ تومىڭ بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈپ، ئۇنى تۇرپاننى ئۆتۈنۈپ بېرىشكە زورلىدى. تۇڭجى 9-يىلى 2-ئايدا ياقۇپبەگ تۇرپانغا ھۇجۇم قىلدى، تومىڭ ئۇيغۇر، موڭغۇل خەلقىنىڭ ياردىمىدە ياقۇپبەگنى ئاقسۇنىڭ غەربىگە قوغلىۋەتتى. نەزەر دائىرىسى تار تومىڭ زور مىقداردىكى جەڭ غەنىمەتلىرىنى ئېلىپ تۇرپانغا قايتىپ، ياقۇپبەگنىڭ ئۆزىنى ئوڭشاپلىشىغا پۇرسەت بېرىپ قويدى. 4-ئايدا ياقۇپبەگ تۇرپانغا يەنە بىر قېتىم ھۇجۇم قىلدى، ئۇ ئارىنى بۆلۈش ھىيلىسىنى ئىشقا سېلىپ، ئالدامچىلىق ۋاسىتىسىنى قوللىنىپ، شۇ شۆگۈڭ بىلەن موڭغۇل ئىنانچىخانى فۇجىننىڭ قوللىشىغا ئېرىشۋالدى. 10-ئاينىڭ 9-كۈنى تۇرپاننى ساقلاۋاتقان سەرەردە ما جۇڭ تەسلىم بولدى. 12-ئاينىڭ 29-كۈنى ياقۇپبەگ شىمالغا يۈرۈش قىلىپ ئۈرۈمچىگە ھۇجۇم قىلدى، تومىڭ قارشىلىق كۆرسىتىشتە ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچراپ، ئۈرۈمچى قوۋۇقىنى ئېچىپ بېرىپ تەسلىم بولدى، ئۆزىنىڭ ئىلگىرىكى «مۇسۇلمانلار خانى» دېگەن نامىنى بىكار قىلىپ، يەنىلا ئۈرۈمچى شەھىرىدە تۇرۇۋەردى. ياقۇپبەگ شۇنىڭدىن كېيىن بىر مەھەل سانجى، قۇتۇبى، ماناس، گۇمۇدى، جىمىسار، فۇكاڭ قاتارلىق جايلارنى ئىشغال قىلدى، بۇ ئۇنىڭ كۈچى ئەڭ غالجىرلاشقان مەزگىل بولدى.

ياقۇپبەگ ئىشغال قىلغان رايونلاردا ھەربىي فېئوداللىق مۇستەملىكە ھۆكۈمرانلىقىنى يولغا قويدى ھەمدە ئۆزىنى ئىسلام دىنىنىڭ قوغدىغۇچىسى قىلىپ پەردازلاپ كۆرسىتىپ، دىنىي ئەسەبىيلىكنى قۇتارتىپ، شىنجاڭدىكى

ياقۇپبەگنىڭ قىرغىنچىلىقىغا ئۇچرىدى. ھەبىبۇللانىڭ ئالتۇن، كۈمۈش، مال-مۈلۈكلىرىنى ياقۇپبەگ ئىگىلىۋالدى. 12-ئاينىڭ 30-كۈنى ياقۇپبەگ قەشقەرگە قايتىپ كېلىپ ئۆزىنى «بەدۆلەت» (دۆلەتمەن شاھ) دېگەن مەنىدە) ۋە «ئالالىق قازى» (جەڭچىلەر ئاتىسى) دېگەن مەنىدە) دەپ ئاتىدى.

1867-يىلى ياقۇپبەگ 3000 كىشىلىك قوشۇن بىلەن كۇچاغا ھۇجۇم قىلىپ، راشىدنىڭ 2-ئاكىسى جامالىدىن باشچىلىقىدىكى 3000 كىشىلىك قوشۇننى مەغلۇپ قىلىپ، جامالىدىننى ئەسىرگە ئالدى. ئارقىدىن ئاقسۇ، ئۇچتۇرپان، باينى ئىشغال قىلدى، كۇچا بېگى راشىدنىڭ قول ئاستىدىكى ئەمەلدارلار ياقۇپبەگكە كەينى-كەينىدىن تەسلىم بولدى. ياقۇپبەگ راشىدنىڭ قوشۇنى بىلەن كەسكىن جەڭ قىلىپ، كۇچانىڭ ئاساسىي كۈچىنى يوقاتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن راشىدنىڭ ئاخىرقى مۇداپىئە سېپى بولغان قىزىلباغنى ئالدى. كۇچا خەلقى باتۇرلۇق بىلەن كۇچا جېڭى قىلىپ، ياقۇپبەگنىڭ ئوغلى خۇداقۇلبەگنى ئۆلتۈردى. راشىدنى ياقۇپبەگ تەزىپىدىن تىرىك تۇتۇلغاندىن كېيىن مەخپىي ئۆلتۈرۈۋېتىلدى. ياقۇپبەگ راشىدنىڭ شۇلۇۋالغان مال-مۈلۈكلەرنى تۈگەل ئۆزىنىڭ قىلىۋالدى. ياقۇپبەگنىڭ كۈچى قاراشەھەرگىچە كېڭەيدى.

9-ئاينىڭ 24-كۈنى ياقۇپبەگ بۇرۇك ئاكا-ئۇكۇنلارنى ئۆلتۈرۈپ، يەتتە شەھەر پادىشاھلىقىنىڭ قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى. بۇ بىر چەت ئەللىك جۇڭگو زېمىنىدا قۇرغان ئوتتۇرا ئەسىرچە ئەكسىيەتچىل فېئودال خانلىق، جۇڭگو زېمىنىنى چاڭگىلىغا ئېلىۋالغان تاجاۋۇزچى ھاكىمىيەت. ياقۇپبەگ شىنجاڭدا ئىنتايىن قاتتىق قوللۇق بىلەن ئىش تۇتتى، قوقەندىلىكلەردىن باشقىلارنى ئەتىۋارلاپ ئىشلەتمىدى، ھەر بىر پىلان، ھەر بىر تەدبىرنى

قەشقەرگە كەلدى. شۇ يىلى چارروسىيە تۈركىستان باش ۋالىيسى كافمان بىلەن بىللە ياقۇببەگكە ئادەم ئەۋەتىپ مەكتۇپ يوللاپ، ئۇنىڭدىن چارروسىيىگە بېقىنىشنى تەلەپ قىلدى. 10-يىلى ياقۇببەگ ئىخچار خاندىن ئەنگلىيە ئايال پادىشاھىغا ياخشىچاقلىق مەزمۇنىدا مەكتۇپ ئەۋەتتى. 11-يىلى چارروسىيە بارون كاربارسكىنى پەۋقۇلئاددە ئەلچى سۈپىتىدە قەشقەرگە ئەۋەتتى. ياقۇببەگ كافمان بىلەن ئاتالمىش «چارروسىيە - ياقۇببەگ شەرتنامىسى» نى ئىمزالدى. 12-يىلى ياقۇببەگ جىيەنى سەئىدىنى تاشكەنتكە شەرتنامىنى ئالماشتۇرۇشقا ئەۋەتتى، سەئىد پېتېربۇرگقا بېرىپ ھەرىكەت قىلدى. ئۇنىڭ كەينىدىنلا ھىندىستانغا بېرىپ ئەنگلىيە - ياقۇببەگ مۇناسىۋىتى ئۈستىدە مۇزاكىرىلەشتى. فۇساس 350 نەچچە كىشىلىك ۋەكىللەر ئۆمىكىنى باشلاپ، ياقۇببەگكە ئەنگلىيە ئايال پادىشاھىنىڭ مەكتۇبىنى ۋە ھەدىيە قىلغان مىلتىق - زەمبىرەكلىرىنى ئېلىپ قەشقەرگە كەلدى. 13-يىلى ئاتالمىش «ئەنگلىيە - ياقۇببەگ شەرتنامىسى» ئىمزالاندى، چارروسىيە قەشقەرگە ئەلچى ئەۋەتىپ، قەشقەردە كونسۇلخانا تەسىس قىلىشنى تەلەپ قىلدى. شۇ يىلى شاۋۋۇ قەشقەرگە كېلىپ، كېيىنكى يىلى 6-ئايدا قايتتى، ئۇ ياقۇببەگكە 20 مىڭ تال مىلتىق سېتىپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ياقۇببەگ ئەنگلىيە، روسىيە بىلەن بولغان سودىدا مالنى مىلتىق - زەمبىرەككە ئالماشتۇردى، سودا سوممىسىنى يىلمۇ يىل ئاشۇرۇپ باردى.

گۇاڭشۇ 2-يىلى (1876-يىلى) 4-ئايدا زو زۇڭتاڭ ليۇ جىنتاڭ باشچىلىقىدىكى غەربكە يۈرۈش قىلىش قوشۇنىغا قۇماندانلىق قىلىپ قورۇلدىن چىقتى. 6-ئاينىڭ 21-كۈنى كېچىدە ليۇ جىنتاڭ جىن شۇن بىلەن ئۇچرىشىپ، خۇاڭ تىيەنگە ھۇجۇم قىلىپ، تۇنجى جەڭدە غەلبە قىلدى. 28-كۈنى گۇمۇدىنى ئىشغال قىلدى.

ھەرقايسى مىللەتلەر ۋە ھەرقايسى دىنىي ئېتىقادچىلارنىڭ مۇناسىۋىتىگە بۆلگۈنچىلىك سالىدى. ئۇ تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىنى 10 مەمۇرىي رايونغا ئايرىپ، فېئودال بەخشەندىلىك تۈزۈمىنى يولغا قويدى، باج - سېلىقنى ھەددى - ھېسابسىز كۆپەيتىپ، سودىنى مونوپۇل قىلىپ، ئېتىز - ئېرىق سۇچىلىق ئەسلىھەلىرىگە بۇزغۇنچىلىق سېلىپ، ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىشنى زور دەرىجىدە چېكىندۈرۈۋەتتى. ياقۇببەگمۇ خۇسۇسىي تۇرمۇشتا ئەيش - ئىشرەتكە بېرىلىپ، 600 دىن ئارتۇق ھەر مىللەت خوتۇن - قىزلىرىنى ئىگىلىۋالدى.

ئەنگلىيە بىلەن روسىيە ياقۇببەگنى بەس - بەستە يۆلەپ، شىنجاڭغا تاجاۋۇز قىلىشتىكى قورالى قىلدى. تۇڭجى 4-يىلى ئەنگلىيە جونسۇن قاتارلىقلارنى ياقۇببەگ بىلەن كۆرۈشۈشكە ئەۋەتتى. كېيىنكى يىلى ياقۇببەگ جاۋابەن زىيارەتكە ئادەم ئەۋەتىپ، ئەنگلىيىدىن ياردەم تەلەپ قىلدى. چارروسىيە ياقۇببەگ بىلەن بىر - بىرىنىڭ ئىشلىرىغا ئارىلاشماستىن، قاچقۇن جىنايەتچىلەرنى قوغلاپ تۇتۇش توغرىسىدا كېلىشىم ھاسىل قىلىش ئۈستىدە كېڭەشتى. 7-ئاينىڭ بېشىدا ياقۇببەگ ئوغقىنى نەزەرنى ئەنگلىيىگە زىيارەتكە ئەۋەتتى؛ 9-ئايدا ئەنگلىيىنىڭ قىسمىدىن چېكىنگەن ئوفتسىبرى خايئوت قەشقەرگە كەلدى؛ 11-ئايدا ئەنگلىيىنىڭ ھىندىستاندىكى ۋالىيسى شاۋۋۇ ئوغرىلىقچە قەشقەرگە كەلدى. شۇ يىلى چارروسىيىلىك چوڭ سودىگەر كرودوف قەشقەرگە كېلىپ ۋەز ئېيتتى. 8-يىلى ياقۇببەگ مىزار سادىنى ئەنگلىيە ۋە ھىندىستانغا ئەۋەتىپ، ئەنگلىيىدىن قورال - ياراغ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. شۇ يىلى تۈركىيە سۇلتانى ياقۇببەگكە «مىراخور بېشى» دەپ نام بەردى ھەمدە 20 نەچچە مەسلىھەتچى ئەۋەتتى. 9-يىلى ئەنگلىيە دىپلوماتىيە ئەمەلدارى فۇساس قاتارلىقلار

قومۇلدىكى خۇيزۇلاردىن ما جاۋچاڭ، ما خۇەن قاتارلىقلار ھەربىي گازارمىدىكى خۇيزۇلار بىلەن ئاستىرىتتىن بىرلىشىپ چىڭ سۇلالىسىغا قارشى كۈرەش قوزغىدى. قومۇل خان ئامبىلى ۋېن چى، يېڭىدىن ئۈرۈمچىنىڭ باش بۇغلىقىغا تەيىنلەنگەن ۋېن شياڭ ۋە ئورۇنباشار سەركەردە ۋاڭ دېيىنلار بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىپ، گازارمىدىكىلەرنىڭ باشلىقى خىي رۇڭ قاتارلىقلارنى تۇتۇپ ئۆلتۈردى. ما جاۋچاڭ قاتارلىقلار ئۇيغۇرلاردىن مىڭدىن ئارتۇق ئادەم بىلەن ئالاقىلىشىپ قومۇلدىكى خەنزۇلار قورغىنىنى ئىشغال قىلدى. بېشىر قول ئاستىدىكىلەرنىڭ قايمۇقتۇرۇشىغا ئۇچرىدى، ۋېن چى ئۇيغۇرچىنى پىششىق بىلىدىغان بىر خەنزۇ مومايدىن بېشىرغا ھەققانىيەتنى يىلىپ ئىش كۆرۈش توغرىسىدا خەت ئەۋەتتى. بېشىر ئۆزى ئاتلىقلار ئەترىتىنى باشلاپ خەنزۇلار قورغىنىغا باستۇرۇپ كىرىپ، ما جاۋچاڭ قاتارلىقلارنى تۇتۇپ ئۆلتۈردى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ قومۇلنىڭ ياردەمچى نازارەتچى ئامباللىقىغا تەيىنلەندى. قوزغىلاڭغا قاتناشقان ئامما تۇغلۇققا چېكىنىپ، ما تىەنسەي بىلەن بىرلەشتى، ئۇلار 9-ئاينىڭ 2-كۈنى باج ئىدارىسىنىڭ ئەمەلدارى بىلەن 70 نەچچە ئائىلىلىك خەنزۇنى ئۆلتۈرۈپ، تاشۇپلىققا ھۇجۇم قىلدى. بېشىر زەنگى باقى بىلەن ساقلانغان جاۋ يىڭجىيەننى ئۇلارنى قوغلاپ تۇتۇشقا بۇيرۇدى. باقىلار تۆمۈرىدا ما تىەنسەي بىلەن ئۇنىڭ ئوغلىنى ئۆلتۈردى. تۇڭجى 4-يىلى 5-ئايدا مۇسۇلمانلاردىن خى لاۋۋا، سۈيۈرگە ۋە تەيجى پاتانۇش قاتارلىقلار تۇرپان ۋە ئۈرۈمچىدىكى نەچچە مىڭ مۇسۇلمان بىلەن بىرلىشىپ، قومۇلدىكى خەنزۇ، مۇسۇلمان قورغانلىرىنى ئىشغال قىلدى، يېڭىدىن تەيىنلەنگەن خان ئامبال زاكىدانئا، ئورۇنباشار سەركەردە ۋاڭ دېيۇ، ئەدلىيە بېگى چىن يىخې قاتارلىقلار جەڭدە ئۆلۈپ، بېشىر نەزەربەنت

29-كۈنى چىڭ قوشۇنى ئۈرۈمچىنى ئالدى.

ياقۇپبەگ چىڭ قوشۇنىغا قارشىلىق كۆرسىتىش ئۈچۈن قەشقەردىن 5000 ئەسكەر يۆتكەپ داۋانچىڭدا مۇداپىئەدە تۇرغۇزۇپ، تەڭرىتاغ مۇداپىئە سېپىنى قۇردى. ئىككىنچى ئوغلى ھەققۇلنى ئالدىنقى سەپكە ئۇرۇشقا نازارەتچىلىك قىلىشقا ئەۋەتىپ، ئۆزى كورلىدا تۇرۇپ قوماندانلىق قىلدى. گۇاڭشۈ 3-يىلى 3-ئاينىڭ 6-كۈنى ياقۇپبەگنىڭ ئۈچ شەھەردىن تەشكىللىگەن تەڭرىتاغ مۇداپىئە سېپى - داۋانچىڭ ئىشغال قىلىندى. 3-ئاينىڭ 13-كۈنى ياقۇپبەگنىڭ تۇرپاننى ساقلانغان سەركەردىسى ما رېندې تەسلىم بولدى؛ ھەققۇلنى قاتارلىقلار توقسۇننى تاشلاپ قاچتى. ياقۇپبەگنىڭ نۇرغۇن ئەجىر بىلەن بەرپا قىلغان تەڭرىتاغ مۇداپىئە سېپى يەتتە كۈندىلا چىڭ قوشۇنى تەرىپىدىن بىتچىست قىلىندى. ليۇ جىنتاڭ ياقۇپبەگنىڭ تەھدىتى بىلەن كەلگەن مۇساپىرلارغا ئاشلىق ۋە كىيىم-كېچەك تارقىتىپ بېرىپ، جەنۇبىي شىنجاڭغا قايتۇردى، ئۇلار چىڭ قوشۇنىنىڭ مۇساپىرلارنى ئەمىن تاپقۇزغانلىق خەۋىرىنى ئېلىپ بارغاندا، ياقۇپبەگ «قوشۇندا تەۋرىنىش پەيدا قىلدى» دېگەن گۇناھ بىلەن قىرىپ تاشلىدى، بۇ ھال خەلقنىڭ غەزىپىنى تېخىمۇ ئۇلغايىتتۇ، ياقۇپبەگ گۇرۇھىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى زىددىيەتمۇ كۈنساين چوڭقۇرلاشتى ۋە ئاشكارىلاندى. بۇ چاغدا ياقۇپبەگ ھالاكەت يولىغا كىرىپ بولغانىدى، ئۇ 4-ئاينىڭ 15-كۈنى كورلىدا تۇيۇقسىز ئۆتكۈر كېسەل بىلەن ئۆلدى.

مېھرىبانۇ

مېھرىبانۇ (1823 ~ 1896)، ئايال، ئۇيغۇر، 7-ئەۋلاد قومۇل ۋاڭى بېشىرنىڭ ئايالى. تۇڭجى سەلتەنەتنىڭ 3-يىلى (1864-يىلى) 8-ئاينىڭ 29-كۈنى يېرىم كېچىدە

تۇڭجى 6- يىلى (1867- يىلى) 1- ئاينىڭ 21- كۈنى دېھقان قوزغىلاڭچىلار قوشۇنى بېشىرىنى سوراق قىلدى، بېشىرى سوراقچىلارنى ئاغزىنى بۇزۇپ قاتتىق تىلاپ، ئەتراپتىكىلەردىن بىرىنىڭ قولىدىكى نەيزىنى تارتىۋېلىپ، ئىككى ئادەمنى نەيزە تىقىپ ئۆلتۈرۈۋەتتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ قوزغىلاڭچىلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. قوزغىلاڭچىلار ئۇنىڭ بىر توقىلىنىمۇ ئۆلتۈرۈپ، جەسىتىنى ئاتقا دەسسىتىپ چەيلەتتى. بەگ شاسىنىڭ، ئابدۇللا، باقى سىدىقلىرىمۇ ئۆلتۈرۈلدى. چىڭ ئوردىسى بېشىرىغا خانزادىلىك مەرتىۋىسى بېرىپ، قومۇلدا ئۇنىڭ نامىغا مەخسۇس خانىقا سالدۇردى، شىياسىنىڭ قاتارلىقلارغىمۇ نەزىر ئۆتكۈزۈپ بەردى، بېشىرىنىڭ چوڭ ئوغلى مەھمۇت ۋاڭلىق مەرتىۋىسىگە ۋارىسلىق قىلدى، ئۇ مەجرۇھ بولغاچقا «ئېسىلزادە خېنىم» مېھرىبانۇ يارلىققا بىنا ئەن خانزادىنىڭ ئىشلىرىغا ياردەملەشتى.

تۇڭجى 6- يىلى 2- ئايدا خې گۈەن رۇي لىن، جاۋ ۋەنخەي ۋە مىنتۇەن ئاتامانى چاڭ خې قاتارلىقلارنى ئەۋەتىپ، قومۇلنى يەنە بىر قېتىم قايتۇرۇۋالدى. بۇ چاغدا قومۇلنى باشقۇرىدىغان چوڭ ئەمەلدار يوق ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاشلىق ۋە ھەربىي تەمىنات قىس ئىدى. قومۇلدا تۇرۇشلۇق قوشۇننىڭ ئاشلىقىنى 2- ئايدىن باشلاپ پۈتۈنلەي مېھرىبانۇ ئايىم تەمىنلەپ بەردى. ئىككىنچى يىلى قومۇلنىڭ خان ئامبىلى ۋېن لىڭ ۋەزىپىگە ئولتۇردى، مېھرىبانۇ گۈرۈچ، بۇغداي چىقىرىپ، ھەربىي ئاشلىقنى ھەل قىلىپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن، چىڭ ئوردىسىنىڭ يارلىق چۈشۈرۈپ تەقدىرلىشىگە ئائىل بولدى.

تۇڭجى 8- يىلى (1869- يىلى) مېھرىبانۇ ئايىم ئاشلىق چىقىرىپ قوشۇننى تەمىنلىگەندىن باشقا، يەنە يەرلىرىنى ئەسكەرلەر ۋە پۇقرالارنىڭ تېرىقچىلىق قىلىشىغا بەردى، ئۆزى ھەربىي ئاشلىق تەييارلاپ، ما تەيگە قارشى جەڭگە

قىلىندى. تۇڭجى 5- يىلى 6- ئايدا بارىكۆل باش بۇغى خې گۈەن چارلىغۇچى قوشۇننىڭ قوشىپىشى لېڭ شياڭنى قومۇلنى قايتۇرۇۋېلىشقا ئەۋەتتى، لېڭ شياڭ ئورۇنباसार سەركەردىلىككە تەيىنلىنىپ قومۇلنى ساقلاشقا قويۇلدى.

ئۈرۈمچى تىنتەيى چىڭ لۇ گاۋتەيدە تۇرۇۋېلىپ قوۋۇقتىن چىقىمىدى، قومۇلغا يېڭىدىن تەيىنلەنگەن خان ئامبال ۋېن لىڭ، ياردەمچى نازارەتچى ئامبال جىڭ ليەنلەرمۇ باھانە كۆرسىتىپ ۋەزىپىگە ئولتۇرۇشقا كەلمىدى. بېشىرى ئايىلى بىلەن بىللە بارىكۆلگە ئازىپا ۋە قوي ئەۋەتىپ بەردى، يەنە لېڭ شياڭغا نەچچە مىڭ كۈرە ئاشلىق جۇغلاپ بەردى. تۇڭجى 5- يىلى 11- ئايدا سۈيۈرگە بىلەن ما شېڭ تەخمىنەن 5000 مىڭ كىشىلىك قوشۇننى باشلاپ قومۇلغا ھۇجۇم قىلدى. لېڭ شياڭ ئالدىراپ جەڭگە ئاتلاندى، بېشىرى بەگ شاسىلىگىنى قوشۇن باشلاپ ياردەم بېرىشكە چىقاردى، قوشۇن ئاستانىدا كىچىكرەك غەلبىنى قولغا كەلتۈردى، ئاندىن ئېدىرىغا باستۇرۇپ بارغاندا مۆكتۈرمىگە ئۇچرىدى، لېڭ شياڭ ئۈچ يەردىن يارىلىنىپ سۇجۇغا قېچىپ كەتتى، 900 دىن ئارتۇق ئەسكەر ئۆزلۈكىدىن ئىككى كېچە- كۈندۈز جەڭ قىلىپ، ئاخىرىدا تازمار بولۇپ كەتتى. بېشىرى ئالدىنقى سەپتىكى مەغلۇبىيەتتىن خەۋەر تېپىپ، ئايىلى مېھرىبانۇغا: ئوغللىمىز مەھمۇتنىڭ پۇتى ئاغرىيدۇ، يىراققا بارالمايدۇ، بەگلەرنىڭ قوغدىشىدا جىيەن نەۋرىمىز پازىل تەيجىنى بارىكۆلگە ھەربىي ياردەم سوراشقا ئەۋەتەيلى، مەن 80 ياشقا يېقىنلىشىپ قالدىم، ئۆلۈمگە پەرۋا قىلمايمەن، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ قېپقالغان 2000 چە ئەسكەرنى يىغىپ جان تىكىپ ئېلىشتى، جەڭدە 700 دىن ئارتۇق ئادەم قازا قىلدى، بېشىرى بىلەن پازىل ئەسەرگە ئېلىنىپ، قومۇل مۇسۇلمانلار قورغىنىدا نەزەربەنت قىلىندى.

ئەۋەتىپ قويۇپ قايتۇرمىدى. گۇاڭشۇ 1-يىلى (1875-يىلى) 8-ئايدا قومۇلنىڭ خان ئامبىلى ۋېن لىڭ نامەنخەيزىنى غەربكە مېھرىبانۇنى قايتۇرۇپ كېلىشكە ئەۋەتتى، لېكىن ئۇمۇ قايتۇرۇپ كېلەلمىدى.

مەھمۇت ئانىسى مېھرىبانۇنى ئىزدەشكە ئۈچ قېتىم ئادەم ئەۋەتتى، ئۇنىڭ تۇرپانغا ئەۋەتكەن ئادىمىنى ياقۇپبەگ تۇتۇپ قاماپ قويدى. مەھمۇت گۇاڭشۇ 3-يىلى جەنۇبىي شىنجاڭغا مېھرىبانۇ ئايىمىنى ئىزدەشكە يەنە ئادەم ئەۋەتتى، بىراق بۇنىڭمۇ نەتىجىسى بولمىدى. چىڭ قوشۇنى جەنۇبىي شىنجاڭنى قايتۇرۇۋېلىش يولىدىكى غەلبىلىك يۈرۈشىدە، 9-ئاينىڭ 18-كۈنى ئاقسۇنى قايتۇرۇۋالدى، تەن شېندىيەن قاتارلىقلار دۈشمەننى قۇنماق ئېقىنىغىچە قوغلاپ باردى، شۇ چاغدا مېھرىبانۇ ئايىم نەچچە يۈزلىگەن مۇساپىرنىڭ ئارىسىغا كىرىۋالغانىدى، ئۇ تېپىلغاندىن كېيىن قوشۇننىڭ ھېمايىسىدە قومۇلغا قايتىپ كەلدى. چىڭ ھۆكۈمىتى مېھرىبانۇنىڭ ئۇزاق سەرسانلىقتا يۈرۈپ ئېغىر كۈلپەت چەككەنلىكىنى نەزەرگە ئېلىپ، ئۇنىڭدىن ئىككى تۈمەن سەر كۈمۈش بىلەن ھال سورىدى.

گۇاڭشۇ 7-يىلى (1881-يىلى) مەھمۇت خانزادە ئالەمدىن ئۆتتى، ئۇنىڭ ئوغلى بولمىغاچقا، جىيەن نەۋرىسى شامەخسۇت ۋاڭلىق ئورنىغا ۋارىسلىق قىلدى، مېھرىبانۇ قىزىنى شامەخسۇتقا ياتلىق قىلدى.

گۇاڭشۇ 22-يىلى (1896-يىلى) 7-ئاينىڭ 26-كۈنى مېھرىبانۇ ئايىم زىققا كېسىلى بولۇپ قېلىپ، داۋا شىپا قىلماي 73 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى.

(داۋامى كېيىنكى ساندا)

تەرجىمە قىلغۇچى: سابىر ئەلى

قاتناشتى، چىڭ ئوردىسى ئۇنىڭغا خانزادىنىڭ «ئېسىلزادە خېنىمى» دېگەن نامىنى ئىنئام قىلدى، 8-ئايدا مېھرىبانۇ قومۇل شەھىرىنى قوغداش، ئۇيغۇرلارنى باشقۇرۇشتىكى تۆھپىسى بەدىلىگە چىڭ ئوردىسىنىڭ يەنە يارلىق چۈشۈرۈپ تەقدىرلىشىگە مۇيەسسەر بولدى.

تۇنجى 12-يىلى (1873-يىلى) 8-ئاينىڭ 19-كۈنى بەي يەنخۇ قومۇلنى ئىشغال قىلىپ، مېھرىبانۇ بىلەن مەھمۇت ۋە ئۇنىڭ ئايىلىنى ئەسىرگە ئېلىپ، جەنۇبىي كۆلگە ئېلىپ كەلدى. 29-كۈنى جىرغۇننى بىلەن ساكدۇرئىزاب قوشۇن تارتىپ بېرىپ مەھمۇت بىلەن ئايىلىنى قايتۇرۇپ كەلدى. بەي يەنخۇ مېھرىبانۇنى تەھدىت سېلىپ چىقىمغا ئاپىرىپ، ياقۇپبەگ گۇرۇھىغا تاپشۇرۇپ بەردى، ياقۇپبەگ مېھرىبانۇنى بۈگۈردە نەزەربەنت قىلىپ قويدى. مېھرىبانۇنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى شەھەرلىرىدە زور شوھرىتى بولغاچقا، ياقۇپبەگ باندىتلىرى ئۇنى نەزەربەنت قىلىشتا «ئۇنى تۇتۇپ تۇرۇش ئارقىلىق ئۇنىڭ قەۋمىنى تىزگىنلەش» نى مەقسەت قىلغانىدى. بىراق مېھرىبانۇ ئايىم ھەققانىيەت يولىدا تىك تۇرۇپ، ياقۇپبەگ باندىتلىرىنىڭ تەھدىت ۋە ئېزىقتۇرۇشلىرى ئالدىدا تىز پۈكمىدى، ئۇ يازغان خېتىدە: «ئەجدادلىرىمىزدىن تارتىپ ئەۋلادمۇ ئەۋلاد خانىمىزنىڭ شاپائىتىگە مۇيەسسەر بولۇپ كەلدۇق، خانىمىزغا ئاسىيلىق قىلىدىغان ئىشنى ھەرگىزمۇ قىلمايمەن» دېدى. بۇ نەقەدەر مەردانە جاسارەت-ھە! مېھرىبانۇ ھەقىقەتەن ئۇيغۇرلارنىڭ ئايال قەھرىمانى بولۇشقا مۇناسىپ! چىڭ ئوردىسى مېھرىبانۇنىڭ تۇتۇپ كېتىلگەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ، ئۇنى ئىزدەپ تېپىش توغرىسىدا كەينى-كەينىدىن ئۈچ قېتىم يارلىق چۈشۈردى. 13-يىلى 11-ئايدا ياقۇپبەگ چىڭ قوشۇنىغا مېھرىبانۇ ئايىمىنى قايتۇرۇۋېتىدىغانلىقى توغرىسىدا مەكتۇپ

新疆 地方志

(季刊)

目 录

2008年第四期
总第八十五期

顾 问

伊 敏·图 尔 逊
努尔穆罕默德·多莱提
沙 比 尔·艾 力

主 编

迪木拉提·木沙

副主编

阿不都肉甫·艾力
艾合买提·肉孜·托格如力

编 委

(姓氏以维吾尔文字母为序)

阿不都肉甫·艾力
阿不都守库尔·图尔地
阿不都克优木·霍加
阿不来提·努尔东
阿不来提·伊敏
热 米 拉
沙 比 尔·艾 力
吾甫尔·吾守尔·尼亚孜
霍加阿合买提·优努斯
哈 德 尔·阿 皮 孜
哈 斯 木·霍 加
库 尔 班·马 木 提

责任编辑

甫拉提·伊米提

目 录

历 史 资 料

- 关于民族军的军衔、肩章、勋章、奖章
..... 木扎帕尔·阿不都拉尤夫 1
新疆黄金及新疆黄金业的发展历史
..... 阿不来提·努尔东 7

回 忆 录

- 对1913年在和田市阿勒屯鲁克麻扎开办的文化
学校的回忆 穆罕默德阿不都拉 15

风 俗 习 惯

- 夏干布特人的风俗习惯 阿不力米提·伊敏 17

文 物 古 迹

- 四十女墓地 艾尼瓦尔·阿不都热依木 34

地 名 研 究

- 柯坪有关地名的解释 马木提·库尔班 36
《吾合沙鲁》地名考 斯拉伊尔·穆提拉 42

小 常 识

- 关于蔓菁的传说及它的处方作用 吐尔逊·库尔班 45

社 会 主 义 新 方 志

- 摘自《新疆通志·人物志》 46

封面：木垒县夏干布特人的婚礼习俗

塔伊尔·阿木提 提供

شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى (پەسىللىك ژۇرنال) ۋىيۇرلەن (ئىككىنچى قىسىم) ۋىيۇرلەن

بىرلەشكەن شىنجاڭ ئاپتونوم رايونى خەلق ھۆكۈمىتى خەلقئارا تەزكىرە كومىتېتى

باشقۇرغۇچى: ش ئۇ ئار تەزكىرە كومىتېتى

تەزكىرە كومىتېتى: «شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى» تەھرىر بۆلۈمى

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 12 - نومۇر

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 12 - نومۇر

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 12 - نومۇر

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 12 - نومۇر

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 12 - نومۇر

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 12 - نومۇر

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 12 - نومۇر

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 12 - نومۇر

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 12 - نومۇر

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 12 - نومۇر

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 12 - نومۇر